

Incipit prologus de oratione super donatum benedictionis.

Euangelica clamat historia.

Sine intermissione orate. hoc est. semp quidē orat qui semp bene agit. Unde nūq̄ desinit iust⁹ orare nisi desinat iustus esse

Oro est pius ment⁹ affectus in deū directus. Iste affect⁹ desiderii est. Affect⁹ qui est oro in deū dicit⁹ dirigi ad modum nūci. Est enī velut nūci⁹ ab homine ad deum missus. Ad deū nāq; intrat et mandatum pagit quo caro puenire nequit.

Oratio si pura / si casta fuerit celos penetrans : bacua non redibit. Oro quidem deū uagit. lacrima pungit. Quāto ergo quisq; sanctior / & sancti desiderii plenior / tanto fit eius in oratione fletus obsequior

Orationis virtus iacula submovet inimici. Qui viciozū tēptamētis exstuat remedio oratiōis utatur. ut quotiēs quolibet tangit vicio totiens ad orationem subeat: quia frequēs oratio viciozū ipugnationē extinguit. Tam pſeuerāter intendere oportet aīn nſm orādo atq; pulſando quouſq; ipoztunas deſiderioz carnaliū ſuggeſtiōes q̄ nſis obſtrepūt ſenſibus. fortiffima intentiōe ſuperem⁹: actā diu inſiſtere / quouſq; pſiſtēdo vincam⁹. Nā negligētes ofones nec ab ipſo hoīe impetrare valēt qđ volūt. Qñ quiſq; orat: ſcīn ad ſe ſpīn aduocat. At vbi venerint cōfeſtim tēptamēta demonioz / que ſe mentib⁹ humanis inmergunt / pſentiā ei⁹ tre non ſuſtinēte effugiūt. Oratio cor dis eſt: nō labioz. Neq; enim ſolūmodo vba deprecātis de⁹ itendit. ſed orāt⁹ cor aſpicit. Qz ſi cor tacite orat et vox ſileat q̄uis hoies lateat. deū latere non poteſt: qui cōſcientie pſens eſt. Melius eſt autem cum ſilentio orare corde ſine ſono vo

eis q̄ solis verbis: cū intuitu mentis vo-
ces secretissimas apud aures dei non fa-
ciūt verba nostra / sed desideria. Eternā
vitā si oze petim⁹ / nec tamen cor de de-
sideram⁹ clamantes tacem⁹. Si vero de-
sideram⁹ ex cor de: etiā cū oze cōtiscim⁹
tacentes clamam⁹. Ideo qualiter mens
se in oratione offert: taliter post orationē
cōseruet. Tūc ergo veraciter ozam⁹: qñ
aliunde nō cogitam⁹. Nam te vera tunc
impetrāda diuina munera credim⁹ quā-
do simplici affectu assistim⁹ cum ozām⁹.
Quādo aut stam⁹ ad orationē: vigilare
et incubere ad p̄ces toto corde debem⁹
vt cogitatio ois carnalis et secularis ab-
scedat: & ne q̄cūq̄ tūc aliū anim⁹ q̄ id solū
cogitet qd̄ p̄cat Libēt⁹ sacrificiū otonis
accipit qd̄ i 2spectu misericordis iudicis
xp̄i dilectiōe 2dit. Qd̄ tūc veracit̄ q̄sq; cu-
mulat: si hoc etiā p̄ aduersariis 2pendat.
Eāt⁹ debz eē ozāt⁹ erga deū affect⁹ vt nō
desperet p̄cis effectū. Inanit̄ aut ozam⁹
si sp̄et fiduciā nō habemus. Ozet autem

ait apostol⁹ unusquisq; in fide nichil he-
sitans. Et dñs. omne inquit quodq; peti-
ritis in oratiōe credentes. accipietis. Ab
oī potēte igitur si petitis aliquid magni
petite: quia diues est in oēs qui inuocāt
illum. Non petam⁹ quod nobiscū desintis
esse. immo ppter qđ nō possum⁹ semp es-
se nō deficiam⁹ in oratione: quia ille qđ
cōcessur⁹ est / & si differt non aufert. Sem-
p igit⁹ rogem⁹ in fide & accipiem⁹. & si nō
modo: accipiem⁹ tamē. Non leuitate bti-
tur qui pmissit: nō facile de sententiā mo-
uetur. Qđ pmissit fixū est. fallere non po-
test: habet vnde faciat. Nūqđ fallere po-
test veritas? Seruiem⁹ nos fidem: & ille
seruabit pollicitationē. Ecce quō oratio
grandis est munitio anime. ¶ Et notā-
dum qđ sicut carnalibus escis alitur ho-
mo exteri⁹: sic deuotis orationib⁹ homo
pascitur & nutrit⁹ interi⁹. Ergo o deuo-
te si bis tolerare patiēter aduersa: sis o-
rans. Si bis tribulatiōes & tēptationes
superare: sis orans. Si prauas bis affe-

etiones cōculcare: sis orans. Si bis astu-
tias sathane cognoscere & eius fallacias
vitare: sis orans. Si bis letāter viuere
in opere Dei et labore: sis orans. Si bis
vanas muscas cogitationū effugare/ et
animā tuam sanctis ac bonis cogitatio-
nib⁹ desideris feruorib⁹ & deuotionib⁹
inpinguare: sis orans. Si bis cor tuū vi-
cili spū et cōstanti pposito in dei bñplacē
to stabilire & vicia extirpare/ virtutibusq⁹
imbut: sis orans. In ea enī recipit sancti
spūs bñdictio: que de oībus mētem docet.
Item si bis ad ptemplationē ascendere/
et frui spōsi amplexib⁹: sis orās. Si bis
celestem dulcedinē degustare/ et alia dei
magnalia que sentiri possunt sed dici ne-
queūt: sis orans. Ad eam namq⁹ cōtem-
plationē & celestīū degustationē per ora-
tionis exercitiū deuenit. Vides o deuote
q̄ magne potētie ac virtutis sit oīo. Ad
quorū omniū cōfirmationē/ omissis scri-
pturarū p̄bationib⁹/ hoc tibi sit p effi-
caci p̄batione qđ audiūm⁹ et videmus

per experiētiā cotidie illiteratas psonas
& simplices predicta & alia plura maiora
per virtutē oratiōis fuisse adeptos. Igitur
multū aiari debēt ad orationē dēs q̄ xp̄s
imitare desiderāt. & p̄cipue religiosi qui
his maior debet esse vacādi copia. Et q̄
intentio est cōpilatoris hui⁹ tractat⁹ scru
dū ordinē donati grāmaticalis psequi i
quātum potest. Ideo oratiōis pure octo
sunt partes. quas cōsequēter inserere cu
pit p deuotoꝝ viroꝝ p̄cipue religioso
rū cōtinuo exercitio quatin⁹ in scola dei
per exordiū hui⁹ donati oratiōis ascēde
re tunc valeāt ad cacumen sūmme pfectio
nis i amore. Et vt diligēter scrutet⁹ hui⁹
donati spūalis forma et inspiciat⁹. sciant
q̄ p materiis iibi facill⁹ iueniēdis. & fa
stidio lectoris alleuiādo p̄sentē tracta
tū p triginta tria capla p modulo suo cen
suit distinguēdū. Unicuiq̄ parti sua ca
pla tribuēdo. Merūtñ ea que i hoc ope ex
perit̄ia sua min⁹ zgrue scripserit nō se
quēdo vt debuit alioꝝ sc̄toꝝ dicta: cuius

libet discreti scē deuotiōis amici beniuo
le correctiōi se submittere nō recusat. Et
vult si placet q̄ hec ofonis emēdatio stet
p̄ hui⁹ tractat⁹ seq̄ntis p̄logo & p̄hemio

Capla p̄rie part⁹ ofonis scz deuotiōis

Primū caplm. Quid est deuotio & de
sex accidētib⁹ deuotiōi de quib⁹ puritas
est p̄ia pticula. & quō puritas ē b̄ptita.

Scōm caplm. Particula. ii. q̄ accidit
deuotiōi est hylaritas mentis Cui⁹ par
ticule tres sūt grad⁹ cōparatiōis & q̄ du
pl̄ accipit mētis hylaritas in deuot⁹

Particula. iii. que accidit deuotiōi est
trāquillitas cui⁹ pticule. iiii. sūt ḡna.

Particula quarta q̄ accidit deuotioni
est taciturnitas cui⁹ particule duo sunt
numeri et q̄ cōseruatoriū trāq̄llitatis in
oratiōe est taciturnitas in tēpoze

Particula q̄nta q̄ accidit deuotiōi ē ma
turitas & de maturitate s̄plici & p̄posita

Particula sexta que accidit deuotiōi est
humilitas & de sex casib⁹ humilitatis. et
de quinq̄ declinationib⁹ eiusdem.

De uotio quid est: & de sex acci-
dentib⁹ deuotioni. De quib⁹ pu-
ritas est prima particula.

Artes orationis quot sunt: Octo
Que: Deuotio lacrimae. Dulcedo.

Incendit. Ascensio. Meditatio. Contem-
platio. et Languor. ¶ **D**euotio quid est.
¶ Pars orationis cum teneritudine cordis:
qua quis in lacrimas facile resoluitur.
¶ Vel sic Pars orationis cum feruore bo-
ne voluntatis: qua mens se cohibere non
valens certim manifestat indicis. ¶ Vel
sic. Pars orationis cum medulla holocau-
storum: sine qua holocausta sunt arida.
¶ Deuotioni quot accidunt. Ser. Quae.
Puritas. metis hilaritas. tranquillitas.
taciturnitas. maturitas et humilitas.
¶ Puritas deuotionis in quo est. Bipar-
tita est. Duo modis. Est enim puritas cordis
et est puritas affectionis. ¶ Purificandū
igitur et mutandū est cor aī oronem de-
uotionis / more oculi qui est organū vi-
sus a duobus videlicet a puluere vanita-
tis. quod fit per fidem. et a noxio amore car-
nalis affectus. quod fit per purum amorem ca-
ritatis. Hec enim duo vanitas scilicet que re-
fertur ad amorem mundi. et voluptas que re-
fertur ad amorem carnis deuotionē oratio

nis impediāt. Quidem⁹ primo ⁊ purifi-
cem⁹ cor aī deuotionē in oratiōe ab amo-
re huius mūdi p fidē. qz fides mūdiciua
est scdm illud. fide purificās cor da eozū.
Qz fugat fantasinata errozū ac heresū.
Act. xv. A cordibus deuotoz solitarie vt
uētū. Purificat etiā fides cor a fātal-
matib⁹ banitatis istoz tēporaliū que de-
uotos corde infantalmāt. Uñ in descri-
ptiōe ciuitatis ecclie ponit iohānes in a-
pocalipsi iaspide fundamētū dicēs. Pri-
mū fundamētū iaspis est. Iaspis enī vi-
ridis coloris oculos pfortat. ⁊ fātalina
fugat: idest fugiēda ⁊ pēpēda indicat.
Ostēdit enī iaspis fidei q̄ bana sūt que i
hoc sclo diligūt: totū illusionē reputās ⁊
fātalina. Sic igit fides purgatiua ē cor-
dis / a vano ⁊ illusorio amore tēpor. et
ad visionē celestiū disponit p purā deuo-
tionē q̄ visio est tota merces spūaliū. vt
dicit scriptura. Hec est vīta etna vt co-
gnoscat te vēr deū ⁊ quē misisti iesū xp̄s
Joh. ii. Secdo mādādū est cor ⁊ purgan

dū caritate affū deuotionē in orōne: qz caritas ita purgat cor: et affinat ab amore carnali sicut aurū & argētū cū purgāt ab oī mixtura: et hoc virtute ignis. Cū dicit Greg. Non clarescit aīa in fulgore deuotionis quo ad etnā beatitudinē. nisi prius purgata fuerit in fornace caritatis. Huius autē pure seu finalis orōnis xps ppositus ē nobis in exēplār ex ipso vbo euāgelit discēt. **C**ū dilexisset suos i finē dilexit eos & i finē dilexit eos. & in eodē pcepit nobis vt diligamus inuicem sicut xps dilexit nos. **C**ūc enī amor finalis est qñ in deuotione et ante deuotionē a corruptione carnalitatis purgatur. Non enim finalis amor est. si in corde orātis spūs fornicationis requiescit Spūs fornicatiōis appellatur oīs distēperātia carnalis affectus tpe orōnis. Ex pcedētib⁹ ergo pz quō tā fides q caritas / purgāt oculū cordis. fides a vanitate & caritas a voluptate: et sic cordis oculū ad deuotionē orōnis disponūt. Ha beat ergo deuoti i orōne fidē disciplinatā

et caritate bñ regulatā. qz fides intelle-
ctum disciplinatū in deuotiōe efficit ip-
sum captiuādo: & in seruitutē redigēdo:
in obsequiū xp̄i. Et caritas bene regula-
ta vīculū pfectiōis ab aplo appellatur
quia caritas est vīculū ligans & vīuens
in deuotiōe deū cordi/et cor deo. Videā-
mus igitur in deuotiōe tpe oratiōis nre/
quid cordi nro ligatū habemus. Anima
enim alicui rei ligari nō possit: nisi p affe-
ctionē. Affectus enī vīculū est quo liga-
tur amans ad rem amatā. Si bonū dili-
git tpe orationis: laudabile est vīculū.
Si vero malū diligit: tūc vīculū est de-
testabile. Caritas igit in deū directa cor
ligat: et dat vitam. Dicit enī Augustin⁹
qz vita cordis amor est. Sic deniqz per fi-
dem et verā caritatē oculus cordis pur-
gat. & ad verā deuotionē in oratione cor
disponit. Quā dispositionē nobis ꝓcedat
qui viuī & regnat deus ꝓ oīa secula secu-
lorum. Amen.

Particula secūda que accidit deuotio

nt: est hylaritas mētis cui⁹ particule. lll.
sūt grad⁹ 2paratiōis & q̄ duplt accipit
ment⁹ hylaritas in deuotiōe. ii. Ep̄m.

Hylaritas deuotionis quid est. Re-
fert Bernardus in quadā ep̄la ita
dicens. Illud solum et verū est gaudiū
quod non de creatura sed de creatore cō-
cipitur. cui cōparata om̄is aliūde iocūdi-
tas siue hylaritas meroꝝ est. om̄is suauī-
tas doloꝝ est / omne dulce amarū / oē po-
stremo quodcunq; aliud delectare potest
molestū est. ¶ Cōparationis gradus hy-
laritatis in deuotione quot sunt? Tres.
Due? Est hylaritas cōsciētie in deuotio-
ne ofonis. de recoꝝdatiōe trāsacte virtu-
tis. quo ad resistentiā vicioꝝ. quā ex do-
no dei misericō habent & habuerūt deuo-
ti. Est etiā hylaritas 2scientie in deuotio-
ne oratiōis de exhibitiōe p̄sentis quie-
tis. quā ex diuina largitiōe per virtutū
dona sentiūt. Et est etiā hylaritas cōsciē-
tie in deuotione ofonis de certa expecta-
tione future 2sūmationis quā ex dei me-

liffua mla pzeuſtat. Ex puritate igitur
mētis gignitur hylaritas cordis : qz cor
mūdū est cor iocundū. Huiusmōt hylari
tas et iocūditas data est homini in deu
tiōe oōnis. vt tūc gauderet i deo / & i spe
eternoz bonoz & intuitu bñficioz dei et
cōgauderet primo in bonis ei⁹ & delecta
ret in laude dei & bonis opib⁹ : et fastidi
ret oīa bana & iūtilia. & iocūdaret in ope
rib⁹ diuinis. & p hoc efficere alaceret a
gilis ad seruitutē dei. Spūalis enī iocū
ditas / siue in deuotiōe hylaritas duplici
ter accipit. Specialr et gñalr. Si special
ter tūc est modus spūalis gaudiū in spū
sancto ex intuitu bñficiozū dei. et future
gl̄ie et bonitatis diuine. Si vero gene
raliter sumat tūc est quedā mentis hyla
ritas a bona cōfidētia ad deū et bone cō
sciētie testionio. reddēs hoīez beniuolū &
deuotū ad oīa agēda et sufferēda p deo
et oīa q̄ dei sunt diligenda et pmouēda.
Ideo bis dicit apls ad philip. Gaudete
in dño semp itez. Dico gaudete. pzo gñā

liter. scdo spalt. **S**piritualis etiā iocunditas
in deuotione orationis dici pōt gaudiū qdli
bet qd a spū scō infundit. quo gaudet et
hylarefeit animi? cū deo siue p perceptis
diuinis bñficiis vel pmissis. Huiusmo-
di spūalis iocunditas siue hylaritas caret
dissolutiōis leuitate. Aug. Cū quis gau-
det in dño gaudet i scō. Vincat gaudiū
in dño donet finiat gaudiū in scō. Gau-
diū in dño semp augeat: gaudiū in scō
semp minuatur donec finiat. ¶ Idē in cō-
fessionib⁹. Est gaudiū qd nō dat impiis
sed eis qui te grat⁹ colūt dñe. quorū gau-
diū tui p se es: & ipa est beata vita gaude-
re ad te/de te/ppter te/ ipsa est & nō est al-
tera. Regnū dei nō est esca & pot⁹: s; iusti-
tia & pax & gaudiū in spū scō. Finis ē iu-
sticiā fatere circa emūdationē pscie tue:
et tūc pacem inquirere & eam psequi. vt
consciētia sit trāquilla. et sic demum ap-
prehendere gaudium et hylaritatem in
deuotione orationis. Tunc non dubitūz
quin talis cōprehendet finalit a gaudiū

supple eterno. Ecce qualiter Deuoti hñt
gaudiū in spiritu sancto. Nō quidē gau-
dium carnale / non gaudiū seculare / non
gaudium cui⁹ extrema luctus occupat:
sed in quod magis tristitia vertitur. Nō
deniq; gaudiū eorū qui letantur cū ma-
le fecerint. et exultatio que in rebus pes-
simis est; sed gaudiū in spū sancto. futu-
rum est quando tale gaudiū erit plenū &
purū. tunc vt nō modo in spiritu. sed de
ipso quoq; spiritu gaudebim⁹. vbi tunc
erunt oēs tales hylares & iocūdi. Docibi-
les Dei: & gaudebunt & hylarescent i me-
lodia purificata: et laudabunt creatoꝝ
omniū in re & non sicut modo in spe: s; in
summa amenitate ac suauī felicitate se-
ne anxietate et fastidio. Amen.

Particula tertia que accidit deuotiōi
est tranquillitas Cuius particule quat-
tuor sunt genera. *Ep̃m. iiii.*

Transquillitas in deuotione ora-
tionis secundū descriptionē suē
ethimologiā noīs dicit̃ qua transeunda

qui es. Et paritate cōscientie & habundantia spūalis iocunditat' & hilaritatis surgit cōscientie tranquillitas in deuotione oratiōis. Laborat et requiescit aīa dum orat. Sed huiusmodi trāquille cōscientie quattuor sunt genera. Quia scdm Bernardū. Cōscia alia est bona & nō trāquila alia trāquilla & nō bona. alia nec trāquila nec bona. & alia bona et tranquilla.

¶ Bona et non tranquilla est cōscientia eorū q̄ iam cōuersi ad dñm. recogitat annos suos in amaritudine. ¶ Trāquilla non bona est cōscientia eorū qui peccāt et dicunt in corde suo q̄ deus nō requireret. et ista maxime est adolescētū. ¶ Nec bona nec tranquilla cōscientia est eorū qui multitudinē peccatōrū desperāt. ¶ Bona et trāquila cōscientia est eorū qui carnē spīritui obedire faciūt: qui cum hīs qui obedūt pacem pacifici sūt. Hic est locus aīe: in quo requiē capit aīa. ¶ Cōscientia bona et nō trāquilla ad deuotionē est apta. Sed trāquilla & non bona. & nec tranq̄

la uer bonar vtracq; ad deuotionē est isipi-
da. Illa vero vltima cōscientia tā bona
q̄ trāquilla est ad deuotionē aptissima:
q; talis trāquilla cōscientia est beata/ q̄ est
in pace firmata. Cum bella patit̄ exteri⁹
pax interi⁹ non turbat̄. Quēcūq; mole-
ste foris p̄strepūt/ vsq; ad silētiū superne
quietis nō irrūpūt. qm̄ gustu deuotiōis
tacta/ tota est per desideriiū int⁹ collecta.
nec foris tā enor̄miter carnis voluptate
dissoluit̄. quin totū int⁹ possideat i quo
tpe deuotiōis delectet̄. Atq; in semetipsa
trāq̄lle pacificata dū nil est qd̄ foris ap-
petat: tota int⁹ i amore deuotiōis requi-
escit. Talē aīam sic trāq̄llā frequēter vi-
sitāt & honorāt scti angeli: vtpote Dei tē-
plum & scti spūs habitaculū. Anima enī
deū habens in se/ templū Dei est: et diui-
na mysteria in eo celebrant̄. Porro aīa q̄
nō studet tpe orōnis in se deuote cōsiste-
re. p̄ oculos & aures aliosq; corporis sen-
sus: foras egredit̄ atq; in exteriorib⁹ de-
lectat̄. Sed cū inuenerit eo tpe portas

estas elanfas. tunc reuolū ad se & uidens
se sine deo solā & nudā pturbat & horro-
re cōcutit. nec tranqllitatē in se poterit ha-
bere: qm̄ illā reliquit i quo habitare & re-
quiescere debuit. Reuertat igit̄ deuot⁹
esse cupiēs ad 2sciētie tranqllitatē & tūc ex
oī parte pacē habebit 2sciētia. Imo & xpm̄
in cōsciētia: qm̄ ipsa cōscientia nō turbat
memoria p̄teritorū. nec inquietat desi-
derio futurozū: nec aduersis frangit̄ nec
prosperis eleuat̄. Aptissima est aīa talis
ad deuotionē Tamen deuote oꝛās aliqñ
laborat in cōsciētia. aliqñ quiescit: qz tra-
quillitas deuote cōscientie non excludit
sēper labores uidelz actionū & turbatio-
num. Absit vt apostol⁹ exclusus fuisset a
tranqllitate / tpe sue deuote oꝛatiōis. qui
sicut ipse scribit i laborib⁹ fuit plurimis
in carcerib⁹ habūdāt⁹ / in plagis sup̄a
modū. i morib⁹ frequēt. i fame & siti i ie-
iuniis mult⁹. i frigore & nuditate. Si er-
go talia patimur mlt̄a nō 2qrēdū pp hoc
nos amisisse tranqllitatē & pacē: qz talia

in tēpore ofonis cōtentū. **N**ō dicendū
est de cōflictu victorū. videlicet de concupi-
scentia carnis cōtra spm et spūs ptra car-
nem. Si in huiusmodi tēptationib⁹ exer-
cemur tēpore ofonis nō desistam⁹ orare
quia q̄uis insipida sit nobis: tñ sapida
est deo oratio / talib⁹ tēptatiōib⁹ exercita-
ta. Si enim spūgnatiōes carnis tēseris
o deuote xpī miles. nō te dicas statim trā-
quillitatē amisisse. imo te i huiusmodi cō-
flictu p̄tuoſe exerceri. Nam ad exercita-
tiōē virtutis in deuotis sunt huiusmo-
di cōflicta. Cōsensus enī concupiscētie car-
nis et nō sensus / tibi est p̄hibitus. Nō mi-
nus ergo est orandū sed tunc fortiter isti-
stendū: licet tibi videat⁹ eo tēpore ofo tua
insipida. Insurgūt aliqñ tpe orationis /
cogitatiōes plurime vane & irpte ad tpe-
diendā deuotiōē tuā / ad modū quorūdā
latrūculorū: qui frequēter deuotiōē tuā
interrūpūt. Noli ergo deuote ofonē tuā
dimittere. sed vigilāter ad illam intende
et in breui requiescet sup te spūs dñi quies-

Et factet alaz tuā in odone trāquā.

Epistola. iiii. que accidit deuotioni est
taciturnitas Cuius particule duo sūt nu-
meri. Vt cōseruatozū trāquillitas in ope-
ratione est taciturnitas in tēpore.

Taciturnitas in deuotione oīonis
necessaria est vt videlicet custodia-
tur os ne multū loquat̃ quo ad exte-
ra. Que tñ taciturnitas affabilitatē gra-
tiā nō excludit In hac taciturnitate duo
sunt numeri: videlicet singularis taciturni-
tas et pluralis. Singularis taciturni-
tas est censura silentii. hoc est tēpore con-
gruo loqui. et congruo tēpore tacere. vt
non loquaris priusq̃ iterrogeris: nec di-
cas priusq̃ audias. Hec ē vtilis custodia
oris. Est etiā pluralis taciturnitas. que
affabilitatis gratiā non excludit: qz sem-
per tacet. qui semp bene loquit̃. Camen
vt deuotio oīonis sit fructuosa. nō semp
a deuotis est sic loquēdū. licet semp bene
loquant̃ scdm pphetam. **Obmutuit et**

humili. sū. & si a bonis. **C**onmutat scilicet
ab omnibus superfluis. ne per loquacitatem
deuotionem impediret: & ne sic peccarem pe-
nitens tacui. & humiliatus sum. **E**rgo. ut
purius intelligas silentium non dolosum. & si-
lui a bonis supple annunciandis pponen-
dis et predicandis. Qui taciturnitatem ve-
raciter amat: a bonis colloquutionibus etiam
tacet. ut virtutes ceteras ad tempus faciendo
nutriat: et congruo etiam tempore sapienter p-
ferat. Taciturnitas igitur est virtus humi-
litis / & indicium grauitatis: nutrit virtutem.
et custos animarum. Conservatorium ergo
tranquillitatis in oratione est virtus taciturni-
tatis in tempore. Si te vituperet homines
si te iniuste scandalizant. si tibi obloquuntur. dis-
simula et sile si vis deuotus esse in oratione.
Et tunc dominus iesus advocatus tuus qui nouit
more celestis curie. causam tuam suscipiet
Defendendam: sicut suscepit pro taciturna
magdalena. Nichil aliud precium postulat
a te: nisi tantum & solummodo salariū taciturnita-
tis et silentii. Hoc liquet sane in predicta ta-

elturna magdalena. q̄ dū inter cōsulas
flent. cōtra symonē mutmurātē & in coꝝ
de dicentē hic si esset ppheta sciret que &
qualis ista mulier esset qz peccatrix est ni
chil r̄ndit: quia p se habuit xpm respōlo
rem/parabolā de duob⁹ debitoꝝib⁹ ppo
nentē. ¶ Item cōtra soꝝoꝝē cōquerētē
que satagebat circa frequēs ministeriū.
sollicita de eo querebat & dicebat. Domi
ne nō est tibi cure qd soꝝoꝝ mea reliq̄t mē
solā ministrare. nō respōdit: sed aduoca
tus eius causam defendēs statim itulit.
Martha mar. sollicita es et turba. erga
plurima. Maria op. ptē elegit. Item cō
tra iudā detrahētē & dicentē de bngueto
ut q̄ p̄ditio hec potuit ei venūdari m̄ro
& dari pau. nō r̄ndit: s; defensor cause tpe
xps r̄ndit. Sinite eā. Nā sēp paupes ha
bet. vobiscū: melius nō sēp habebit. Ec
ce quō p tacētib⁹ & sustinētib⁹ loq̄t xps.
Noli ergo si vis deuotiōis p̄guedinē oi
tpe oīōis recēt h̄c p murmuratiōē tuā
ad q̄cūq; iniuriā tibi factā aut quodcūq;

conuicti tibi dictū es tāti aduocati & in tā
ta causa obstruere. qđ sola tua taciturni
tate ad tuā defensionē tam vtiliter ape
ritur. Huiusmodi taciturnitatē observa
bat iob in deuotiōe sua. iter opa & ba sua
dicens. Nōne dissimulaui. nōne siluē nō
ne quieui. **C** Dissimulaui dicē qđ ad
opera. silui qđ ad verba. quieui qđ ad
cor. Si vis ergo diutius deuotionē oza
tiōis retinere & corde quiescere. Dissimu
la & sile. et interdū affabilitatē gratia lo
quere: vt possis eternaliter post hāc vitā
quiete ppetua gloueri. Amen.

C Particula quinta que accidit deuotio
ni est maturitas & de maturitate simpli
ci et cōposita. **Caplm. h.**

Maturitas in deuotiōe oñtis qđ
est: Mentis deuote defecata san
ctitas. Qđ sūt species maturitatē: Due.
Due: Maturitas simplex: et cōposita.
Maturitas simplex. dicit. vera sanctitas
Maturitas cōposita dē simulata sanctitas
C Maturitas simplex id est vera sanctitas

ita ostendit̃ exteri⁹: sicut senti⁹ interi⁹.
Ad igitur simplici maturitate felici⁹: qz
cū innocentia erga alios exhibet: nihil est
qđ pati ab aliis formidet. Illū facit hu-
mana derisio deo primū: quē ab hūanis
pauitatib⁹ vite simplex maturitas ser-
uat alienū. Cū mentis maturitas in sim-
plicitate custodit̃. si qua foris ifirma fue-
rint: forti⁹ quādoq; roborāf. Temetipm
igit̃ o deuote ita ante cōspectū dei oīpo-
tentis te in bonis operib⁹ debeas exerce-
ri. vt inueniri in tua actiōe nequeāt. qđ
eodem deo iudice pcuti/ vel hoīe insidiā-
te valeat accusari. Hoc est simplicē in ma-
turity siue in defecata scit̃ate eē. igno-
rare illū qui nocet: et si circūscribit̃ ab ali-
quo/ de omnib⁹ tamen bene iudicat/ qđ fi-
dem esse in omnib⁹ arbitrat̃. Beatū vt-
rū efficiunt ⁊ in deuotiōe matur: tranqui-
litas ⁊ scientie et simplicitas sancte inno-
centie. Maliciā odiū atq; inuidiā a te re-
pelle omni tēpore: si vīs deuot⁹ esse i ora-
tione. Neq; manu tñ aut lingua: s; cor

de custodi maturā simplicitatē. Gaude
sancta simplicitas & exulta. gaude inquam
q2 ubiq3 illesa es ubiq3 secura. Si tēpta-
ris pficis. si hūilitatē exigeris: si pugnas
vincis. si occideris coronaris. Nihil deo
dignū vel cariū eē pōt: q̃ vt simplicitas
innocētie in vite maturitate teneat. Li-
cet enī q̃s in aliis operib3 deuot3 appa-
reat. si simplicē maturitatē non habuerit
frustra sibi blandit̃. Viru3 fix3 / pur3 inno-
cu3 in scititate matur3. oēs laudat. se sem-
p3 accusat: vt cōplaceat vniuersis / sibi so-
li displicet. Simulata vero scititas. idest
maturitas cōposita p̃pocritas nōlat. q2
aliud ostēdit exteri3 idest scititatē quā nō
h3 iteri3. Qis p̃pocrita q̃uēcūq3 deuot3
appareat vitā iustoz simulat. & iustoz si-
bi laudē arripit: & sic alienū p̃fecto est qd
tollit. Ergo. Omnes p̃pocrite dū p̃ matu-
ritatē sic cōpositā bonoz vitam simulat.
imitationē scē vite hñt: sed veritatē scē
actiōis nō hñt. Talis iter p̃pocritas iure
deputat̃. Hieronim3. Fictā hūilitatē su-

ge & illam sectare quā xp̄s docuit: in qua
nō sit sup̄ba ypocrisis inclusa. Multū enī
hui⁹ virtutē vmbzā veritatē pauci se-
quūtur. Verfacile ē si aliquē h̄c velle cō-
temptū / salutare submissi⁹. manus de oscu-
lari sacerdotē. inclinatioq; in terrā capite
oculisq; deiect⁹ hūilitatē naturā ac mā-
suetā polliceri / lenta voce / tenuiq; sermo-
ne cōfringere. suspirare crebri⁹. et ad oē
verbū petōrē ac miserū se clamare. sed si
vel leui sermone offens⁹ fuerit: continuo vi-
deb⁹ eū attollere supercilī. leuare ceruicē
et delatū illū oris sonū insano clamore
repente mutare. Sāct⁹ magis eē stude.
q̄ videri: qz nichil pdest estimari qd nō
sis. Et duplicis peti reat⁹ est: nō habere
quod credit. et q non habeas simulare.
Bernard⁹ sup̄ ean. Intēdere q̄ in deū &
non p̄pter deum: ypocrite plane ani-
me est. Cuius et si bna facie decoza vi-
detur q ad deum qualitercunq; inten-
tione respiciat: Ipsa tamen simulatio

omne in ea decorum exterminat: magis
totū ingerit seditate. Non dicit pposita
maturitate cōposita. gloria mea testimo-
niū cōscientie mee est. Quod et si iudicatio
scdm faciem verbo vultu habitu de simi-
latozlo euadat opinione: sed non erit qui
scrutat renes & corda fallit vel euadit iu-
dictū. Ideo si his esse simplicis figure et
defecate sanctitatis sis scdm Augustinū
in incessu statu habitu et in oibz motibz
ita maturus scdm interiorē hominē. vt nil
fiat qd cuiusqz offēdat aspectū: sed quod
tuam deceat sanctitatē. Quā sanctus san-
ctoꝝ tibi cōcedat. vt beatiss felicitet in e-
ternū. Amen.

Particula sexta que accidit deuotioni
est humilitas. & de sex casibz humilitatis
et de quinqz declinationibz. Caplm. vi.

Humilitas in deuotione qd est? Se-
cundū Bernardū est virtus qua ho-
mo verissima cognitiōe sui sibi met vili-
scit et cadit vt a deo exaltet. Casus igit
humilitatis quot sūt? Sex. Qui. Noia:

titus. gñs. datus. actus bñs filis est
ntō. & abltus. Per hos casus humilitas
veracit cognoscat. Cū enī nolaris sanctus
& deuotus. dicas vel saltē cogites tā cor
de q̄ ore humiliter scōs Gregorij in mo
ral. Magna q̄ ago/ quasi minima duco:
cū fortior exēpla pēso. Sed tūc apō deū
scio me crescere per meritū: cum apō me
ipsum p humilitatē decresco. Ita cogita
o deuote et responde: cū aut nolaris vel
vocaris sanctus siue deuotus. qz bñs filis
ntō. Si dicat genitū a sanctis vel ab
egregijs patētib: lauda deū in operib
suis. et noli altū sapere. sed teipsum p hu
militatē descere. et dic. Omnis caro feni
Si tibi datum fuerit a plurib non san
ctitatis dicas humiliter cum aplo. Dñe
datū optimū et omne donū pfectū desur
sum est. Nichil tibi ascribas: sed totū deo
humiliter tribuas. et cōtinuo descendas
in accusatiū casū: vt accuses teipm. et
noli reputari p̄dicari vel vocari sanctus
que vocatio filis est ntō. Tunc quoqz in

abito casu humilitatis auferet a te deus
oīpotens oēm typū elatiōis. Quot sunt
Declinatiōes hūilis deuoti? Quis? Que
Nam deuot⁹ q̄sq; se hūiliās. Declinat se
in sensu suo. in affectu. in v̄bo. in actiōe.
in habitu. Que est agnitio p̄ie Declina-
tiōis in sensu? ¶ Hec est. vt oīs iteri⁹ sen-
tiat et veracit̄ sciat se puluerē cinerē pu-
tredinē. & vermē. & q̄uis noieris aut p̄e-
diceris sanct⁹ aut venerabilis ab oībus.
vt dei electus voce recta. q̄ vniuersi tibi
honorē p̄soluāt. Int⁹ tu sentias et dicas
itra temetip̄s. Puluis suz/ciuīs suz. ver-
mis & putredo suz. & abiectio hoīm: & nō
cures singularit̄ ab aliquo honorari. sed
poti⁹ desideres cōfundi exp̄obzari & vi-
tuperari. & hoc sape ab amicis. donec ela-
tio p̄ tantā declinationē in te penit⁹ p̄p̄i-
mat̄. Per talē sensū noueris te ad p̄fectā
humilitatē puenire: q̄z hec est vera agni-
tio p̄ie Declinatiōis noīs tui. ¶ Que est
agnitio secunde Declinatiōis in affectu?
Hec est vt diligētissime caueas in affectu

et desiderio tuo: q̄ non in voluntate tua
sit dare alicui intelligere p̄ aliquā iactan-
tiā. q̄ aliqd in te sit cōmendabile: q̄ vix
pōt in te esse aliqd laudabile. q̄n etiā alii
intelligāt: & si tu taces & abscondis pl̄ pla-
cebis. Si pdis & cōmendas. irrideberis
et vilesces. Vñ qui p̄t̄ edificabāt in te.
despiciēt te. Et q̄uis ex genitura te lau-
dāt: teipm sentias i affectu vñssimū oīm
creaturarū. Hec ē vera agnitio scde decli-
natiōis genitiui casus. ¶ Que est agni-
tio tertie declinatiōis in verbo. Hec est.
vt verba humilia habeas. Cū te laudāt
hostes i donis dei. & nō deū in donis suis
tunc deo soli referas gl̄iam: qui solus ef-
fentialiter bon⁹ est: et a quo habet oē bo-
nū. Quia qcquid nobis gl̄ie vsurpam⁹
de donis dei nobis dat⁹: a deo furamur
attribuētes nob⁹ qd nō est nrm: sicut ine-
tetriz mentiē se honestā et formosam cū
non sit. Hec est vera agnitio tertie decli-
natiōis datui casus. ¶ Que est agnitio
quarte declinationis in actione: Hec est.

ut semp accuses teipsum quasi imo nat-
lius boni psciū. Et hoc pro certo habeas
q quiddā sit de altis: semp debes te i tua
cōsideratiōe ad nichilū redigere qtu po-
tes. et omniū peccatorū te infimū reputa-
re: et tuam cōsiderationē in accusationē
ppriam quo ad actiōes tuas dirigere po-
teris per hūc modū. videlicet q nūq co-
gitare debes aliquem pctōrem a deo ita
elongatū: quin sepe et si non semp ad eū
se conuertat et in corde. & qn dñm suum
tunc intimi⁹ recogitat q tu. et clari⁹ re-
cognoscat & quin maiori⁹ coram ipso assu-
stat reuerentia. & maiore suoz cōfusione
habeat peccatorū / et humili⁹ se pfitet: qn
etiam maiori et ardentiori moueat affe-
ctu in pfitia tanti boni. Hec est vera et p-
fectissima Declinatio quarte Declinatio-
nis casus accusatiui. id est tui ipsi⁹ accu-
sationis videlz oīm actionū tuarū. Que
est agnitio quite declinatiōis i habitu.
Hec est. ut auferas a te omnē vestitum &
ornatū supflūū. ita ut sis absolute in ea

su ablatiuo. ut nō vestib⁹ sed morib⁹ pla-
cere studeas. Longe fiat ppositū tuū ab
illis qui vestimenta querūt non solū que
tegant sed etiā que extollūt expetūt. Nō
solū que per molliciē tactū mulceant sed
etiā que p colozē oculos seducāt. Ille ca-
sus ablatiu⁹ est verissimū signū humili-
tatis. Nō licet sis humilis in sensu noia-
tuo / i affectu genitiuo / in ōbo dtō / actiōe
accusatiuā / voce vulgari vocatiōi ⁊ non
fueris habitu ablatiuo / auferēdo a te pci-
siozē cultū: non es absolute hūilis. Si cu-
pis etiam corā deo pfecte in hūilitate ful-
gere: exerce te in humilib⁹ operib⁹ bilib⁹
et despectis officiis. rusticanisq; laborib⁹
Atude humili incedere habitu ut pzetā-
ctū est. hūiles mores ⁊ verba hñe. locū no-
uissimū eligere: nichil iactātie et ostenta-
tionis pzetēdere. Hec et hñs similia cū in
cōsuetudinē versa fuerit: mentē ad humi-
litatē inclināt. Durus ergo sis in oratiōe
iocundi⁹ ⁊ hylaris / tranqllus taciturn⁹
inatur⁹ et humilis: ut tandē exaltari po-

teris dei virtute in cellis. Amen.

ExPLICIT prima pars orationis que est de nocto
Incipiunt capitula secundae partis. Lacrimarum.

Quid sunt lacrimae in oratione et de sex acci-
dentibus lacrimis de quibus fecerunt esse
prima particula et quomodo bipartita est securitas
in deuotis : et de quattuor qualitatibus
lacrimarum.

Primum capitulum.
Particula secunda que accidit lacrimis est sa-
turitas. et quod est spiritualis saturitas in lacrimis
et de generibus lacrimarum. et de quattuor fonti-
bus lacrimarum.

Secundum caput.
Particula tertia que accidit lacrimis est
strénuitas. Et quod genera strénuitas de infu-
sione lacrimarum dicitur esse in deuotis singularis
videlicet et pluralis.

Tercium caput.
Particula quarta que accidit lacrimis
est benignitas. et quod benignitas in lacrimis
est simplex et cohesita.

Quartum caput.
Particula quinta que accidit lacrimis
est largitas. Et quod largas lacrimas effundit.

tere debet deuotus tripliciter quasi ad
tres personas. Quintum capitulum.

Quid sunt lacrimae in deuotione et de
ser accidentibus lacrimis de quibus secu-
ritas est prima particula et quomodo bi-
partita est securitas in deuotis. et de quatuor
qualitatibus lacrimarum.

Capitulum primum.

Lacrima quid est: Pars orationis
que pro deuotione posita tantum
de pene significat. Lacrimis quot acci-
dunt: Per. Que: Securitas / salutitas /
hennuitas / benignitas / largitas / et pu-
tas. Securitas lacrimarum in quo est et
bipartita est. Quomodo: Nam lacrimo-
sus in oratione / suspensus inhiens securus
debet esse de peccatorum remissione: et
de interna consolatione. De peccato-
rum remissione. Per presentialem con-
tritionem / et de interna consolatione.

per speciale securitatē. Unde de noe in fi-
gura penitētis dicit. Cū factū esset in die
bus noe diluviū: reposita sunt apud eū te-
stamēta sc̃i. Per noe qui interpretat cō-
motio/aia p̃mota per penitētiā designat
In cui⁹ dieb⁹ fit in aia diluviū lacrima-
rū. pctā sobrie diluentia. In quo diluui-
o nō solū pctā diluūtur: sed innocentia re-
stituit̃. Aia enī suis lacrimis baptisata:
limpidius deū videt. vt ait Grego. Ecce
quō concoꝝdat ista securitas cum purita-
te deuotiōis: q̃ pene tātūdem significat.
Nam in his duob⁹ pctōz ablutiōe et in-
nocētie restitutiōe. cōsistit illa puritas q̃
pretacta est in deuotione: quā in lugubri
anima. p diluviū lacrimarū dñs operat̃.
Vere ergo lacrima diluviū est. pctā dilu-
ens & aiam ad pristinā dignitatē restitu-
ens: iuxta verbū Criso. Spongia pctōz
nostrozū: lacrimae n̄re sūt. Grādis eaz vir-
tus. Martyres effundūt sanguinē: pctō-
res effundūt lacrimas. Meretrix illa san-
guinē non fudit: sed fontē lacrimaz p̃ta

est: Petrus amare pfudit lacrimas & pec-
catū suū absterlit: & pristinā dignitatē re-
cepit. vere ergo diluuiū lacrima. Hoc enī
diluuiū / ipm diabolū p̄cipitās: & submer-
gens exercitū ei⁹. Aqua enī lacrimarū est
quali mare rubrū in quo pharao interna-
tis scz diabolus submergit cū exercitu bi-
liorū. ¶ Cōtribulasti enī dicit Psal. capi-
ta draconū in aquis Dracones demones
dicūt. quorū capita vicia capitalia. que in
modica aqua lacrimarū tribulant. & ex to-
to dimergūtur. Ab hac aqua afugit ipse
dyabolus sicut cattus a pluuiā. Durga-
tis igit̃ et expulsis atq; submersis sic bi-
tiis per fletū lacrimarū. mens spūalit̃ cō-
solat̃. qz ad celum eleuat̃: scdm qd de dilu-
uio in dieb⁹ noe fctō legit̃. Multiplicaste
sunt aque: et eleuauerūt archam in subli-
me. Aque diluuii multiplicant̃: cū dolor
augẽ: et sic eleuat̃ archa mentis in subli-
me cōsolatiōis. Qz secūdū Grego. Cum
anima per fletū affligit̃: libet affici: qz af-
flictione sua se ad alta conspiciat eleuari.

Et ideo sequitur in auctoritate preterita.
Reposita sunt apud eum testamēta scilicet. In
huius autem noe. i. penitētis diebus sic afflicti.
Dicit auctoritas ecclesiastici scilicet specie et
reposita sunt testamēta. et dicit psaliter re.
tamēta propter multiformitatem consolatio
nū / correspondentiū multiformitati lacrima
rū. sicut dicit psal. Scilicet multitudinē do
lorū meorū cōsolatiōes tue leti. a. m. Vere
cōsolatiōis sue testamētū disponit lugētibus
et flētibus. ipse merētū cōsolator. Nam si
cut diuitibus hic qui hñt cōsolationē suā / ve
dāpnatiōis in euāgelto cōminatur dicēs
ve vobis diuitibus qui hētis hic cōsolationē
vram: ita hic suis lugentibus et flētibus qui
suarū socii passionū extiterūt cōsolationē
pollicetur per prophetā Quō si cui blādiatur ma
ter. ita cōsolabor vos. Attēde quod materna
cōsolatio erga puulū flētē / duobus modis
fieri cōsuevit. Prius. ut si querat mē a puulo
puocato quare flet: eo ipso amplius puocat
ad fletū Scōdo abstergēdo ei lacrimas et
deosculādo Eodēmodo dñs pñti causā fletus

et corde pūcto redit. qñ ipm pctā pp̄ta
in hui⁹ exiliū incolatū ⁊ cetera q̄ ad fletū
inducere possūt cognoscere facit. Tali mō
a flente magdalenā causā sui flet⁹ q̄stuit
dicens. Mulier quid ploras? Ut ipsa ex
hac q̄stione amplius erūperet ad lamen-
tum. Sic xps in p̄nti lugentes suos con-
solatur beatitudinem consolationis eis
pollicēdo dicens Beati q̄ lugēt qñ ipi 2so
labunt. De sc̄do mō 2solatiōis dñs suos
lugētes tādē in sinū quietis etne colliget
ubi oēm lacrimā ab oculis eorū absterget.
Ubi sine medio veritatē suā intellectui bo-
nitatē suā affectui p̄fecto osculo inseparabilī
imp̄rimet. Tūc penitus oēs sui tales hic
lugentes silebūt a fletu. Tūc enī letifica-
bit eos i gaudio cū vultu suo: qñ regē in
decore suo videbūt. Hui⁹ securitatē lacrima
cū quatuor sūt q̄litates ⁊ spēs. quas natu-
ralit̄ 2tinēt. Sūt q̄dē lacrima nata hui⁹de vt
abluāt sordes pctōrū ⁊ restituāt baptismū
p̄ditū p̄ pctm̄. Sūt salte ⁊ amare. vt restrī-
gant carnis fluxū: et tēperent dulcedinē

voluptatū. Sunt calide & feruētes con-
tra frigus infidelitatē. Sunt pure & clare
vt a pristinis errorib⁹ emūdatos in purā
et sancta cōstituāt cōuersatione.

Particula scda que accidit lacrimis est
saturitas & qd est spūalis saturitas in la-
crimis & de generib⁹ lacrimarū & de qua-
tuor fontib⁹ earū. Cpm. li.

Saturitas lacrimarū scdm Grego.
est aīe pabulū: qz aīa luctu suo pa-
scitur. Sic enī pabulū sue refectiōis reci-
pīt. cum emanāt ex intīmis p̄ordīs p̄o
peccat⁹ p̄teritis lacrime doloris. Nōne
luctu suo pascebat⁹ qui dicebat fuerūt mi-
hi lacrime mee panes die ac nocte. Ver-
bum est penitēt⁹ / lectū suū cum lacrimis
abluent⁹. Nam sicut febricitanti bene est
cum humiditate sui sudoris: sic peccatori
penitētī cū lacrimis doloris. Et sicut su-
dor creticus siue terminat⁹ signū est fu-
ture curatiōis: sic scdm Greg. Argumen-
tam est salutis vis doloris. Hic est sudor
lacrimarū quo veluti pane tuo vesci te o-

oportet sententia divina dictate ¶ In sudore
re vultus tui vesceris pa. t. Sudor vultus
interioris: dolor est cordis. In hoc sudore
oportet te pane tuo vesci. Pane videlicet
illo qui de celo descendit: qui tibi sub sacra
mento ministrat in altari. Tunc enim in sudore
re vultus tui panem tuum comedis: quando cor de
conpuncto ad altare accedis. ut possis dicere
cum iob. ¶ Aliquando comedam suspiro. Quia quod
lamentum penitus se non humiliat: salubriter cibum
sacramentum non gustat. Nonne sic pasceba
tur seculus angustinus cum dicebat. fluebant lac
rime. et beatus michi erat cum illis. ¶ Sed nota
dum quod quatuor sunt genera lachryarum secundum be
nardum. Sicut namque lachryme deuotionis / et tri
tionis / et fusionis et passionis. In lachrymis
deuotionis / non indulgentias petimus. sed beati
placitum querimus dei patris. cum descendit in nos
spiritus adoptionis filiorum: testimonium perhibens
spiritui nostro quod filii dei sumus. In lachrymis
contritionis indulgentia acquiritur peccatorum.
In lachrymis fusionis delentur in confessione
macule peccatorum sicut delentur ut flenda non

pmittant. Nā q sic pterita deplāgit. q tñ
plāgēda pmittēre nō desinit. adhuc cōfu-
sionē pctōz in vera pnia hīc ignorat aut
disimulāt. Ecce quo pax distat iter lacri-
mas p̄tritiōis & p̄fusiōis. s; lōge āplī⁹ p-
cellūt vtrisq; lacrīe deuotiōis. In lacris
quoq; p̄passiōis aīa ad horā finemōz sui
īpī⁹ ebria esse quadā sc̄tā ebrietate vide-
tur q p affectū fratne p̄passiōis p̄deū la-
cric in feruore caritatis. Iste qdē lacrīe sa-
porē hñt bñm imo dei virtute ī bñū spūa-
lis lēticie p̄uertent. Ad fontē aut aq̄ uiue-
curram⁹ fōtē gr̄e / fontē mie vt hauriam⁹
aquas in gaudio de fontib⁹ saluator⁹ de
q̄b⁹ q̄cūq; biberit nūq̄ sitiet aut esuriet s;
saturabit⁹ & iebriabit⁹ in eternū. Fons iste
iste xp̄s ē in quo lauari potim⁹ & mūdari
fōs iōp q nūq̄ potit exhausti. Nō solum
autē sordes abluit: s; & sitim extinguit. De
isto p̄ncipali fōte elici poterūt quatuor
fōtes p̄dcūtes beluti de paradiso q xp̄s est
In quo est fōs mie & remissiōis / fōs dico
p̄tritiōis q diluit culpā et sordes abluit.

Est etiā in eo fō saturitatis et refectionis
fōs sapie adpotādū sitim nram. Est sūt i
eo fōs gte ad irrigādas bonoy opoy plā
tas. fōs ē dico deuotiōis / quē fōtē necessa
ria hnt nouelle oluay plātatiōes: alioqn
mīn⁹ pficiēt aut ex toto pibūt nimia sicc
tate. Querat ergo deuotiōis aquas qdqs
semīauerit bonoy opū semia. vt irriget
fōtē gte bone cōuersatiōis. tūc ozt⁹ sui cor
dis nō exarescet s; i ppetuā viriditatē pfi
ciet et bona opa feruore deuotiōis & dul
cedie spiritali gte pdicnt. Est etiā i eo fōs
aquay ad coquēdos cibos: fōs ē dico fer
uentis emulatiōis. Aqua nimirū hui⁹ fon
tis decoquit oēs nras affectiōes: qz facit
eas ebullire de fōte caritat⁹. Porro ex his
quatuo de fōtib⁹ tres qdē pprie quēre
vidētur trib⁹ ecclie ordinib⁹: singuli sin
gulis. Nā pzm⁹ qdē oib⁹ cōis ē in mltis
ei offēdim⁹ oēs: & necessariū habem⁹ fōtē
mīe ad diluēdas offensionum sorde.
Omnes inq̄ peccauimus et egemus gra
tia Dei. et pzelati et contiuētes / et con

tugati. si dixerimus qz pctā nō habem⁹
nosmetipsos seducim⁹. Quis ergo nemo
mundus a sordē necessari⁹ est oib⁹ fons
mīe: et pari voto debet ad hūc fontē noe
daniel et iob pperare de cetero iob qdem
maxime fontem sapientie querat qm̄ ipse
magis inter medios laq̄os ambulat: ita
vt magnū videat si a malo declinet. Da
nieli vero currendū est ad fontes gr̄e cui
nimitz penitentie opera / labores peniten
tie / deuotionis gr̄a necesse est impignari
opz eī vt nos marie in hylaritate oīa fa
ciamus: qm̄ hylarem datoꝝ diligit deus
Fons vero emulationis noe uenit spe
cialius: quia maxime platos decet hic ze
lus Ad fontē ergo mīe currere nobis cōce
dat altissimus. quo a pctis ablui & mun
dari possimus in p̄fiti vt fonte vite eter
ne postmodum potari & inebziari valea
mus: Amen.

C Particula tertia q̄ accidit lacrimis est
strenuitas et qz gemia strenuitas de in
fusione lacrimarū uidelz singulariter et

pluraliter debet esse in deuotis.

S Tremuitas est bigor al excutiens
oem negligentiam et ad bona fa-
cienda animam deponens per lacrimarum di-
laniū. Strenue oportet ut fidelis anima la-
crimas fundat in hac valle lacrimarum
singulariter pro se: et pluraliter pro oib?
Geminā istā lacrimationem necessariū
est habere. Quapropter dū anima cuiuslib?
electi ad deū afficitur: vel consideret mala
operū suorū singularit: vel desiderio eter-
ne vite pro se et aliis pluraliter suspiret.
Quatuor aut modis mens iusti tedio sa-
lubri cōpungitur. Hoc est. memoria pre-
teritorū facinorū. recordatione futurarū
penarū. consideratione peregrinationis sue
in huius vite longinquitate et desiderio
superne patrie: quatinus ad eam quoci?
valeat puenire. Quisq; strennuitate pctō-
rū meōrum pro se cōpungit ad lamenta: tūc
dei se visitari sciat pfitia. Quā ex eo quod
pmisisse se recolit iterius erubescit: suorū
iudicio penitendo iam se punit. Nam tūc

petr⁹ amare fleuit qñ eū xps intus oculo
mie respexit. Vñ psal. Cōmota est & cōtre
muta trā. Electi vniuscuiusq; mēs ponit
ante oculos illie dīstrīctīōnē iustīcie. hīnc
meritū culpe. Cōspīcit quo supplicio di-
gna sit si parcētis pietas desit; qui p lamē
ta pñtia ab eterna eruere pena consuevit
Omp̃s deus mentes carnalū qui prius
in hui⁹ mūdi fluctib⁹ vagabātur p sācti
spūs aduentū in mētoze pñie strēnuiter
affligit vt contrite a supbia salubziter in
huilitate iaceāt: quas prius in hoc mari
scēi alta vanitatis aut p̃speritatis vnda
subleuabat. P̃dictis ergo quatuor mo-
dis vt sup̃a dictū est sic iusti vñ aīo i la-
crimis behemēter afficiūt. hoc est cū malo-
rū suorū reminiscūt & siderās vbi fuit. Ju-
dicioz dei sniam metuēs et secū q̃rens co-
gitat vbi erit. Et cū mala vite pñtis sol-
let attēdit: merēs cōsiderat vbi est. Atq;
cū bona sup̃ne patrie p̃tēplāt que qz nec
dū adipiscūt lugens conspīcit vbi nō est.
P̃rouideant igit hūi qui pctā suorū operū

deplorat vt perpetrata mala p scā diluat
lamenta & ne plus astringatur in debito p
petrati operis: soluat ea i fletibus strenue
satisfactiois. Scriptū q̄ppe est. Potū ba
bis nobis in lacris in mēsurā. Ut videlz
vniū cuiusq̄ mēs tñ penitēdo / pūctio
nis sue bibat lacrimas: q̄ tñ se a deo memit
corruisse p culpas. plerūq̄ mēs iusti iam
q̄ querere se egisse memit deplorat. iā pra
ua acta nō solū d̄serit: s; amarissimis etiā
lamentis punit. S; tñ dū eorū q̄ egit d̄mī:
scilicet graui iudicii pauore terretur. Electi
quidq̄ iam se perfecte cōuertit. sed adhuc
se perfecte in securitatē non erigit. q; dū
quanta sit districtio extremi examinis
pensat inter spem et formidinem stren
niter et sollicitus trepidat: quia iustus
iudex veniens quid de perpetratis re
putet / quid se relaxet ignorat. Nam q̄
praua commiserit meminit. sed hec com
missa se digne deflere nescit. ac ne cul
pe immanitas modum penitentie tran
seat metuit. Et pleūmq; culpam iam

veritas relaxat. sed mēs afflictā adhuc de
benia dū valde sibi est sollicita trepidat
Sctūs ergo vtr etiam hic mīam suscipit
sed suscepisse se nescit. qz pctñ hō iaz cor
rigendo & penitēdo deserit: sed tñ adhuc
detrectū iudicē de eius retributione pti
nescit. Illic igit iust⁹ quilibet mīas dñi
libere in eremitate cātat: vbi iam dubie
tas de benia pcti nō est. Vbi iam secuta
mente culpe sue meōria non addicit. vbi
non sub rdatu anim⁹ trepidat: sed de ei⁹
indulgentia liber exulta: Ad monēdi sūt
igitur timore formidinis oppressi. vt de
mīa quā postulāt presumāt. ne vī timo
derate afflictionis intereāt. Neqz enī p
dñs aī delinquentiū oculos flenda pctā
opponeret si p semetipz ea distrīcte ferire
voluisset. Constat ei qz suo iudicio absō
dere voluerit: quos miserādō pzeueniēs
sibimet ipsos iudicis fecit. Hinc per pau
lum dī Si nosmetipsos iudicarem⁹: non
vtrqz iudicaremur. Et iō vt non in extre
mo iudicio ad penam iudicemur nos per

lamenta strenue hic puniti cōcedat q̄ bi
uit & regnat in secula seculorum. Amen.

Particula quarta q̄ accidit lacrimis ē
benignitas & q̄ benignitas in lacrimis ē
simplex et cōposita. Quartū capitulū.

Benignitas lacrimarū est diligere
miam. que est quidā dulcor aī ex
cludens oēm nequiciam et abilitās aīaz
ad internaz leticiā. Diligas ergo o Deuo
te benigne geminā miam. s. simplices
vt mia tua p̄rio icipiat simplicit̄ a tēpō:
scdm illud. Miserere aīe tue placēs deo.
Scdo hēas miam cōpositaz. s. tam aīe q̄
corporis. Quia qui sibi neq̄ est cui bon?
erit? Corporis dico. ppter aīaz: vt ambo
in eternū miam psequātur in celis. Mul
ti enī sunt qui sub specie pietatis aut di
scretionis nimitū miserētur corpori: pau
ci aīe. Talis thesaurisāt sibi irā nō miaz
diuinā. qz thesaurū diuine mie in hac vt
ta totū sibi totū sic expediūt vt nichil eis
reseruetur de mia in morte. Sicut illi q̄
tempus & res t̄pales / vires corporis / ige

nisi naturale & sibi sibi a pte mīaz ipēsa
ptra mīam expēdūt & eis de abutunt. Illi
lis nichil reseruāt in morte. q̄ bona natu
re & fortune sibi misericordit ipēsa tam
in misericordit imo tā crudeliter expēdūt.
Siplicit̄ ergo & p̄cipalit̄ miserē aīe tue
Deinde p̄posite aīe et corpōri flendo lar
giter cū benigna miseratiōe vt dīna mīa
vtrūq̄ recipiat i tēna tabernacula. Mul
ti lacrias indefinēter fūdūt: s; nō benigni
ter. qz pctā nō deserūt. Irrisoz est & nō ve
re penitēs: q̄ adhuc agit qd̄ penitet. Nec
videt deū p̄scere subdit⁹. sed sublanare
supb⁹. Canis reuertitur ad bonitā & pe
nitēs ad pctm̄. Quosdā fūdere lacrias cer
nim⁹ et effectū penitētie nō h̄etur: qz in
cōstātia mēt⁹ nō recozdatiōe pcti lacrias
fūdūt vt reminiscēte vlu ea q̄ fleuēst ite
rādo p̄mittūt. Qui ei ita vlt plāgē & actio
nib⁹ sc̄larib⁹ icubate: iste mūdationē nō
h̄z. qz adhuc agit q̄ peitētia deflere possit
p̄sa. p̄tōzib⁹ dicit. Lauamī mūdi estote
Lauat̄ & mūd⁹ ē: q̄ & p̄tita strēnūter plā

git illud iterum non emittit. Lacrima non est
munda quod plangit quod gessit nec deserit: et post
lacrimas ea quod fleuerat repetit. Sic denique et
alibi aia perit et iterum deliquit. sermo
diuinus increpat dicens. quod vilis scia es nimis
iteras vias tuas. Vnde in ecclesiastico. dicitur. quod baptis-
ta ex mortuo et iterum tangit illum quod perdest
lauatio eius? Baptisat. scilicet a mortuo quod mun-
dat fletibus a peccato: sed per baptismum mortuum
tangit quod culpam post lacrimas repetit.

Particula quinta quod accidit lacris est lar-
gitas et quod largas lacrimas effundere de-
bet deuotus ad tres personas. Quia Christus:

Largitas lacrimarum acquirit peccatorum remissio-
nem gratia infusionem et donum collationem. Istam
largitatem lacrimarum libet effundat deuotus ad
omnes maxime ad tres personas videlicet ad seipsum
ad caros amicos: et ad inimicos. Talis quo-
ad se. id est ad primam personam dupliciter debet gemitum
et lamentum. Vnum quia bonum quod oportu-
it non exercuit: alterum quia malum quod non de-
buit fecit. Cum itaque homo ad bona ope-
ra non assurgit. necesse est ut semetipsum

Dupliciter defleat quia scz recta nō fecit:
et p̄ sua operatus est. Ergo. super Job
Unus turtur p̄ pctō alter vero offerri in
holocaustū iubet. Holocaustū totū incē-
sum d̄r. Unū ergo turturē p̄ pctō offeri-
mus: cū p̄ culpa largiter lacrimarum
gemitū dam⁹ De altero vero holocaustū
facimus. cū p̄ eo q̄ bona neglexerimus/
nosmetipsos fūdīt⁹ attēdētes igne dolo-
ris ardem⁹. Talis ardoz p̄nie facit aīaz
et sua facta subtili⁹ discutere: et dona dei
queiz templis largiter flendo cōmeōzari.
Nichil aut̄ peius q̄ culpā agnoscere. nec
deflere. Ille aut̄ p̄niam digne agit q̄ rea-
tum suū lacrimatione largifluis plangit
p̄dēpnando scz ac deflendo q̄ gessit tanta
p̄fūdī⁹: q̄to extitit in peccādo p̄clui⁹
Quanto q̄sqz sint pctōz et impius. si ad
lacrimabilē p̄niam vel gemitū cōuertat⁹
consequi posse veniā minime dubitatur
Dicente dño p̄ p̄phetam. Quacūqz hora
pctōz ingenuerit. &c. P̄o seba p̄sona. s.
p̄o caris amicis largiter est lacrimandū

ut cōseruentur in bono . et p̄seruentur
a malo In gemiscendū est ne dei secreto
et iusto iudicio amicus deseratur & p̄den
dus in potestate demonū relinquat. Nā
q̄ de⁹ deserit: demones suscipiūt Notan
dam vero q̄ quidā electorū dicūtur diui
na iusticia incidere in errorem peti. & tñ mi
seratiōe eius reducti denuo quertuntur.
Reuertentem enī deus hoiem quem deser
uerat rursus affligens visitat: & p̄ larga
lamēta lacrimarū a peccatis expurgat.
Job Reuersusq̄ miserabiliter me crucias
Orand⁹ igitur est deus lacrimabiliter p̄
talib⁹ ut si recidiuāt citius reuertantur
et per verā penitentiā p̄sequantur beniaz
et post hanc vitam gl̄iam sempiternam.
¶ Pro tertia persona. i. pro inimicis lar
giter est lacrimandū ex affectu et ea dul
cedine erga odientes & p̄sequentes se affi
ci exemplo dñi n̄i iesu xp̄i q̄ pro inimicis
orauit in cruce dicēs. Pater ignos. eis q̄
nesc. &c. & bt̄us stephanus postq̄ p̄ semet
ipso orasset dicēs. Dñe accipe sp̄m meum.

positis genibus p lapidantib⁹ lacrima-
bilit⁹ orant dicēs dñe ne sta. illis hoc pec.
Particula sexta q̄ accidit lacrimis est
pietas Et de sex casibus pietatis in deuo-
tis. Sextum capitulum.

Pietas scdm aplm ad oīa utilis ē
Primo ergo oīm oīdam⁹ in deuo-
tione pietatē utilis. & ppassiuā imo lacria-
bilē ad oēs cas⁹. p̄cipue ad sex cas⁹. v3 ad
noīatiuū / gtm / dtm / actm / vtm / & abltm
Relati spūales in notio gradu spēaliter
existūt. Pro quoz pietatis casu pie & mi-
serico2diter est dolendū poti⁹ q̄ sup eoz
miserabili defectu qđ notabili errore scri-
bēdū. Dolendū tñ q̄ sepe ex culpa p̄sidē-
tiū / defectio2 fit vita subditaz. Sepi⁹ etiā
ex merito plebiū depēdet vita pastoz flē-
dū & lacrimādū ē p hīs. q2 q̄to grad⁹ al-
tio2 tāto cas⁹ grauior. Pro gto etiā pie ē
lacrimandū. p hīs v3 q̄ scd3 aplm pturi-
unt ab eccia filioli iqt mei quos iterim
pturio. i. cū labore & dolore ad fidē et ad
amorē xpī reduco. donec forme xp̄s i vo

his. Dolendū est sup subditoꝝ casu: a vera
huilitate erga p̄latos suos. & lacrimādū
pie p̄ eis dez vt sint oī create subditi p̄p̄
deū. v3 filii p̄etib⁹ serui dñis militib⁹ re
gib⁹ nō tū bo. et mo. s3 et̄. q2 oīs potes.
a deo. &c. Pro casu dtō ē etiā pie lacrimā
dū. p̄ his v3 q̄ dati sūt & dediti seruiciis
spūalib⁹ i religioē q̄ viuūt de p̄monio
crucifiri. q̄b⁹ data sūt t̄palia vt ip̄dant
spūalia oīes missas vigiliis & ieiunia
cet̄q3 deuota exercicia quatin⁹ i hoc se
deuote p̄seruēt. & nequaq̄ p̄ cupiditatez
s̄fluoz a rectitudine sui stat⁹ defluāt. Nā
deuotio p̄p̄it diuitias: copia rerū sua
sit delicias q̄ p̄uertūt mō cley. Q2 anduz
etiā vt ip̄i i sua p̄maneāt stabilitate p̄po
siti. nec exactione s̄clatū p̄fūdať actio reli
giosoz. S3 ip̄i se iūgāt aīs q̄ p̄t̄ mēti sūt
iñstitut⁹. Inuicē se foueāt iuicē se defēdāt
& inuicem onera sua portent: quoniaz vt
sapiens ait super fr̄em adiuuans ambo
consolabuntur. q̄ si se inuicē quod absit
roserint ac momozderit. aut defensiōib⁹

cōturbauerit timendū eis verbū euange-
lii omne regnū in se diuisū desolabitur. &
Ubi enī pax et quies nō est. nec ibi deus
cuius in pace locus est quiescere potest.
Orandum etiā lacrimabiliter et pie p ca-
su accusatiuo p hoc scz q̄ pctis & viciis tē-
ptantur tribulationib⁹ molestantur aut
iniuste ab aliis accusant. aut etiā p illis
qui seipos ḡtrito corde iuste pzo pctis p
pziis accusant vt penitentiā dignā agāt
et plangentia iterim non zuertāt. & vt sic
peccata diluant q̄ ḡloztes angelice felici-
tatis fiāt. Pro vt iō etiā orandū est pie vt
delicet p hiis qui vocantur ex dei ḡra ad
mutationē sui status vt in bono p̄seuera-
re valeāt. scdm̄ ḡram fideliter operentur
vt potioza adipisci mereantur. & vt p oc-
cultā ḡram ad maiorē p̄ficiāt deū exoza
re labazent. Pro ablatiūo pie ozam⁹ euz
fideliter & pie pzo defunctis in purgato-
rio existentibus ozamus specialius p q̄-
bus vnusq̄sq̄ magis se nouerit obligatū
Ores igitur o deuote p benefactoribus

Specialibus et generalib⁹. pro amicis spi-
ritualib⁹ et carnalib⁹ penitibus fratrib⁹ &
sororib⁹ & ceteris benefactoribus nobis
qualitercūq; p̄medat⁹. ut suffragiis scē
matris ecclesie adiuti a penis citius libe-
rentur et choris angelorū ac oīum sc̄dōrū
afficiantur. Lacrimę nāq; sūt valde effi-
caces et magne virtutis. Anna enī p̄ la-
crimas samuelem a deo p̄phetam acce-
pit. Mulieris peccatricis debita in domo
symonis / a xp̄o dimissa sunt: q̄ lacrimis
pedes ei⁹ rigabat & crine tergebat. Lacri-
me corā deo fiduciā acq̄rūt. sordidas co-
gitationes expellūt nec eas aīe primare
sīnūt. Dio deum bngit: lacrima pungit.
Diligam⁹ igitur lacrimas et suaves no-
bis sint delectemurq; in illis. Tāto p̄om-
ptiores simus ad lamēta: quāto fuimus
p̄ni ad culpā. Qualis nobis fuit ad pec-
cādū intentio tanto sint ad penitendū lu-
ctus et deuotio. Dixit quidā sener. Quō
vmbzā corporū nr̄orū ubiq; circūferim⁹
nobiscū. Sic debem⁹ nobiscū & cōpūctio

nem habere vbiēq; sum? . Postē igitē
die laborēt denot? & vīgilās ī oīoib? p-
maneat. Cōpūgat cor suū vt producant
ocli sui laccimā: & sic celerī? puocabit dei
mīaz. quā nobis pcedat ihūs xp̄s dñs n̄r
qui est benedictus in secula Amen.

ExPLICIT sc̄da pars oīonis. Incipiunt
tertie partis capitula.

Quid est dulcedo in deuotione. Et de
septē accidentib? dulcedini. De q̄b? inflā-
matio ē pzia particula. Cui? inflāmatio
nes due sūt qualitates. Pzīmū capitulū

Particula sc̄da q̄ accidit dulcedini est
vñctio & quō p amorē & in amore ziuga-
lit vñit aīa. iiii. deteriatiōib?. Sc̄d̄s cp̄s.

Particula terciā q̄ accidit dulcedini ē
rapt? & q̄ fit duobus modis ī deuotis.

Tercium capitulum.

Particula quarta q̄ accidit dulcedini
ē speculatio & q̄ speculatio 2sistit in duo-
b?. Li intellectu & affectu. Quartū cp̄m.

Particula quinta q̄ accidit dulcedini est
gust⁹ q̄ diuine p̄libatiōes poti⁹ deuotos
alliciūt hic q̄ reficiūt. Quintum cpm.

Particula sexta q̄ accidit dulcedi ē q̄es
q̄ i q̄ete splēdescit cō/dulcessit p̄cupisci
bilis et hylarescit irascibilis. Sextū cpm.

Particula septia q̄ accidit dulcedini ē
glā q̄ de hoc gradu tuti⁹ est tacēdū q̄ lo
quēdū q̄ nulli biatozi patere p̄t. vii. cpm.

Quid est dulcedo in deuotione. Et de
septē accidētib⁹ dulcedini de q̄b⁹ inflāma
tio est p̄ima particula. Primum cpm.
Totus inflāmatiōis due sūt qualitates.

Dulcedo quid est? Pars ofonis q̄
mētes deuotas etno dulcore ine
bzat: quas vīculū deifice caritatis in
dissolubiliter ligat. Dulcedini quot acci
dūt? Septē. Que? Inflāmatio/ vñctio/
Raptus / Speculatio/ Gustus/ Quies/
et Glorificatio. Qualitas inflammatio
nis dulcedis dei 2sistit in duob⁹. s. in mō
dilectiōis dei. q̄ i forma dilectiōis p̄imi

Modus inflammationis dilectionis deus
est feruens ignis et behemens ex camino
eterno supflante spū xpi ihesu flabellat
Cuius enim calor aiam deuoti: cū se ad
orandū in spū dei effūdīt subito eā pluri
do splendore irradians q̄ plurimū ignis
& arātes mot⁹ accendit. i. malas & cremat
et erufflat teporē inflāmat / tozporē exp
gefacit: atq; ipaz aiaz totā belut pingui
linū holocaustū diuinoꝝ spectui rep̄stat
Unde pōt dicere cū ppheta Cōcaluit cor
meū intra me & in meditatiōe exardescet
ignis et iterim inflāmatum est cor cōtra
me. Multi de igne amoris loquunt̄ q̄ q
sit nescio. Dico tamen nec est coꝝporeus
nec coꝝporealiter sentitur. Aia tñ existens
in coꝝpore pōt illū sentire in tempore de
uotionis et oratiōis: sed nō quo ad aliq̄
sensū coꝝporeū Licet em̄ p opationē hui⁹
ignis in aia deuota coꝝpus alterari poss
in calorē q̄ eēt calefactū. ppter delectabi
lem calorē spūs. nō tñ ille ignis est coꝝpo
reus: qz solūmodo & sistit in spūali deside

o ipſi? aīe. Iſtud non eſt dubium alicui
deuote pſone deuotionez cognoſcenti et
dulcedinē guſtanti. Hac dulcedine amo-
re orare valde placet deo: qz conſiſtit in cor-
de affectione. & iō nūq̃ recedit huiusmo-
di oīo vacua ſine ipetratione alicui? gſe
Qui habet donū iſtius dulcedinis in ora-
tione frequenter & intenſe oportet illū
p tempore fugere pſentiam hoīm. et ſolus
ē ne habeat impedimentum & q̃ habue-
rit teneat q̃ diu pōt. qz nō pōt diu durare
in feruore. Quia ſi magna ſit habūdā-
tia gſe huiusmodi dulcedinis oīo talis
eſt laborioſa ſpiritui. Licet nāqz ſit pla-
cens et delectabilis. tñ cōſumit naturam
corporeā. cū quis ea multū vtitur facit
eū corp⁹ ſi gſa dulcedis habūdāter ve-
nerit moueri ac mutari huc & illuc quaſi
homo fatu⁹ eſſet an ebrius et neſciēs q̃e-
ſcere. Iſte tactus dulcedinis eſt tante po-
tentie q̃ homo maxime vicioſus & carna-
lis viuens in hoc mundo ſi ſemel bene et
potenter tangeretur valde ſolidus & fir-

mus fieret diu posteaq; abhominaretur oēs
voluptates et delectationes carnales et
terrenas in quibus prius maxime delecta-
batur. Sicut enim ignis corporeus consumit
et accedit oīa corporea quibus appropriat. Sic
ignis spiritualis. i. amor Dei in dulcedine con-
sumit et accedit oēs voluptates et
delectationes carnales in anima humana. Et
replet oēs potētiās anime mediā rationē et vo-
luntatē gratia spirituali. sicut medulla replet
ossa interi⁹ vbi in anime virib⁹. Non exterius
in corporeis sensib⁹. Est tñ quicq; intrinse-
cus ita fortis qd extrinsec⁹ i corp⁹ erumpit
et totū corp⁹ tremere facit. Tñ em̄ distat
a natura corporis. et ita incognita est cor-
pori talis dulcedo qd illā nescit: nec diu illā
potest sustinere sed deficit et decidit for-
te nō sustinēs. Forma dilectionisq; inflama-
tionē dulcedis dei etiā consistit i amore xpi
De cui⁹ amore accipiam⁹ hanc breuē doc-
trinā. Unūquēq; hominem de mūdo reputa-
mus nosmetipsos Si hoc in cordib⁹ nris
bene ipresserim⁹ nō est dubiū qd bonū al-

terribis sicut nrm diligem⁹. qđ ad salutes
suā spectare videm⁹. et sic sicut p nobis
studēbim⁹ pcurare / ofoe / exhortatione /
anmonitione an quouis mō si poterimus
salutē suā. Et cū eū videm⁹ bonū dicere
vel facere replebimur gaudio / quasi dice
rem⁹ vel facerem⁹ nos ipsi. q si sciuerim⁹
eū eē i aliquo pctō vel defectu spūali bl
coꝝporali ei nimis dōlebit⁹. & ip̃s a ma
lo put poterim⁹ conabimur reuocare et
inducere ad bonū In hoc igit duob⁹ est
fit in flāmatio dulcedinis amoris v3 in
amore dei et prini.

Articula scda q accidit dulcedini ē vn
ctio & quō p amorē & i amore coniugale vni
tur aia. iiii. deterioratiōib⁹. Scdm cpm.

Uncio dulcedis in ofone ē velut
roseus qdā liquor q p totā aiam
se effūdēns ip̃am coniūgit coꝝroborat & cō
fortat. deponēs eā suauiter ad ṽtutis cla
ritatē suscipiēdā. Hac celica vnctione p
fusus erat qui dicebat. Unxit me vnctio
ne mie sue. Hec vnctio mulcet mentem

sp̄s p̄tuguedine p̄fundēdo quo salubri-
ter p̄iuncta et dinitus illustrata plane
docetur de oībus ut in ea nequaquā pate-
at locus ignorātie ī tenebris ubi fulget
tanti copia fulgoris . p̄ . Vixit te deus
deus tuus oleo leticie. Ex hac sacra un-
ctione huiusmodi leticie experiuntur q̄-
dam melodīā sp̄ualem. Sunt enī quedā
sensibilis dulcedinis experientie. que de
uotisq̄q̄ infundantur et mirabilis fra-
grantie suauitates. talis saporis & melo-
die. Que cū vere sunt possumus estima-
re q̄ aut dantur q̄busdam nouis et rudi-
bus q̄ sp̄ualia nondum lucide itelligunt
ut saltē p̄ sensibilia consolentur in dño. q̄
virtutē pure sp̄ualiū nō cognoscunt in q̄
bus maior vis est / & certior veritas & fru-
ctuositas p̄fectus et purior p̄fectio. Aut
q̄ tō debetur etiam perfectiorib⁹ in sp̄u
sensibiles & solationes p̄pter redūdantiā
interioris dulcedis: ut sicut aīa cōicat cor-
pori suo quasi comiti & socio vīe passiōes
suas ita cōicat ei & solationes suas. Tri-

stante ei ala interius: corpus exterius co-
tabescit Sicut enim corpus collaboret spiritus
& compatitur in merito. ita digne ei particeps
patet cum remuneratur in premio. non solum
future glorie sed etiam presentis gratie: sicut in co-
muni epularum domini seruis suis transmittunt
reliquias ferculorum. Scriptum namque est
Sicut socii passionum estis. sic eritis et
consolationum. Et hoc est ex se effluenti me-
sura quod datur electis. cuius redundancia
ne effusa depereat excipitur a corpore: qui
particeps fuerat in labore. Sciendum autem
quod in visionibus et reuelationibus aliqui
seducuntur putantes esse a deo. quod forte est
fantastica deceptio. Inde putant quidam
aliquid magni. quod in se est nullius meriti:
et extollunt de talibus apud se. iactantia
quodam quasi singulari gratia scitatur. In
actione ergo diuine dulcedis magna cau-
tela est adhibenda per donum consilii et spiritus
discretionis: et querendum consilium sapientum
sed paucorum super hiis. Et ea sunt studiose
exercenda utpote secura meritoria & fru-

et uola. que sunt uicia extirpare. virtutibus
studius fideliter insudare. sacre scripture
scd3 intellectū scrutari. p̄ oīus vsus me
tem accedere ad deuotionis affectū. Hec
sunt studia salubria secura & fructuosa.
& q̄to quis in illis se exercuerit tanto hic
maioris meriti & in futuro maioris gl̄ie
apud deū erit. Et ubi tales dulcedines
hīdant in p̄fectis habitant eos ad flue
tem amorē. si tñ gl̄io paucorū sapientius
in ip̄is exptorū exerceant. et talis aīa est
vniūta & iungat cōiūcta amore extatico
iesu xp̄o dñō nostro celesti sponso. &c.

Particula. iiii. q̄ accidit dulcedini est ra
ptus. Qui quidem fit duobus modis in
deuoto. ¶ Tercium capitulum.

Raptus siue extasis ī dulcedine oīo
nis est deserto exteriori hoīe sup̄a
le suūpius voluptuosa q̄dam eleuatio ad
sup̄intellectualem diuini amoris fontem
mediantibus sursum actiuis virtutibus
se extendens. Virtutes sursum actiuas
dico humilitatem et puritatem. Humili

tate sit hominis exterioris desertio pu-
ritate interioris hoīs sursum actio q̄ vs-
q̄ ad fontalem p̄gens radium ibidē hau-
rit theozici amoris sanctas inflāmatiōes
aquarū efficacia ḡtarum / posteriorz obli-
tus ad interiora empirei & superdulcissi-
mi tabernaculi se extendit. Notanduz q̄
duob⁹ modis sit raptus Uno quidē mo-
do quo quis extra sensum carnis ita ra-
pitur vt penitus tempore raptus nō sen-
tiat quid de carne aut in carne agat. Ta-
lis tamen nō est mortu⁹ sed viu⁹. q̄ ad-
huc aīa viuificat corpus. Hoc mō raptū
tur sancti et electi ad sui vtilitatē et alio-
rum instructionē. Sicut sanctus paulus
fuit raptus in terciū eclū. Hoc etiā modo
qdā pctōres rapiūtur ī vīsiōe vt vīdeāt
vel gaudiū bonoz vel penas reproboz
p̄ sua & alioz correctōe sicut de nītr̄ legi-
mus. Alio mō d̄r raptus eleuatio mentis
in deū p̄ cōtēplationē. Et hic mod⁹ est in
oīb⁹ p̄fect̄ amatorib⁹ dei & ī nullis aliis
nisi q̄ amāt deū. & recte d̄r rapt⁹ sicut et

alius : quia et quadam violentia fit et
quasi contra naturam. Immo vero sup-
ernaturale est vt de vili pctōze fiat filius
dei. qui spūali gaudio replet⁹ feratur in
deū. Iste mod⁹ raptus multū desidera-
bilis est ⁊ amandus. eorū qui saluatoris
nri desiderijs et seruicijs integrē ⁊ pfecte
sunt mancipati: qz tales ad cacumē cōtē-
platiōis valent ascendūt. Illi autē quo-
qz sapientia increata ⁊ feruore lucis cui⁹
pulchritudine rapiūtur. Hec autē accidunt
aīe deuote qñ oēs eius cogitatiōes in di-
uino amore ordinātur oēsque mentis ipi⁹
euagationes in stabilitate trāsēūt absqz
fluctuatiōe aut hesitatiōe s; toto affectu
in vnū deducta : sic a magno ardore ad
xp̄m anhelat ad ip̄m extēta et eidē inten-
ta quasi immediate xp̄o sponso iuncta ⁊
amoris vinculo conglutinata indissolu-
biliter et percessū mentis extra claustrū
corporis euolās haurit poculum p̄mirifi-
cū e celis. ad quod nunq̄ ptingeret nisi
dei gratta ab infinitis affectionibus cape

retur in sublimitate spūs constituta. in qua
nimirū salubria recepit dona gratiarum
Istiusmodi raptus est mirabilis et ma-
gnus. Excellit enī vt arbitroz oēs scās
actiones vīe qz quidā p̄gustatio estimat
suauitatis eterne & per eū in vīa ardētī
& q̄etius deū amāt exqrūt et expolcunt.
Quisq̄s ad illū eleuatur in magno gau-
dio est & p̄tina suauitate relectus: secure
virtutib⁹ p̄tinuatis morietur et inter an-
gelicos spūs collocabit. Q̄ vobis ānu-
at altissim⁹ q̄ trinus et vnus est deus be-
nedict⁹ in s. Amen.

Particula quarta q̄ accidit dulcedini
ē speculatio & q̄ speculatio p̄sistit in duo-
bus. s. intellectu et affectu. Quartū cōm

Speculatio est btōzū et sc̄celestium
et soli deo scibiliū rerū diuinarū
intellectualis & affectualis inuestigatio
Cōsistit hec speculatio in duob⁹. s. in itel-
lectu & affectu. Speculātur ei hī duo: s.
longe dissimiliter. Cū enī anim⁹ speculā-
tis a sensib⁹ spūaliter suspēdit corpora-

lib⁹ et in specula eterna se extendit. ap^{er}
intelligentie et p^{ri}ncipalis affectio par^{it}
ter feruntur mutuo se in diuino p^{ro}mouē
tes intuitu ita speculando et desiderādo
p^{er}currente aut intelligentia nec ingre
di valēte vt per speculū vidēs & in enig
mate foris remanet. Affectio vero q̄ ne
scia est speculi intrās vnitur spūi scōz il
lud. Qui adheret deo vn⁹ spūs est cū eo
Intermisso quoq; intellectu qui ante soni
tu suo ingredi non poterat a superna bo
nitate deifica suscipit̄ hilarit̄ illa affectio
susceptaq; vrit et vnit feruide. Ip̄amq;
in se p^{ro}funde cōtrahens. tam intelligētie
p^{ro}clarozū radiozū pulcherrimā claritatez et
fontē splendoris. q̄ affectū theozici et su
perimensi amoris suauiter sc̄m̄ desiderii
um nutrientes suauitate sup̄ du^o cūssima
elargitur. Postea autem illis sic gustan
tibus et magis desiderantib⁹: magis eis
diuina bonitas immittit & hūidanti⁹ su
p^{er}fulget. qm̄ sūme diligūt istā sūmā veri
tate hoc ē sūmū bonū/felix nīmū. Qui

huius gradus callē attingit hic plane sã an-
gelicus in pñti vitã angelicã inchoauit.
Ex cuiusmō fuerat q̄ dicebat Nos autē
reuelamur facie gl̄iaz dñi speculantes in
eādē ymaginem transformamur a cla-
ritate in claritatem tanq̄ a dñi spū. Vbi
potissime iste diuin⁹ ap̄us vtilitatem ex-
p̄essit speculationis Quid enī est reuela-
mur facie spectari. i. nisi remota si ipuri-
tate faciem nostre intelligentie vel ante.
gloriam dei ⁊ tam ignotã simplicissimã ⁊
et splendentē eternitatis claritatē / q̄ in-
effabilem humanisq̄ mentibus incapessi-
bilem oīm supercelestium substantiarū
tranquillissimam pacē pure deuoteq̄ ri-
mari? Quid vero est taliter speculantis
in eādē ymaginem transformari. nisi
q̄ tam superne dulcedines sunt hec que
ymaginati sumus. id est vt nos a no-
bis extractos et in seipsas absoztes. ita
nos torrente voluptatis sue poterat:
vt nitantur sic nos de terrenis in celestes
De carnalibus in spirituales / De hoībus

quodāmodo in angelos trāsmutare. Sic
intellige verbū in eandē ymaginem. Be-
ne autē dicit a claritate in claritatē: tanq̃
a dñi spiritu supple pficiemus sicut dicit
p̃ pphetā in luie tuo videbimus lumen.
Illud inq̃ lumē quod illuiat oēm hoīez
venit. in hūc mundū iesū xpm dñm nrm.
Qui viuit et regnat in secula.

Particula quinta q̃ accidit dulcedini
est gustus. & q̃ diuine plibationes poti⁹
deuotos alliciūt q̃ reficiūt. Quidū ep̃m.

O Gustus est sup̃ineffabilis diuine
dulcedinis quedā inclita spōsi pli-
batio/excellario spūssancti in speculato-
rū aīas distillata. Delibatio dico qm̃ p̃-
modū valde est qđ nobis ex ip̃a ineffabi-
li plenitudine diuine dulcedinis tribuit.
Et q̃to nos frequētius oīoibus et sc̃tis
meditatiōib⁹ exercem⁹: ardētius ad cu-
mulū huiusmodi plenitudinis āhelam⁹.
Plus quoq̃ alliciūt iste diuine plibatiōes
q̃ reficiūt. & nec saturitatē faciūt. Glorio-
si illi & felices q̃ p̃ virtutē huius gradus

elevati sūt. Fructant plane habūdantia
eternarū nuptiarū vacāt et vidēt q̄ sua
uis est dñs. Tales aliquñ q̄ inebriati spū
suimet immemores hoies deo dediti & et
p dulcedinem amorū inherentes. sup oīa
īpī? honozē & glām pmoueri / & ei? noti
ciaz ad om̄es dilatarī desiderantes. tam
p eoz q̄ p aliozū salute. ozant patres vt
sc̄tificationis sue noticiā oīb? manifestēt
infideles ad cognitionis sue lumen vo
cādo p fidem. & fideles ad iustificationis
sue gratiam conuertendo p amorem
et rebelles p ostensionē sue potentie vti
liter confutando Et quasi nō possint aut
nolint sine aliis celesti bono frui āhelant
et satagunt plures secū trahere. ozando
docendo p̄dicādo bono exēplo p̄cedendo
et quocūq; alio modo honozē dei / et p̄t
mozū salutem et p̄fectū pmouendo. Et
hoc affectu loquitur ap̄ls dicens. Tristi
cia est michi magna & dolor cordi meo. &c.
Optabā ego īp̄e anathema esse a xp̄o p̄o
fratrib? meis Atē moyses aut dimitte eis

Inquit hanc noram. aut si non facis dele
me de libro t. q̄ scrip. Non q̄ vellet apls
oio xpo separari vel moyses deleri. Sed
quia affectū q̄ ad primorū similē hēbāt
euidenti⁹ exprimere non valebant: qua
si non reputantes sibi esse plenū gaudiū
introduci ad epulas celestes. illis quos
diligebāt ⁊ pzo quibus orabant foris fa
me cruciatis et derelictis Simile oram⁹
cū dicimus Sanctificetur nomen tuuz. vt
videlicet noīs tui sanctificatio nobis pleni
us innotescat. quō perfecti⁹ te cognosce
re amare et reuereri possimus ⁊ scitatis
tue similitudinē iuduēdo tibi patri sicut
veri filii cōformemur ⁊ vn⁹ tecū spūs ef
ficiamur in tuā transformati claritatem
Suavis est huiusmodi gust⁹ celestiu de
liciarū/honorabilis amicitia dei/ ⁊ ciuiū
familiaritas supnoz. fructuosa caritas
et meritoria sublimiū p̄miorū Omne qd
est delectabile honorabile et vtile iuenit
in hoc fructib⁹ gustuū spūaliū deliciarū
Hic igitur virtutis affect⁹ et sapientie

gust⁹ dīcīne suauitatis dulcis est et su-
uis q̄ ꝑsciam letificat. assecurata magni-
ficat quā sic magnificatā in altus eleuet
iesus xp̄s dñs noster. &c.

Partitula sexta q̄ accidit dulcedini est
quies & q̄ in quiete splēdescit ratio. Dul-
cescit ꝑcupiscit & hylarescit irascibilis.
q̄ **S**extum capitulum.

Quies est toti⁹ aīe q̄dā suavis trā-
quillitas. ꝑ infusaz nobis experi-
entia oīois dulcedinem cōcreta.
Solis valde spūalib⁹ viris experiētiaz
hui⁹ q̄etis cōcedimur quib⁹ datur & sup-
celestes substias ꝑtēplādo inscēdē. Sup-
ignota ei boītas ip̄i⁹ familiarit̄ eis seip̄as
imittit. & ip̄os tota v̄tute dilatās imissio-
nes sc̄ti desiderii q̄etas infūdīt. Sicq̄ pu-
ris ꝑtēplatiuoz aīab⁹ ꝑsuetō nutrit. adi-
plet⁹ splēdescit eoz rō / Dulcescit ꝑcupiscit
bil. & hylarescit irascibil. ex dulcōe quorū /
deificā istā q̄etē nō ābigim⁹ emanare ista
q̄dē sc̄tā q̄es facit ī dulcedie amoris aīaz
druotā ī āplexib⁹ spōsi ī hitāt ihēre & si-
(tispota-

tuz nobili vino dulciter facit sopire. nō
solū delectabiliter sed etiā tenaciter Deo in
herendo & quasi vino viuo abstrahit ab
oīm visibīlium sensu et memoria dormi-
ens inter medios clericos. i. inter medios
terios celi & mūdi. Vñ in cant. Ego dor-
mio et cor meū viget. Talis est sopn⁹ vel
q̄es iste sicut illozū q̄ incipiūt dormire
& tñ vidētur sibi ea que circa se fiunt ali-
quo modo sentire et intelligere. Sed pze
sopore nō aduertunt/nisi velint sibi vim
facere: vt ad se plenius quertatur. Hec est
in hac vita hoī sublimioz pfectio. ita vni
ri deo vt tota aīa cū oīb⁹ potentiis suis
& viribus in deū collecta. & cōsopita vn⁹
spūs fiat cū eo. vt nil meminert nisi deū
& oēs affectus in amorū gaudio vniti: in
sola conditoris fruitione suauiter q̄lescant.
ymago em̄ dei i aīa in hīs trib⁹ potētis
suis expressa consistit. v3 in rōe memoria et
volūtate & q̄diu ille nō sūt ex toto deo i-
presse nō est aīa de formis. Forma ei aīe
de⁹ est. cui debet imprimi sicut signatus

sigillo. Et hoc nūq̃ fit nisi cum rō pfecte
iuxta capacitatē suā illuminatur ad cogni-
tionē dei. q̃ est sūma veritas. Volūtas p-
fecte afficitur ad amandū sūmā bonitatē
& memoriā plene absorbetur ad intuendā
tenendā & fouendā sūmā felicitatē. Et qz
in horū 2sūmatiōis adoptiōe cōstat glia
bitudis q̃ pficiet i patria. liquet q̃ istorū
pfecta inchoatio est pfectio vie i hac vita
Particula septia q̃ accidit dulcedini ē
glia & q̃ de hoc gradu tutius est tacendū
q̃ loquēdū. qz nulli viatori patere potest

Septimum capitulum

Ortia qd ē: Nescio. De hoc ei gra-
du tutius celsi tacendū q̃ loquē-
dum. quia nulli viatori ascensus siue vi-
sio illius gradus patere potuit nisi illi
celico paulo. qui se raptū asseruit & audi-
uit archaua q̃ non licet hoi loq̃. Felix cer-
te sup̃ dulcissima glia vginis marie aia
cui hoc datū est in via qd nulli sanctorū
aliquotiens possiderūt. Corpore ei & aia
hāc glia credimus eē assūptam. q̃ ple-

narse hunc in dīa gradū ascenderat p̄
dei cognitionē Quid aut̄ aliud hunc gra
dū cēseam nisi illud q̄ ip̄m quem peperit
quem lacte virginis educauit manib⁹ co
rectauit. s. dñm n̄m iesum xp̄m tam in
tegraliter q̄ fiducialit̄ p̄uilegio singu
lari p̄fitem hēat. Hanc gl̄iam hoc est seip̄
cedit et hoc q̄uis dissit̄ valde q̄ gl̄iaz fi
naliter querūt in oñis dulcedine hic in
bia vt ad verā gl̄iam fructuionis assū ba
leant quā ip̄emet p̄mittit que ip̄e est. Nā
q̄cqd p̄mittere seu p̄t p̄ter se nichil est.
nec satiat nec delectat nisi seip̄m p̄mitte
ret. Aug⁹. O dñe p̄misisti michi oīa bo
na si amē te. da te solū et sufficit michi. q̄
es indeficiēs exultatio/toxēs voluptatē
diuine leticie flumē Acq̄ri potes estimari
nō potes. Tu es celestis festiuitas. gau
diū sine fine. eternitas sine oī labe:sereni
tas sine nube O pulcra et decoza ciuitas
q̄ pulcriorē habes cōditorē. Homo itaq̄
in illa celesti ih̄sm ciuitate magna. sine
ullo defectu fruetur deo. ex quo bono erit

hominis. uiuet sine ulla egestate Ita sem-
per uiuet q̄ nec mori valeat. Cibis ipse
erit ne esuriat. potus ne sitat: uita ne illū
senectus dissoluat. Null⁹ intrinsec⁹ mor-
bus. nullus extrinsecus met⁹. Sūma in
carne sanitas. i aīa tota trāquillitas Ibi
dē nichil oīo triste. nichil inaniter letum
ibi uerum ex deo ⁊ in deo et cum deo est
gaudīus. Ibi p̄fecte flagrabit caritas ex
corde bono. ⁊ scīa bona Nulla cōsurget
ibi malicia: nulla carnis miseria: nulla iā
peccandi uoluntas. nulla delinquēdi po-
testas sed totaliter firmati et confirmati
totum in exultatione possidebunt homi-
nes angelis sociati. Ubi certa leticia re-
quies securā / iocunditas infinita.
Ubi quod semel adipiscitur semper te-
nebitur nichil glōziosius nichil pulchri⁹
nichil uerius / nichil securius. nichil illa
habundantia copiosius est. tanta pul-
chritudinis uisione que Christus est et
tanto amoze dignissimo. ¶ Dēdignetur
igitur unusq̄sq̄ n̄m ultra seruire pctō

quibz tanta promittuntur in celo Ubi ha-
cabit et amabit In fine fine fine. Quis
alius est noster finis et gloria nisi Christus
quis hominibus in terra dabit hominibus? Quis in celo
angelus angelo? Quis angelus hominibus? Al-
te dñe petat in te quodatur ad te pulsetur: sic
accipiet sic inuenietur sic aperietur. Te
pſitante quod uiuis et regnas in secula secu-
lorum Amen.

Explícit tertia pars orationis. Incipit
capitula quarte partis.

Quid est incendium et quod tria accidunt
incendio de quibus laus est prima particu-
la et de septemplici diuine laudis mate-
ria.

Primum capitulum

Particula secunda quod accidit incendio est in-
bilus et quomodo perfectus ex dei gratia potest se-
pius tubilare in deo.

Secundum capitulum

Particula tertia quod accidit incendio est
liquefactio et quomodo perfectus quisque
liquefieri potest in amore dei. Tercium capitulum

Incendit quid est? Pars oronis q
ignit mentem quodaz igniculo ca
ritatis & amore moderato cōponit cor de
noti ad capiendū calorem sup feruidū di
uini amoris. Incendio quot accidunt?
Tria. Que? Laus iubilus & liquefactio
Laus dei dignissimus ē affectus & nasci
tur ex consideratione diuine bonitatis &
ex ammiratione pfunditatis & sapiētie dei
et ex stupore altitudinis potentie & imen
se maiestatis que de ipso vel p doctrinam
fidei intelligim⁹. vel p operum ei⁹ vesti
gia colligim⁹ / vel per illuminationē in
spirationis interne seu p amorū incēdiū
puro mentis intuitu / oratiōis deuote me
diante cōtemplamur Omnia que de deo
cogitari vel dici sedm veritatem pfit vel
sentiri. nō nisi laus ipsius est. eo q nichil
i deo sit nisi sūme laudabile / amabile / ad
mirabile / & venerandum. & q̄to pfectius
cognoscitur tanto verius laudatur & ar
dentius amatur. Diuinis igitur laudib⁹
insistere debent dei serui p̄cipue religiosi

tam diurnis q̄ nocturnis horis non vo-
ce sola sed intentione pia deum laudan-
tes q̄ parū p̄dest sola voce cātare sine
cordis intentione. Deus ei cui non absco-
ditur q̄cquid illicitū p̄petratur non que-
rit vocis leuitatē. sed cordis puritatem.
Nam sic psallentibus dignāter ad misce-
ri solent sancti angeli. vt eorū p̄ces deo
offerant. vbi sine ira & deceptione manū
puras leuori p̄spererint in oratione. Ps̄.
P̄reuerunt p̄ncipes coniuncti psallē-
tib⁹ in medio iuuentulorū tympanistrarū
& alibi. In conspectu angelorū psal. tibi
Volendū est igit̄ aliquos in sacris vigi-
liis dep̄tmi sopno nec celi ciues revere-
ri & tanq̄ mortuos in tantorū p̄ncipum
p̄sētia apparere. cū ip̄i psallētū alacrita-
te p̄moti suis interesse solēnnis delcerē-
tur. Vereor ne illozū desidiā q̄n abhoiā-
tus cū indignatione recedāt. Et si sic bo-
ni spūs se elongauerint ip̄etus maligno-
rū q̄s sustinebit? Eap̄opt attēdam⁹ fr̄es
p̄ncipes n̄os āgelos dico cū stam⁹ ad

orādū vel psallēdū & stem⁹ cū reuerētia
& disciplina. Nimirū missi in misterīū p
pter nos q̄ hereditatē capiem⁹ salutis de
uotionē nr̄az i supna ferūt & referūt gr̄az
Usurpem⁹ ergo officiū quoz sortiemur
cōsortiū. laudē cū celi cātorib⁹ in fra dicē
tes vt pote ciues scōroz & domestici dei.
Hoc ei bonū est tū ppter reuelādos pnt̄
bite labores. qui vtiq; tolerabiliores no
bis fiunt exultātib⁹ in laude dei. tum qz
nichil ita pprie in terris quēdā repñtat
celestis habitatiōis statū sicut alacritas
laudantiū deum. ¶ Si quis hēret oculos
apertos. videret qua cura/quo ve tripu
dio intersunt cantantib⁹ / assūt orantib⁹
insunt mediantibus / supersunt quiescen
tibus. ordinantib⁹ & procurantibus pre
sunt Agnoscūt nimirū supne ptātes cōci
ues suos et p hiis q̄ hereditatē capiūt sa
lutē solliciti sūt. & gaudēt & fortāt / instruūt
ptegunt pudentq; oīa in oīb⁹. Vñ vos
moueo dulcissimi pure sp ac strēnue diui
nis intesse laudib⁹ Strēnue qdē vt sicut

reuerenter ita alacriter dño assistatis. nō
pigri nō sōpno!enti non oscitātes nō pce
tes vocibus. non p̄cidentes verba diui
dia: non integra transilientes / nō fractis
et remissis vocibus muliere q̄ddā babba
de nare sonantes. sed virili & dignū est et
sonitu et affectu voces sancti spūs dep̄o
mentes. Pure vero. vt nil aliud dū psal
litis q̄ quod psallitis cogitets. Nec solas
dico vitandas cogitatiōes vanas & ocio
sas. Vitande sunt etiam & ille/illa dūta
rat hora & illo loco / quas officiales f̄ces p
cōi necessitate quasi necessario frequēter
admittere cōpelluntur. Sed ne illa q̄des
p̄fecto tunc recipere p̄sulerim que forte
pauloātē in claustro sedente in codicib⁹
legeratis. Salubria sūt sed minime salu
briter inter psallēdū reuouitis Spūs enī
sc̄tūs illa hora gratū non recipit q̄cquid
aliud q̄ debes neglecto eo qđ debes ob
tuleris. Non solum in choro. sed oī in lo
co oīq; tempore laudandus est deus. Nā
diuine laudis etiam āplissima ē materia

qz tam ipe deus q̄ oia opera eius . docet
eū super omnia laudabilem eē. Laudare
deū est ipm laudabilē agnoscere vel ostē
dere. Unde sancti oēs creaturas non trā
rationales sed etiam irracionales & insen
sibiles ad laudē dei inuitant: qz oia opa
eius offdūt eū sup laudabilem An se & in
oibus laudabilis agnoscitur eius virtu
tis potentia p̄ouida sapientia. eius cle
mens mīa. benigna patientie ei⁹ tollera
mur. Iusta meritorū retributio: larga re
muneratio: & in cōprehēibilis sup oia ei⁹
dignitatis exaltatio . Scdm ista septem
ptacta intelligat aīa incendio amoris in
flāmata septēplicē diuine laudis materi
am: qua oia que laudē dei sonāt p̄fit icla
di. Primo laudet deū p̄ sua creatiōe An
qua sup laudabilis apparet mira virtu
tis sue potentia q̄ tam magna tam mul
ta tam varia tam solida. tam nobilia . tā
bona omni virtute plena potuit sic facile
sic subito / sic decenter ex nichilo pducere
et supernaturaliter locare: cum extra mū

huc nichil sit sup quo mudi moles quasi
super basim collocetur. Secundo laudet deū
aīa incēdio amoris inflāmata p vniuer-
soꝝ gubernatione. In qua euidenter ap-
paret super laudabilis pꝛouida dei sapiē-
tia: qz nichil oīm que sunt a maximo vsq
ad minimū latet eius sciaꝝ. Sꝫ oīz nouit
pprietatis / virtutes opationes / & singu-
loꝝum multiplices rôes naturales & cau-
sales. quare singula sunt sicut sunt & nō
aliter. Et hec oīa sic pꝛordiat vt quasi na-
turae vel causalit videntur fieri. & tñ ita
libꝛata sunt in eius pꝛudentia vt nusq
excedant dispōis eiꝝ limites. & oīa bonis
in bonū cedāt p eiꝝ mīe pꝛudentiā: & ma-
lis in malū p eq̃tatis iusticiā. Tercio lau-
det deū p hūani generis redēptione. In
qua spāliter apparet eius elemēs mīa. qz
nꝛe miserie pꝛatiens decreuit nꝛaz natu-
rā assumere & debitū satisfactiōis nꝛe p
pctō nꝛo mouens exsoluere. & sic de moꝝ-
tis debito eripere & in pꝛistinā restituere
dignitatē. Quid clementius / qd miseri:

cordius cogitari pōt q̄ sūmā dñm p bñl
seruo fieri mīmū. i. inocētē se p reo liberā
do morti tradere p inimicis glificādis i
gloriū fieri: & ab ip̄is etiā p q̄bus patitur
se occidi p̄mitti. Quarto laude deū p be
nigna diuine patiētie tollerātia. In qua
nimitū suplaudabil' apparet. q̄ pctōres
non solū patienter toletat. sed benigne a
pctō iustificat et grām merendi donat et
occasionēs p̄merendi p̄ouidet. Sacra
menta em̄ q̄ vasa gr̄e instituit vt p ea in
fundatur aqua. gr̄e iustificantis a pctō.
Sp̄m suū dat fidelib⁹ ad p̄punctionē et
p̄solationē / ad varias p̄tutes et gr̄ay a
ctiones. faciendo de inimicis amicos dei
filios et heredes. liberum arbitrium p̄o
mouens / inuoluntarios voluntarios fa
ciēs / non cogendo. sed inspirādo occasio
nesq; p̄ocurando. Quinto laudet deū
p̄o iusta retributione e meritorum quo
ad reproboſi qua laudabilis apparet ei⁹
iusticia qua detestat oē viciū & pctiū & di

ligit omne bonum. Laudatur eius iusti-
cia qua malū unpunitū non patitur. nec
aliquod bonū irremuneratū. Item qua
scit de malis eligere bona cogēs sibi eos
seruire in pena qui nolebāt ei seruire in
culpa. & ordinat oīa malis cedere in penā
q̄ hec conuerterunt in culpe multiplica-
tionū. Nā corp⁹ / intellectū / tempus pñs
et alia que data eis fuerant ad occasione
merendi et glorie augmentum. Dei iusti-
cia conuertet in pene cumulū ppter p̄di-
ctorū abusus. vt corpus per quod ip̄i pec-
cauerunt illic in pena recipiat p qđ am-
plius crucietur similiter intellectus q̄ ad
t̄palia conuerterunt & tempus ad seruiē-
dum deo acceptū in pctō 2lūsp̄erū: & ideo
sine fine punientur. Sicut ei hic non po-
suerunt fines pctō peccātes hic in suo eter-
no. in infinitū deū: ita illic i dei eterno pu-
nientur in infinitū quo ad durattonē pe-
narum. Hanc penam ip̄e iustus deus or-
dinat ad bonorū leticiā qz eadē euaserunt
scz laudet deū p gl̄ia btōz. qua laudabi

lis apparet eius munifica et larga remuneratio. qua pro paruo merito eterna; et ineffabilem dat sc̃tis in celis gl̃ia; leticia et felicitatē. et oīa eis ordinat in bonū. tā bona q̃ mala/propria et aliena. et nō solū mala pene sed etiam mala culpe. vt de bonis propriis gl̃ientur et de alienis congaudendo delectentur. De malis propriis gaudeant q̃ ea euaserūt de alienis q̃ in s̃ilia non inciderūt. Gaudent de propria felicitate simplici gaudent de oīum electorum gl̃ia multiplici. Multiplex est ei tam in minoꝝ magnitudine q̃ qualitate et de quolibet sicut de se gaudent. q̃ tantū diligūt illuz h̃re que habet. q̃ nollent ea habere vt alter careret eis. Sed de gloria dei tanto plus sup̃ omnem et suam et sc̃toꝝ gl̃iam gaudent: quanto pluseū diligūt sup̃ seip̃os et sup̃ oēs alios. maxie cū gl̃ia dei infinita sit: et iō sup̃ oēm mensurā debet esse gaudiū de gl̃ia eius: licet creatura non valeat infinite diligere et gaudere. Insuper gaudet se diligī a deo

plus inestimabiliter ꝑ a seipso: ꝛ oīs gau
dia sibi gaudet esse cōia ꝛ ad plene parti
cipandū exposita vt hauriat de oībꝫ ꝛ tū
cupit et capere pōt sicut pꝛopriū. Abi erit
glia spūum et eozꝑozū . Abi videbitꝫ deꝫ
scđm diuinitatē ꝛ scđm humanitatē glo
sam in quā desiderāt etiā angeli pꝛospice
re. Sicut aut certi sunt electi gliam illaz
hēre: ita certi sūt qꝫ nūqꝫ pñt amittere Abi
para ꝛ plena laus resonat dum oī coꝛde
suo laudant deum ꝫ tam magnifica bo
nitate largitionis sue qui eos ab eterno
ad hanc gliam pꝛedestinauit . Septimo
laudet deū aīa amoris incendio īflāma
ta ꝫ incōpꝛehensibili eiꝫ dignitatis exal
tatione qua ipse quiescit in se ꝛ nos qꝛesce
re facit ī eo qđ vere sabbatū dī. i. requies. qꝫ
ꝫ quietē in eo/ deo perfruitur oīs rōnalis
creatura qꝫ ipse est causa et forma oīs rō
nalis creature. Qui hoc sabbatū qꝛescen
do non celebꝛat: pactum deī cū hoīe non
seruat qui super oīa vult hoīem in se qꝛe
scere ꝛ per amoris incendiū tenaciter in

her
tac
de
bis
ptē
ned
car
cōc
glo
ned
C
bilu
tab

I
per
sum
ex
mo
tus
titu
aliq

herere. Ecce iam de laude dei lact⁹ aliqd
tactū est vt scōz pphetā septies in die lau
dē dicas deo. Septē enī vñtatiozib⁹ ver
bis scā ecclia ad laudādū deū veluti se
ptē iubileoz tubis misticis. s. laudare be
nedicere/magnificare/confiteri/honorifi
care/glozificare/et superaltare. Sic igit
cōcedat eū nos laudare in terris vt ipm
glozificare mereamur in celis qui est be
nedictus in secula Amen.

C Particula scōa q̄ accidit incēdio est tu
bilus & quō perfectus in dei grā p̄t sept⁹
iubilare in deo.

Tubilus ē spūale gaudiū ex aliqua
deuota cogitatione vel collatione
per amoris incendiū cordi repente infu
sum. Talis tubilus totum cor concutit
ex sui vehementia. quosdam tremore cō
mouet et delcambeliter cruciat: quia mo
tus gaudiū consolatur: sed ex impetu for
titudinis corp⁹ debilitat. et aliqui p̄ risū
aliqui p̄ quosdā clamores / aliqui p̄ alios

gestus & singult⁹ quasi euaporādo erū-
pit non valens intra se tacitus contineri.
Iubilū nāq; dicim⁹ qñ ineffabile gaudi-
um mens concipit qđ nec abscondi possit
nec sermonibus aperiri. & tñ q̄busdā mo-
tibus p̄ditur. ps. Beatus pplus qui scit
iubilationem. Non ait qui dixit s; q̄ scit
iubilationez/q; sciri non dici pōt Hanc iu-
bilationez hūana aīa nec scit nec sentit q̄
non p̄ius oēm mundi vanitatē derelict
ingit̄ studens celestibus itendere / sine
intermissione diuinā dilectionē desiderare
atq; oēm creaturam amandam ordinatē
diligere. Si ei oē quod diligim⁹ p̄pter
Deū diligim⁹. deum poti⁹ in illo q̄ illud
amam⁹ & ita nō fruimur illo sed deo quo
sine fine s; ui gloriāmur. Cuius amor in
corde radicans stabilisq; effectus trans-
format nos ad suam similitudinez ad di-
uinā gl̄iam plene letificantē. Amor ei ei⁹
ignis est igneas faciens aīas: vt sint lu-
centes et bzētes. expurgās eas ab oī fece
pctōz. q̄ ignis i electis ardens / cogit eos

sepi⁹ spiritualiter subflare / sursumq; in ta-
li iubilo mentaliter aspicere. et mox in
desiderio idesse retinere ut eternas epu-
las post mortem carnis q̄ amatorib⁹ ar-
dentibus ordinantur integre in excelsis
valeant degustare. Quapropter tales ele-
cti clari consistunt in conscientia et constantes in
omnibus suis bonis. qui nunq̄ aut secula-
ri tristitia efficiuntur aut iam gloria letan-
tur: et hoc propter assiduum iubilū et ca-
lorem caritatis. Fortiter sit igitur anim⁹
deuoti in arripiendis laboribus duris p̄
deo et tunc erit sapiens saporem celesti-
um et cātabit aut cogitabit de amore et
amato suo. Oportet ip̄s q̄ in diuino amo-
re vult cauere et canendo iubilare et arde-
re in loco solitudinis esse in magna absti-
nentia viuere: nec supfluitati se aliqua-
tenus dare. Qui enī ad hec eligiū necesse
est ut fraude dyaboli nec edendo nec bibē-
do nec nimium abstinendo superetur. In
illo autē q̄ p̄ contemplationis semitē ascendit
sic p̄ iubilū et amoris ardores iam quasi

extincte iacent carnales & cupiscēte. qz ipe
biuit iam nō ipe: biuit aut in eo xps. In
quo feruent iubilare delectatur cui⁹ mēs
amore eterno veraciter incenditur & cor
eodē amore ardere nō estimat s; realiter
sentitur. Nō mirū si mēs talis in iubila
in laudē & in mellifluū melos quertatur
qz in aio hūdate ardoze: sūma dulcedo et
dulcis icēdit amor qua cruciat inestima
biliter adest. Anima i qua huiusmodi iu
bilus extiterit: ipsozabilis manet a sagit
tis inimici. qz dū iugiter dilectū cogitat
intētiōe irrepcussa se erigit et excitat ad
amandū. Nec mirū si aia talis in amore
hūmōi recipiat melodiā & cumenā & solato
riā ab amatoze ei⁹. qz biuit quasi nō eēt
sub vanitate. Sicq; incessanter ardēter
q; amat. vt in se sentiat feruorē felicissi
mū & sciat se subtiliter exuri igne eterni
amoris persentiens se in almyphona a
menitate inuolui dicens. cantabo dilecto
meo et iterū. In te cantatio mea semper
id est tibi dilecte iesa in amoris incendio

amozosum sonabo canticum in deliciis
quas michi infudisti. Ex mundicia ve-
ro 2scientie/habundantia spiritualis le-
ticie ac iocunditatis eterne surgit talis ca-
tus glorie et dilectionis in time in men-
te veraciter amante quem iubilū glorie
concedat nobis dñs Iesus rex celestis q̄
est super omnia benedictus in sc̄a Amē.

CParticula tertia que accídit incendio
est liquefactio. & quomodo perfectus q̄s-
q̄ liquefieri potest in amoze dei.

C Tercium capitulum

Liq̄factio aut aīe aliō nō videt̄ eē
nisi q̄daz emollicio a sua duricia
p̄ quā redditur flexibilis et volūtaria ad
amādū se amantem. s. deū Sic liq̄factus
recipit diuine virtutis impressiōes vt si-
cut liquoz liquoz ita spūs dei spūt hoīs
influēs misceat̄. & vn⁹ fiat spūs cū eo in-
cēdiū amozis in aīm veracit̄ assūptū/aīe
facit liq̄factiōez. qz sicut ignis ferrū emol-
lit & flexible facit Ita ignis amozis aīaz

facit liquefcere et expurgans ab omni vi-
siozū rubigine plātat in ea decozē virtu-
tum. Nam cū mortali peccato nūq̄ stat
q̄uis cū veniali. Sed tñtam ardens esse
posset motus & effectus amoris in Deum
q̄ etiam oīa venialia consumeret. Quia
Dum verus amator in Deum vehementi
et feruenti desiderio fertur ita liquefcit &
emollitur in Deum. q̄ oīa displicent ei q̄ a
Dei vñtione ac vñsione retardant. Dum
enim in canoze iubilo letatur coz eius: ex-
primere non valet quod celit⁹ degustat
in huiusmodi liquefactione. Perfecti vi-
ci nūq̄ portant secum ad futuram vitā
cremabilia qz oīa pctā sua ī ardoze amo-
ris xpī absumūtur. Sed ne quis estimet
se esse pfectum cum non sit: audiat signa
vere perfectionis. Hec nāqz ē vita pfecto-
rū: liquefieri cupiētū in xpī amoze. Dē-
curam seculaziū negotiozū non concupi-
scere: sed in q̄tū poterūt salua obediētia
totaliter abicere. Parētes et pzopzia oīa
pzopter xpī relinquare: oīa transitoria

bon
Ca
re
qu
dit
gen
tia
tira
gal
celi
det
imo
age
can
re. S
te p
geli
mō
pur
ne e
spūs
am
pecc

bona pꝛoꝓter eternam vītā cōtēpnere
Carnalia desideria lōgo labore destrue-
re. petulantia et omnes motus illicitos
quantū est possibile refrenare In solo cō-
ditoꝝis amoꝛe inardescere: post amaroꝝ
gemitus & imensa spūaliū operū exerci-
tia sc̃ne cōtemplationis dulcedinem sen-
tire. et sic vt de pꝛiuilegiatis loquar pꝛe
gaudio diuine dilectionis liquefieri & in
celicū sinū pꝛemplando suscipi. eternaꝝ
q̃ete remotis perturbationibus suauiter
imozari. Quatinꝰ dñz nīl exteriꝰ libet
agere eterni amoꝝis delicias in carmine
canoꝛo et ineffabili iubilo cogitur pꝛona-
re. Sic nimirū talē suauitatē hēbit in mē-
te p huiusmodi liq̃factionē qualē hñt an-
geli in celo. licet non tantam Hoc quippe
mō pꝛfectꝰ q̃s efficit. & nō indigebit igne
purgari post hāc vītā. quē ardēter in car-
ne existētē ignis amoꝝis exurit & emollit
spūs. s. sc̃tūs q̃ amoꝛ est. Et tñ iste pꝛfectꝰ
amoꝛ non facit vt hō oīo in hac vītā non
peccet: sed ne aliquod pctñ in ipso duret

quod non statim igne amoris adnichile-
tur. Feruor enī et virtus spūalis in ipso
tam intantū grauedinē carnis superauit
vt possit in xpo assidue delectari. Cuius
cor igne amoris liqfactū. supnū sensibili-
ter sentit calozē: vt magnitudine tā ardē-
tē amoris vix sufficiat sustinere ne dissol-
uat. S; 2seruat eū bonitas dei vsq; ad
tēpus statutū. q̄ dedit illi vt tm̄ amaret
qz vt seraphin succensus ardet et amat /
laudat et gēstuat. canit et iubilat / emollit
et liqfit. Et tāto fit acceptabilior: q̄to in
amore est feruētior. Non solū talis / mor-
tem non timet s; et mori letat. Dicēs eum
aplo. Nichi viuere xps est et mori lucrū
Seruū enī xpi deo adherere bonū est. qz
& in ipius desiderio feruorē ignis sancti
spūs p̄cipiūt. & delicias amoris melliflui
cū suauissimo celi sono canūt. Unde mel-
liflui facti sunt celi. i. sc̄ti qui tanto ardē-
tius xpm diligunt: q̄to ipm p̄ eis plura
tollerasse cognoscunt. Dum ergo mens

sanctorum eternitatis amoris inseparabi-
liter inicitur etiam dulcedine celestis vi-
te saltem rapta cum melodia se p̄gustasse
gloziatur. Ad oībus igitur que agimus
si volum⁹ in aīa dulciter xp̄o liq̄fieri. sē-
per plus eidem mundicia mentis q̄ cor-
poris placere curemus. Iste enim amor
in corde est. & quo plus deū suū diligit eo
i ip̄o mai⁹ gaudiū sētīt Et pl⁹ amat sup̄
or in regno 2stituetur. Excellentia nāq̄
p̄emii in magnitudine amoris consistit.
Si igitur queris ardoze liquefieri. ama-
to quippe nullus vnq̄ beatior effici-
tur: q̄ qui extra se vehementia amoris
liquefit et defertur. vt nimirum amans
ardeat igne inextinguibili. ac iuxta se
suauitate celica repleatur. Sed non cito
cuiq̄ hoc contingit: sed cum conuersus
ad deum se mirabiliter exercuerit. om-
nemq̄ appetitum mundane vanitatis
a se elecerit plerumq̄ deus ipsam lique-
factionem infundit. Ita igitur munda-
ri 2cedat nobis amator mūdicie xp̄s dñs

ut p amorem liquefieri possim? In ipso q
vult et regnat in secula seculor. Amen.

ExPLICIT quarta pars orationis.

Anticipiunt capitula quinte ptis.

Quid est ascentio & q sex accidunt ascē
sioni De quibus p^{ri}ma particula est ascē
sio de ptis & quō in hoc gradu deuotus
potest ascendere p^{er} septē vicia capita
lia. **P**rimum capitulum.

Particula scda que accidit ascensionī
est ascēdere ad virtutes & quomodo ascē
dit deuotus ad septē vtutes p^{ri}ncipales. q
opponuntur septē capitalibus viciis.

Seundum capitulum.

Particula tertia que accidit ascensionī
est ascendere ad cor & q cor hoīs assimila
tur castro & quō hoc castrū est ab inimicis
oblessum. **T**erciū capitulum.

Particula quarta q accidit ascensionī
est ascendere in cor Et q deuotus debet
disponere in cor de de fine & ad finez. & q

caueat de impuritate corqis.

¶ Quartum capitulum

¶ Particula quinta q̄ accidit ascēſioni est ascendere de corde & q̄ per ascensionē de corde efficitur q̄s p̄fect⁹ / si nō q̄ſcat aſcēdere dū vigilat.

¶ Quintū capitulū.

¶ Particula sexta que accidit ascensionī est ascendere sup̄a cor et q̄ sic ascendere est videre deū & virtutes celoz & quid sit deus in ſeipſo et quid in omnibus.

¶ Sextum capitulum.

Aſcēſio q̄d est : Pars oſoīs q̄ cor ſp̄s & deſiderio leuat ad ſup̄na meditatāda. Aſcēſioni quot gradus accidunt : Sex. Que : Aſcēſio de peccatis / aſcēſio ſio ad virtutes / aſcēſio ad cor / aſcēſio in cor de corde et ſup̄a cor. In p̄mo gradu aſcensionis deicit dyabolus. In ſc̄bo exaltatur ſc̄cia In tercio gradu timetur dñs. In quarto auditur ſiliari⁹. In q̄nto deſideratur ſponſ⁹. & in ſexto videtur de⁹. In p̄mo gradu aſcensionis pugnādu est contra oīa vicia vt dyabol⁹ hūanū

generis inimic⁹ vincatur. Ascēdat p̄mo
homo deuot⁹ 2tra vanā gl̄iam et supbiā
sic diligēter et sūmo conamie ne aliqd̄ va
ne gl̄e in intentione resideat. Videlicet vt
custodiat os ne loquat̄ vñ laudē acq̄rat
et caueat talia opa agere vñ singulariter
possit laudari. Caueat etiam ne bona sua
agat vt videatur vl̄ appareat hoib⁹ i ap
petitu pp̄rie cōmēdatiōis & laudis. Sed
studeat illa sēp amplecti poti⁹ in q̄b⁹ de
p̄mi possit et vilipēdi: abiiciēs ea oīa ex
q̄b⁹ oziri valeat gl̄ia et honoz alicui⁹ di
gnitatis. ¶ Scdo ascendendū est contra
viciū ire vt discat deuot⁹ motus ire rep̄i
mere ne erūpant foris p̄ verba vel facta
illicita. Ut aut̄ hoc meli⁹ facere possit de
bet continue ea 2traria añ p̄tractare que
possunt ei contingere. vt anteq̄ veniant
sit scuto patie p̄emunit⁹. ¶ Tercio con
tra inuidiā. & hoc per dilectionem nulluz
videlicet odire. nulli malū cupere nulli⁹
velle bonum impedire in necessitate p̄ri
mo auxilium subuentionis nō subtrahere

re. et breuiter ut nalli faciat / vel cupiat
malum cum voluntatis cōsensu & bonū
proximo optet & faciat / sicut sibi velle de-
beret si indigeret. ¶ Quarto ascendenti
um est etiā contra viciū cupiditatis et
auaricie p contemptū diuitiarum et vir-
tutem paupertatis. hoc est nolle hñe qñq̃
iniusti lucri. et de iuste habitis facere ele-
mosinā et non abuti ad vicia p̃p̃ria fa-
cultate. Verū si quis deuot⁹ vult hoc vi-
cium radicitus extirpare. habens victuz
et vestitum hiis contentus sit. Vel certe
quod est summus remediū studeat om-
nia p̃o xp̃o relinquere et sub alterius cu-
ra degere nichil velle superfluum habere
sed solis necessariis cōtentus esse. vel qđ
sublimius atq; perfectius est nichil velle
habere. et etiā in ip̃is necessariis frequē-
ter penuriam pati. ¶ Quinto ascenden-
dum est contra accidiam per actiones
ad dilectionem dei. Amoz autem dei fa-
cit feruenter operari. Si autem operari
rennuīt amoz non est. Actus caritatis

ma-
ria

amaria

est gaudiū in spū sctō cōtra tristitiā. Na-
tura hui⁹ vici talis est q̄ mot⁹ vñ agita-
tio ei⁹ trahit hoīem ad duo. videlicet ad
loci mutationē. et ad exteriorū variatio-
nem Mutationem loci hoc modo pcurat
inimic⁹. Primo nāq̄ mentē deuoti tedio
et accidia aggrauat et dep̄imit: omnēq̄
Delectationem in spiritualib⁹ tollit. Aia
enī sine Delectatiōe eē nō pōt. aut Delecta-
tione dei aut delectatione carnali. Stati-
ei dū a dei Delectatiōe Descēdit ad recrea-
tionem carnalē aspirat/ locū spūalem ab-
horret/ & ad oē bonū spūale pagendū/ h̄
fastidiū. Huiusmodi tedio afflicta aia vñ
in sōpnolentiā desidiā pigritiā & desola-
tionē deducta solaciū querit ad tempus
in variatione exercitior. Cum enī prius
deuota grauatur. p huiusmodi tristitiā
& accidiā/ sctis & cōsuetis spūalib⁹ exerci-
tiis omissis/ z fingit sibi q̄dam alia leuio-
ra reputās ea magis meritoria/ puta vi-
sitare infirmos vel cetera mie opera. q̄
sctā & deuota cetera exercitia spūalia. Si

igit
ligi
sere
tē
in b
erci
do a
do
to a
birt
ferre
dele
inter
vnu
caul
titu
su. A
nati
siden
bos
exce
igit
niis

igitur velit hanc accidentia vincere re-
ligiosus studeat sup oia locū suū non de-
serere. qz frequēs loci mutatio causat mē-
tis euagationē. Studeat quo ad exercitiū
in bonis et spiritualib⁹ opib⁹ cōtinuā ex-
ercitionem hēre / vt frangat seipm / resistē-
do accidie sue & affectib⁹ sc̄tis se inflāmā-
do vt tandē dei acquirat dilectionē. **S**ex-
to ascendētū etiā est cōtra viciū gula *gula* / p
virtutē sobrietatis. Videlicet patienter
ferre cū non potest haberi cibus vel pot⁹
delectabilis et non cōtristari cū nō hñtur
interdū desiderata ad libitū. Sciat ergo
vnusq̄sq̄ deuot⁹ q natura gula est / vt
causet in concupiscibili inordinatū appe-
titum cibi et potus quo impediāt ab ascē-
su. Et talis affect⁹ vel appetitus inordi-
natus / aliquos cogit nimis pze nimio de-
siderio se sup cibos effundere. aliquos ci-
bos delictos inordinate querere / aliquos
excedere in nimia q̄titate. Calcanda est
igitur gula & cupia. hñs remediis sc̄z ieiu-
niis / uigiliis sanctis lectionib⁹. & crebza

conpunctione cordis. Ingemisse o deus
te nūc horrore vicioꝝ nunc desiderio per
fectionis & integritatis accens⁹ donec hu
iusmodi curis et meditationib⁹ mēs oc
cupata & possessa ip̄us sibi refectionē nō
tam iocūditate q̄ oneri vite ip̄ositam re
cognoscat / magisq; necessariam corpō
q̄ desiderabilē aīe sētiat attributā ¶ **S**e
ptimo ascendendū contra viciū luxurię
p virtutē castitatis. Castitas magna vir
tute est. origine celestis. Si ergo vult hō
cōtra istud viciū ascēdere & debellare: dī
ip̄ius naturam & modū quo impugnat
diligenter advertere. Naturā autē h̄z du
plicē. Unam ex parte carnis alterā ex pte
aīe. Ex pte carnis habet motus illicitos
et titillationes mēbꝝorū. Ex parte aīe in
gerit affectus et inclinationes ad femias
ymaginationes & familiaritates earū. Ut
autē hos motus seu affectiones huiusmo
di vincat seru⁹ dei: diligentī⁹ seruet se in
timore sollicitudine & punctione. Quā
to enī cor suū talib⁹ armis plus repleus

Aug.
viii

titutatio min⁹ temptabit. Porro p maiore
sanatiōe hui⁹ vici ex pte carnis remedia
sūt. ieiuniū / opus manū / vigilie / labo-
res / flagellatiōes / custodia sensuū exteri-
orū vt est visus in platea / et nullā familiā-
ritatē hēre cū mulierib⁹ / nec solū cū sola se-
dere secreto nec scōz hiero. earū domos fre-
quētare. Uñ Subtrahe ligna foco si vis
extinguere flāmā. Sic carnis mot⁹. oia
bina dapes. Ex parte quoq; aīe remedia
sūt. cōtritio spūs / deuota oratio frequēs
et sc̄tā meditatio mētalis & spūalis exerci-
tatio. studiola et intentā interior et exte-
rior cogitationum occupatio et repressio
internarū suggestionum vt paruuli &
recentes ymaginationes ad petras xp̄ni
eli dantur nec in mente crescere permittā-
tur. Hiis et similib⁹ se exercendo tandem
ascendet altius vt caro spūi subiugabi-
tur / rarius temptabitur / faciliq; labore
magis imperando q̄ reluctando tempta-
tioni cedit. Ita tādē q̄ per talia exercitia
et labores diuina adiuuāte clemētia / 2cu

202

70/9

F
L

placuisse carnis sint edomite / q̄ vix rare
sime ac tenuissime sentiantur. quousq; ta
lem induerint se castitatis affectū & amo
rem vt horreāt ac detestentur oēs mot⁹
carnales. q̄ nauseā quodāmodo patiant⁹
Hec de ascensione a pctis p luctamina q̄
vicia. vt dyabolus delciatur & viciatur.
Quā victoriā tribuat nobis q̄ ad nostrū
exemplum temptat⁹ est vt nos a tempta
tionibus non solum liberaret sed & in eis
dem fiduciā victorie daret ies⁹ xps Amē
¶ Particula scda q̄ accidit ascensionī est
ascēsiō ad virtutes & quomodo ascendit
deuot⁹ ad septē p̄ncipales virtutes cō
tra septē capitalia vicia.

Secunda est ascensio quoq; ad vir
tutes. In p̄missis ascensionib⁹
contra vicia. versatur omnis labor insi
pientiū videlz in vigiliis ieiuniis / lectiōi
b⁹ meditationib⁹ operib⁹ manuū aliisq;
deuotis exercitiis & operibus p̄tetatis la
borando: vt ad hunc ascensionis gradus
scz post derelicta vicia ad virtutes ascen

bant. Hoc autem fiet cum magna auditate &
alacritate: non autem tepide negligenter aut
remisse. Prima igitur ascensio ad virtu-
tes est ascendere ad humilitatem. qua quod
secundum ibi. Verissima sui ipsius cognitione si-
bimet vilescit. Hec est sanctorum et magno-
rum humilitas. quod quanto maiores sunt tanto se-
cundum omnes magis humiliant totum quod habent redde-
tes ei a quo habent. Nam furti reus est qui sibi
aliquid retinet de hiis que ei commodata sunt
inuito domino ipse enim dicit Gloriam meam al-
teri non dabo. Profectum nobis libenter con-
cat in bonis et gratiis suis: sed gloriam sibi
reservat. Secunda ascensio est ad virtutem
patientie. que est voluntaria propositio omnis
laboris amore ipsius qui passus est pro nobis
Studeat ergo deuotus in hac ascensione
christo reddere qualia ab ipso accepit qui do-
lores nostros portauit. Gaudeat in tribula-
tione sua qui tantam habet occasionem
& oportunitatem retribuendi domino aliquomodo
pro illa magna caritate qua pro nobis animam
suam posuit saltem aliquid sustinendo pro

3
semetipso cum ille tam indigna gravia et ma-
gna pro nobis non pro se sustinuerit. quod bono-
rum nostrorum non indiget. ut aliquid ei de nostro
dare possim. ¶ Tercia ascensio est ad virtu-
tem caritatis quam est ceteris virtutibus virtutem tribu-
it. ut virtutis alie sint magis meritoze
et deo accepte. In hac virtute caritatis de-
uotus se fundet ut deo seruiat: placeat et
fruatur. Nec potest quis in hac vita ad apicem
virtutum ascendere vel stabiliter in earum gra-
du permanere nisi studuerit se in caritate fun-
dare et radicare. Qui autem eam habuerit ce-
teras virtutes merebit habere saltim hitu. Aplos.
Caritas patiens est benigna est. non emu-
latur/non agit propter se/non inflatur / non est
ambitiosa. &c. Caritas igitur cum extendit
se ad diligendum deum dilectio dei dicitur cum ad
proximum dilectio proximi. Cum compatitur ei? mi-
serie nostra appellatur: cum ei? prosperitati con-
gaudet et gratulatio dicitur. Cum equanimiter
adversa tolerat patientia vocatur cum non
extollitur inaniter super se humilitas no-
minatur. Cum benefacit se odientibus be-

mīgnitas est. cū obtēperat se senioꝝib⁹ bē
iustum obedientia est. Cum resecat sup-
flua corporalis necessitatis sobrietas est
cum execratur turpia castitas est. Cum de
uitias abicit paupertas est: cum ad pau-
peres liberaliter se effundit largitas est.
Cum tedio expectatiōis pꝛomissōꝝū non
frangitur longanimitas est: cum inter bo-
num et melius. et inter malum et peius
discernit pꝛudentia est. Cum ius suum
unicuiqꝫ tribuit iusticia est: cum delecta-
ti⁹ oīb emollitur nō temperantia est: cum
duris non terretur fortitudo est. Cum cre-
denda credit fides est: cum speranda spe-
rat spes est. &c. **¶ Quarta** ascensio est
ad virtutem deuotionis & exercitia spiri-
tualia qꝫ cogat se quis ad ea spiritualia
studia que maxime fastidit. pꝛecipue ad
orationem. Et si sacerdos est. ad diuino-
rum celebꝛationem tamdiu donec per dei
gratiam vertatur ei consuetudinem et
oblectationem. qꝫ si differatur ei deuo-
tionis gratia nichilominus lucteꝛ labore

spūali vt robozet et petat querat pulset.
Vult ei vt quezamus quod p nos hñe nō
possum⁹ & cū dederit obseruem⁹. & grās
agamus. Possibile est aliquē multo pl⁹
mereri in pugna laboris pzo obtinenda
grā deuotionis etiā si non pficit: q̄ si mē
te deuotionis fozet sine labore. Quia de
isto posset forsītā extollit & meritū diuini
de illo aut cor humiliatur. Sic ascēdit ad
virtutem deuotionis p pugnāz laboris.
9. Quinta ascētio est ad virtutem paup̄ta-
tis. Hoc est nichil velle possidere in hoc
mundo: et in oībus necessariis penurias
pati pzopter xp̄m. efficacissimū remediū
contra auariciā. Hoc remediū xp̄s docuit
verus medicus aīarū. qui in oībus vias
illā tenuit que aptissima est doctrinā vir-
tutū et curationem viciozum. Diuitie ei
honores & sc̄i voluptates / p̄cipua sunt
sc̄tutatis & p̄fectionis impedimenta: q̄ ip̄e
virtutū magister dñs ies⁹ discipulos do-
cuit viuendo declinare. Hec est illa altis-
sima paup̄tatis virtus p̄rimoz sc̄tōzum

in p̄mittiua ecclesia / oīa relinquentiū . p̄
pter deum / eidem adherentiū / atq; in eū
suū cogitatum iactantiūz cui cura est de
oībus sperantibus in eum. Scdm illud.
P̄mū q̄rite regnū dei et iusticiam eius
et hec oīa . s. tpalia necessaria adicientur
vobis. Qui em̄ vult ex gratia dare cele-
stia. cur non etiā ab eo speremus tēpora-
lis et parua? Dabit ergo deuotis necessa-
ria inq̄tū expedit. aut vires corporis ad
sustinendū penuriā. aut spūalem dulce-
dinem & consolationem meliozē carnali . et
insup p̄uicū celeste. **S**exta ascensio est
ad virtutem sobrietatis. Qui virtus est
non solū patiēter belle carere necessariis
sed etiā propter deū & causa exempli atq;
amore sobrietatis abstinere a lautiorib;
& delicatiorib; oblatiis . Sicut qdā boni
deuoti fideles serui dei qui poterunt ple-
rūq; ditiores hospites eligentes hospita-
ri potius apud pauperes / simplicibus et
paucis p̄tenti cibariis & hiis que sufficiūt
extreme necessitati in qualitate & q̄titate

alimenti. Et si aliqui delicatiora sumere
oporteat non delectationē in his. sed so-
lā necessariā refectionē intendāt & requirāt
Septima ascensio est ad virtutē casti-
tatis. q̄ est filia sobrietatis. Qui enī ca-
stus esse desiderat necesse est vt virtutes
sobrietatē habere curet. siue qua castitas
diu secatur esse potest. Hec virtus casti-
tatis corpus mūdificat. sicut ecōuerso lu-
xuria inq̄nat. Hec virt⁹ talis est q̄ si non
esset alia mercēs castitatis q̄ p̄is mundi-
cia. nec aliud luxurie supplicium nisi eius
feditas: castitatis honestas merito esset
amplectanda & luxurie turpitudine horri-
da et execranda. Item mentem liberā fa-
cit et expeditā Nam castus h̄z nō gerere
solicitudinem p̄o amicis carnalibus / p̄
brore p̄ filiis nutriendis p̄uidendis et
educandis aut eorum ditatione sollicitē
laborare: sed soli deo viuens cogitat que
dei sunt in ip̄o quiescens sollicitus est p̄
seipso quomodo ei placeat qui hoc donū
castitatis eidem tribuere dignatus est.

Itē scientiā letificat multū. Deo placet
offensam dei cauet. Angelis assimilatur ac
amicabilem et spectabilem eis ac venera-
bilem facit. Nā cū dēsimile naturā suā si-
mile diligat sancti angeli familiari⁹ eos
diligūt q̄ hoc seruare student in carne qd̄
ip̄i naturā hnt in celo q̄ sūt sp̄s sine car-
ne. Sic hanc emulemur virtutē vt tādē
simus eorum socii quorum ip̄i singula-
riter castē viuētiū custodes deputati
sunt et ministri.

Particula tertia. sequit̄ in alio latere.

Particula tertia q̄ accidit ascēsiōni est
ascendere ad cor & q̄ cor hominis assimi-
latur castrō et q̄ hoc castrū est obsessū ab
inimicis.

Tercia ascensio est Ad cor. Postq̄
vicia sunt extirpata. et virtutes
acquisite. necesse est tunc ad cor ascende-
re et quemq̄ seipsum per timorem discu-
tere. Cor enim vas est oīm thesaurorum
et ideo cum magno timore velut castrū

1
Inter inimicos situz sumopere seruanda
et custodiendū. Et etiā velut vas p̄ciosū
quod rarius em̄it diligētī⁹ custodiit. & cō
fractū difficilī⁹ cū graui dāpno raperat.
Ad hoc ergo castrū xp̄i sanguine cōpatū
videliset cor tuuz. est. septī⁹ ascendendū
cum timore et tremore. ne fracturā misē
rabilē incurrat. & subintrent aut incidāt
inibi hostes sc̄z pctā p̄ luctamina dereli
cto & recedāt virtutes iam p̄ xp̄i gr̄am in
gressse et acquisisse. Timor ergo dei dat
hoī deuoto in custodiā cor̄dis sui. Time
at deū offendere timore filiali. timeat ab
eo separi / timeat ab eo puniri vel dānari
timore seruilī. Timore seruilī deducitur
plerūq; alius in timorē filialē. Qui timet
de rebus vel de corpore p̄pter substantiā
talīs tot timoribus plenus ē: ceteris.
nō potest vtiliter timē de aīma siue de
corde. Ne sinaso deuote cor tuū cadere
in terram ne si vas illud p̄ciosū sed fra
gile frangatur p̄cios⁹ liquoz diuine gr̄e
cōfundatur Custodi ergo illud iuxta mo

ntionem apri. et posside in sanctificatio-
ne et honore. Non concedat inimico per
delectatione peto. Consuenit men-
dar aduersaribol⁹ q̄ redditurū mu-
tua petere qu itendit auferre. Sed tu
noli ei vas co- cōcedere: nec credas ei
de vase reddendo. reddere p̄mittit: sed
contractū illud nō integrū reciperes. In
sanctificatione ergo. i. in mūdicia illud
posside. Scitū. i. mūdū debet esse vas p-
ciosi liquor⁹ gr̄e. s. et sapientie p̄tētium.
Posside inq̄ in honore. Nam si vasa in
quib⁹ reponuntur reliquie consueuerūt
haberi in honore. quare non debes hono-
rare cor tuū in quo tam p̄ciōse reliquie
corporis & sanguinis xp̄i quotiens ad al-
tare accedis reponuntur? Posside illud
ne sis sicut columba seducta non h̄s cor
sed retine illud in p̄speris p̄ temperan-
tiā. In aduersis p̄ patientiā. In patien-
tia iquit possidetis a v̄sas. Hic est posses-
sio qua retenta nichil est qđ debem⁹ p̄de-
re qua perditā nichil possumus retinere.

Attende dico ne perdas cor nobile castrū
in terra inimicorū obsessū ex oī pte. Alī ipz
tenet sedē suā dyabolus cū toto exercitu
suo carne. s. et mundo. Ipse leo q̄ circuit
q̄rens quē deuoret Ipse tanq̄ hostis clau
sos obsidēs muros explozat an sit aliqua
pars muroz min⁹ stabilis cui⁹ aditu ad
interiora penetretur. Offer oculis foras
illicitas et carnales voluptates vt visu
destruet castitatē. Aures tēptat p canora
vt emolliat xpīanū deuoti aīz ad delecta
mēta mūdanoz. Lingua cōuicio puocat
Manus iniuriis ad cedē instigat. Hono
res terrenos pmittit: vt celestes adimat
Et cū latenter non pōt fallere: aptos ad
dit terrores. Cōtra quē tātū debet esse de
uotus anim⁹ ad resistendū: q̄tū ille pa
ratus est ad pugnandū. Uide ergo & cō
sidera qualem aduersarium habes & cu
stodi castrū tuū. a tantū & tanto inimico ob
sessū. Attende obsessos in castr⁹ / q̄ sobrie
uiuunt q̄ parum dormiunt et q̄ raro.
Cum quanto timore cum quanta caute

la castrum exeunt. & celerius reuertun-
tur. & diligenter & frequenter castri offi-
cinas gressant. cum quanto strepitu et stre-
nuitate se mutuo exortant. licet aliquan-
do cantent. vt aduersitate oderreant: do-
lentes tamen et timentes sunt ne aduer-
sarii muros destruant. Sic tu xpi Deuo-
te ascende ad cor tuum et sobrius esto.
Non enim decet obsessum querere sibi
delicias. Esto vigilans. sompno negli-
gentie et corporis excusso & aduersariuz
qui utiq; non dormit sed vigilans cer-
ruit extra muros querens & deuoret.
Raro et cum cautela ad exteriora nego-
cia te ingeras. sed ad intima cordis tui
revertaris et officinas tam intellectus
q; affectus per diligentem examinatio-
nem visitare studeas. eos qui tecum
sunt in labore in claustro in cantu in cho-
ro cum quadam alacri hilaritate exei-
tare labores. Et ipso cantu obsiden-
tes demones detertere: vt cogantur

Attende dico ne perdas cor nobile castrū
in terra inimicorū obsessū ex oī pte. An ip̄s
tenet sedē suā dyabolus cū toto exercitu
suo carne. s. et mundo. Ip̄e leo q̄ circuit
q̄rens quē deuoret Ip̄e tanq̄ hostis clau
sos obsidēs muros explozat an sit aliqua
pars muroz min⁹ stabilis cui⁹ aditu ad
interiora penetretur. Offer oculis foras
illicitas et carnales voluptates vt visu
destruet castitatē. Aures tēptat p canora
vt emolliat xp̄iani deuoti aīz ad delecta
mēta mūdanoz Lingua cōuicio puocat
Manus iniuriis ad cedē instigat. Hono
res terrenos pmittit: vt celestes adimat
Et cū latenter non pōt fallere: aptos ad
dit terrores. Cōtra quē tātū debet esse de
uotus anim⁹ ad resistendū: q̄tū ille pa
ratus est ad pugnandū. Uide ergo & cō
sidera qualem aduersarium habes & cu
stodi castrū tuū. a tanti & tanto iūmico ob
sessū. Attende obsessos in castr⁹ / q̄ sobrie
uiuunt q̄ parum dormiunt et q̄ raro.
Cum quanto timore cum quanta caute

la castrum exeunt. & celerius reuertun-
tur. & diligenter & frequenter castris offi-
cinas gŕant. cum quanto strepitu et strẽ-
nuitate se mutuo exŕta. licet aliquan-
do cantent. vt aduer. Verreant; do-
lentes tamen et timentes sunt ne aduer-
sarii muros destruant. Sic tu xpi Deuo-
te ascende ad cor tuum et sobrius esto.
Non enim decet obsessum querere sibi
Delicias. Esto vigilans. sompno negli-
gentie et corporis excusso & aduersariuz
qui vtiq; non dormit sed vigilans cer-
cuit extra muros querens qđ deuoret.
Raro et cum cautela ad exteriora nego-
cia te ingeras. sed ad intima cordis tui
revertaris et officinas tam intellectus
qđ affectus per diligentem examinatio-
nem visitare studeas. Eos qui tecum
sunt in labore in clauŕtro in cantu in cho-
ro cum quadam alacri hilaritate exei-
tare labores. Et ipso cantu obsiden-
tes Demones Deterrere: vt cogantur

dicere illud verbū. lib. 21 R. f. Audito in ca-
stris deuotozū dñi cantu et iubilo be no-
bis: qz non fuit tanta exultatio abheri et
nudiustertei⁹. Ascende hoc mō ad eoz tuū
altū et secretū. Illo exaltetur de⁹ ⁊
attende qz cū obsessi tam longa obsidiōe
fatigati fuerint et lassati. ꝑsueuerunt qđ
dños suos mittere ꝑ succursu. vt a se ho-
stium infestationes amoueantur vel sal-
tem debilitentur. Qui sunt isti nūci nīl
orationes q̄ velut qđam cursores / a dño
Deo a quo tenes castram eozdis tui et ab
amicis ⁊ cōsanguineis tuis. s. angelis et
sanctis succursus petunt? Quid est ergo
qz vides obsessum. i. ⁊ succursum gñe nō
petis? Vides te temptatū. i. ⁊ orationib⁹
non insistis? Ascendere debes ad hoc ca-
strum. ⁊ videre an sit obsessus. qz si fuerit
obsessū noli tñ tradere illud inimico. S⁹
dñs a quo tenes supplica ꝑ auxilio timo-
ris: in quo timore si te instāter non tenue-
tis cito castrum tuuz subuertetur. A qua
subuersione liberet nos dñs noster ielas

Ihs q̄ est benedictus in secula Amen
Particula quarta q̄ accedit ascensiont
est ascendere in cor. Et q̄ deuotus debet
disponere in corde suo de fine et ad fines
et q̄ caueat de impuritate cordis.

Quartum capitulum.

Quarta ascensio est in corde ubi
auditor dñs ut consiliarius. scōz
psalmistā. Audia quid loquatur
in me dñs. Cōsulit ibi deus ut disponas
de fine tuo. & de hīs que sunt ad finem.
Finem videlicet cordis puritatem et ca-
ritatem ita immobiliter tibi imprimēdo
ut nullo suasu/nullo cōsilio / nullius ipe-
rio ab eo discedas: nec ab actu veritatis
interiori videlicet caritate. Sed oīa ope-
ra/oīa exercitia ad finem debes diligere
et ad ipm q̄ semp oculum habere. Sicut
enī naute q̄ portum pze oculis nō habēt
nauigāt naue nunc hīc nunc inde / nūc
ad oriētē/nūc ad occidentē. scōz impulsū
ventoꝝum & nesciunt quo nauigant/si re-
cedant vel p̄p̄inquant. Ita q̄ bona facis

opera et non constituit finem ad quem vel intentionem. scilicet finem puritatis ut simpliciter et pure propter deum ad salutem alicuius et edificationem proximi faciat. Similiter ea que sunt ad finem in corde disponat et ordinet prout melius possint eum ad finem caritatis et puritatis conducere. Ea que nos a tali fine impediunt relinquamus libere. Nec ita fixe insistere debemus lectioni et meditationi ut cum caritas superna exegerit cum murmurare et tristitia talia relinquamus. Incurrentes. scilicet sic tristitie et alterius vicii impuritatem: propter quam extirpanda lectio vel meditatio fuerat accipienda. Sed quando caritas vel obediencia erigit humiliter ad tempus ea debemus interrumpere. non autem penitus deseruire. Que enim ut dicit beatus secundum caritatem instituta sunt contra caritatem militare non debent. Caueas in super de cordis tui iniquitate illud villosis bus quibusdam cogitationibus sedando desiderio et affectu talibus inherendo. sed cum omni diligentia eas liuissimas viscosas

tate
pro
arg
quia
nec
car
rus
inhe
adh
liter
pon
nir
tibi
inu
qu
scu
tua
mo
dir
cir
sic
die
in

tates & glatinosas lubricitates euellere
proicere et excutere stude. Aurum enim vel
argentum non miscetur plumbo vel ferro.
quia inde contraheret impuritatem. Sic
nec tu misceatis aut in hereas affectuose
carnalibus ne carnalis efficiatis et impu-
rus. Si rebus mundi vanis & transitoriis
inheresis vanus utique efficieris. Ut melius
adhunc ascensum scendere valeas & spiritua-
liter proficere. congruum tibi modum dis-
pone quo ad finem puritatis possis pue-
nire. Discute sollicito et examine quid
tibi congruat et expediat. Quod si per te
investigare nequeris: expertorum consilia re-
quire. Diligens tamen tuum ipsius di-
scussio edocere te poterit. ut iter exercitia
tua discrete se habeas pro loco tempore
modo qualitate quantitate ea ordinando et or-
dinate agendo non casualiter: sed prouide et
circumspecte firmiter et moderate & non
sicut quidam vagabundi quibus ho-
die illud placet cras vero aliud fluidi et
instabiles circa agenda. nullum consum-

manentes. sed fortuitu et a casu oia prout
occurrunt agentes nec deliberate in uno
fixi. Tu aut non sic Sed oia prius in cor
de dispone vt ordinate in dei via pcedas
& pficias. faciasqz scdm exemplar in mo
te scz xpo. aut sacre scripture monstratus
Disponit prius artifex bonus formā do
mus in corde: vt indebitā formam eā p
ducat exterius in opere. Erigas ergo ti
bi prius scalam et exēplar in corde quo
lozis oia pagas: et tutus a deceptionib⁹
eris si fixus & stabilis pmanear. Qui ve
ro sibi nichil determinati pfigūt opis vl
exercitiū spūalis: tot recipiūt de suis exer
citiis consilia. quot viderint aliorū facta
in nullo stabiles aut quieti. Tu ergo di
spone ordinate ascensiones i corde vt vl
qz in finem scdm eas vitā tuam dirigas
ordinata scz moderatione discretionē et
alternatione atqz spūs tui refocillatione
Ita cuncta minus necessaria facias vt
tamen magis necessaria nō omittas. Sic
legas et studeas. vt tamen pro loco et tē

poze
ri leg
lic te
trans
quid
iesus
C
est al
hutu
quie

C
spori
re h
dat
elen
re. e
re a
am
nat
pos

post orationem non derelinquas. Medita
ri legere orare sibi mutuo deseruiant. et
sic te teneant ut sine tedio de vno ad aliud
transire non pigeat. Sic agendo audies
quid loquatur in te consiliarius tuus noster
Iesus Christus qui uiuit et regnat in S. S. Amen.
¶ Particula quinta que accidit ascensionis
est ascendere de corde et quod per ascensionem
huiusmodi efficitur quod perfectus si non
quiescat ascendere dum uigilat.

¶ Quintum capitulum

Quinta ascensio est de corde ubi de
corde ubi desideratus sponsus.
Quicumque deuotus ad amplexum
sponsi per summam mentis uult ueni
re hoc attendat quod non quiescat quando ascen
dat dum uigilat. Ascendat inquit per mentis
elevationem. Nam isto ascensu non. quiesce
re. est quiescere et qui uult corpore quiesce
re amplius spiritu fatigatur ut non possit
amplius ascendere. In ascensu montis
naturalis quod caro infirma est quietem inter
positam requirit. Sed in ascensu montis

naturalis: q2 caro infirma est quietem in-
terpositā requirit. Sed in ascensu mōtis
spūalis / q2 spūs promptus est contrariū
requiritur. s. vt nō quiescat spūs. sed fati-
gatur corpus / ascendat spūs veloci⁹ cur-
rat forti⁹ / & audius ad interiora gradia-
turq; delectabilius suauius et dulci⁹ / nō
q̄lescere eligens pro quiete. et iō stulti sūt
qdā p̄fectionis ierpti q̄ causa resumendi
vires. quiescunt aut quiescere querunt
incarnaliū amīcorū vel sociozum solaciū
vel q̄ poti⁹ sibi desolationē sibi acquirūt
Habeāt hiī pro certo q̄ tali quiete seu re-
creatione vires nō resumūt s; dispergūt
Ascendant cū virgine in montana cū fe-
stinatione. nescit enī tarda molimīa spūs
scti ḡra. q̄ si non potest. sed vult quiesce-
re. saltē modū materialē mōtem ascendē-
tiū non deserat Nam q̄ montē materialē
ascēdūt & i medio fatigati q̄lescere volūt.
nequaq; descēdūt vt in valle quiescāt. sic
enī nūq; ad sūmitatē puenirēt. & altissimi
dicerent. s; vbi lassi et fatigati sūt inde se.

ma
do i
tedi
bñ
cedi
a lle
ad a
bir
cess
rati
ad
quo
in h
tius
pos
quo
etia
ide
in v
der
Ep
est
vid

magis ad vltiora ascēdēdo nō descēdē
do īpingūt & puocant. Qui aut affecti sūt
tedio ad locū vñ venerāt siue ad statum
vñ recesserāt ad descēdū redeūt siue dul-
cedine pctōzū suorū aut vanitatus mūdi
a llecti. Cūq; credūt in planicie pfectiōis
ad ascēdendū effici fortiores. ignorāt q
vix poterūt ad statum siue locū vnde re-
cesserant denuo peruenire. & hec videtur
ratio quare tam pauci deuoti attingunt
ad supciliū montes pfectionis quia non
quotidie student ascendere vel pficere. s;
in hoc terrigenis desolationibus frequē-
tius imorari. Si hō ascēderet hodie q̄tū
posset et ibi quiesceret nō retrocedens ali-
quo modo: eras eleuaretur altius et ibi
etiam figeret p̄dem cordis & postmodū
ide ascēderet. Sic sēp faciēdo pl⁹ pficeret
in vno mēse q̄ ali⁹ i exulta ānis q̄ retroce-
deret ad descēdū. & sp̄ ad idē recederet

Particula sexta que accidit ascensionī
est ascendere sup̄a cor & q̄ sic ascēdere et
videre deū: & virtutes celoz & q̄d. sit de⁹

ta se et quid in omnibus.

Sextum capitulum

Sexta ascensio est sup²a cor. bbi bi
detur deus. Percurtis omnibus q̄
ad ascensionem cor²dis sunt requisite vi-
delz s. cōtra vicia / ad virtutes / ad cor / in
cor / de cor²de tam restat aliquid tangere
de ascensione sup²a cor. Peccatis enī re-
motis virtutibus acq̄sitis. cor²de bene fir-
mato / cor²de rectificato / & cor²de spōso am-
plerato / cor²de modo eleuato deū viderē
oportet. Per hanc visionem cor² rapitur
et sup²a se eleuatur desiderio dilecti sol-
et tanto ardentius q̄to mūdus. Et q̄to
mūdus ad spūalia resurgit. tanto carna-
libus desideriis et terrenis affectib⁹ mo-
ritur. Videat ergo deuotus male cor² le-
uat. qz ad deū leuat / ne leuet cor² sarcina
voluptatis p̄grauatus. quod vtiqz ante
cadit q̄ fuerit subleuatus. Da p̄ius ope-
rā continentie et mundicie vt cor² leues
purgatū. qz bti mundi cor²de. Transcen-
de o deuote cor² tuuz et sape deū. trāscēde

et tanges eū. Expande sinū vt sapias eū
prehendas qđ oīs nō vidit nec auris au-
diuit. Desiderari pōt & cupisci pōt / cogita-
ti pōt. sed vobis explicari nō pōt. Quicqđ
vīs cogita. qđqđ vīs exopta. qđqđ vīs de-
sidera. Si esset cōphensibile desineret eē
laudabile. S; inde satiaberis cū ad eū
puenerit. Hic oportet esurire cū pegrina-
tur: qz tota vita hoīs deuoti scīn deside-
riū est. Qđ aut nō desiderat nō sapit non
videt: s; desiderando capax efficit. vt cū
benerit qđ videt impleat. Sicut enī si ve-
lis implere sinū & nosti qđ magnū est qđ da-
bis extēdis illū. Nosti qđtū missur⁹ est. et
vides qz angust⁹ est: sinū extendendo fa-
cis capaciozē. Sic de⁹ differēdo extendit
desidereū / Desiderando extēdit cor. exten-
dēdo facit capacius. Desiderēt ergo deuo-
ti. eleuādo cor supra se qz implēdū est. et
desiderādo exerceātur vt eleuētur & imple-
ant. Sicut fundamētū corpozee fabrice
ī pmo est: sic fundamentū cordis spūalis
est in sūmo. Si ad terrā edificaremur: in

p^{ri}mo nobis ponēdū erat fūdamētū . Nūc
q^{ui} celestis fab^{ri}ca est cor spūale: a celo p^{ro}-
cessit fūdamētū. Qui mō nō gemit vt pe-
grin^{us} nō gaudebit postmodū vt ciuis et
domestic^{us}. O qualis p^{re}cia. o magna p^{re}cia
& miseri sūt pegrinātes ab illa. Suspira-
m^{us} deuoto suspirio. Gemam^{us} & leuem^{us}
cor n^{ost}rum sup^{er}a se. vt libertate domus dei
inhab^{er}ati illā saltē cordis desiderio attiga-
m^{us}. Sic licet vnicuiq^{ue} deuoto corde su-
p^{er}a se eleuari. & deū videre patriarchar^{um}
choros iuu^{er}e salutare p^{ro}phetas. senatui
ap^{osto}lorū misceri. martir^{um} chor^{um} i^{un}geri / & b^{ea}tōr^{um}
āgelor^{um} & cetor^{um} scōr^{um} stat^{us} & māsiōes tota
cordis alacritate p^{er}currē & illustrare put^{et} de-
uotio sua ferat. circa eos scōs q^{ui}b^{us} magis
affici^{tur}. Si sic steterit cor eleuatū sup^{er}a se
& pulsauerit: statim ap^{er}iet ei. q^{ui} fauorabili
quadā pietate n^{ost}ris se votis inserūt sc^{an}ti. &
ad tactū n^{ost}re deuotionis in sua nos vi-
scera recipiūt: quotiēs ad eos digna inten-
tione pulsam^{us}. Felix cuius desideriū cor-
dis in cōspectu dei sēp: q^{ui} interius delecta

passiones dextere vsq; in finem sedula cogi-
tatione reuoluit Quid ei illi cor di graue
poterit videri. quod semp mente tractat
q; nō sunt edigne passionēs hui⁹ tpi⁹ ad
futurā gl̃iam. Quid cōcupiscere poterit
in hoc sc̃o neq;. i. cui⁹ oculus sp̃ videt bo-
na dñi in terra viuētius sēp videt eterna
p̃mia. Quid ibi videt p cor deuoti ho-
minis supra se leuatū. Vere cor dei in ce-
lis collocatū Quid ibi q̃ritur. nisi q̃ sit vo-
lūtas dei bona bñplacens et p̃fecta. Vo-
na in incipientib⁹ bñplacēs i p̃ficientib⁹
p̃fecta i p̃fectis & nichil vltra q̃rētibus fe-
lix cor qd̃ deū & gl̃iam sc̃tōz frequēter vī-
dere studet. Hu qui soli deo vacāt. 2. side-
rant quid sit deus in mūdo. qd̃ in hoīb⁹
qd̃ in āgelis. qd̃ in seip̃o quid in reprobis
Considerat et perspicit oculo interiorē
q; deus est mundi rector et gubernator
hominum liberator et adiutor / angelo-
rum sapor / et decor. In seip̃o p̃inci-
piū et finis. In reprobis tector et hor-
tor. In creaturis mirabilis in hominib⁹.

amabilis. in angelis desiderabilis. In se
ipso incomprehensibilis in reprobis intolera-
bilis. Que potuit lingua sonuit: cetera de
uota & fideli & puro corde cogitent ipso
presente qui uiuit et regnat. &c.

ExPLICIT quanta pars orationis Incipiunt
capitula septe partis

Quid est meditatio & quod tria accidunt
meditationi De quibus prima particula est
suauitas cuius quinque sunt species.

Primum capitulum

Particula secunda que accidit meditationi
est auuiditas & quod per desiderium anima sancta ad
meditationem futurorum summe auhelat.

Capitulum secundum.

Particula tertia que accidit meditationi
est libertas spiritus & quod sit libertas spiritus ad
meditationem suauem et auuidam dispositam.

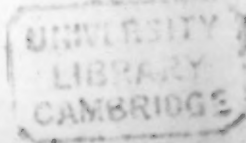
Tercium capitulum.

Meditatio quid est? Pars orationis. que
non solum ascendendo sed uolando celos
penetrat. Meditationi quot accidunt? tria
Que? Suauitas / auuiditas / et libertas.

Suauitas est cū deuot⁹ q̄sq; bacauerit
et sabbatizauerit dñio p̄ sctās itēgras pu
ras nou diuīsas s; cōpletas meditatiōes
q̄ mirā pariūt suauitatē in corde. Sicut
aut diuersa sūt opa et exercitia electorū:
ita ⁊ diuersē meditatiōes eorū. Dēs tñ qz
ab vno fōte pcedūt ad vnū finē tendūt
⁊ ad vnā bñitudinē pueniūt vel ducunt:
sed diuersis viis / p vnā caritatē que ma
ior est in vno q̄ in alio. Ps. Deduxit me
sup semitas iusticie. quasi diceret. Vna ē
iusticia. s; multe semite q̄b⁹ Dueimur ad
gl̄iam vite eterne. Qz dū oēs in vnitāte
exñtes diuersorū sūt meritorū: in vna tñ
iusticia p plures semitas ducūtur ad deū
Alii pgūt inferiozē semitā. alii p mediaz
alii p supiozē. Supioz semita illi attribu
et q̄ vt plus xp̄m amet ab eteruo pdesti
tinatur. Nō qz plus aliis opetur. vel qz
pl⁹ largiatur aut plura patiat: s; qz pl⁹
amat Qui qdē amoz ī meditatiōe feruoz
et dulcoz est: ⁊ in oībus req̄em q̄rit Vnus
q̄sq; eā semitā accipit: ad quā illū de⁹ ele

git. Bone igitur meditationes electorum a deo
sunt. quia tales per gratiam suam singulis infundit
quales illorum statui et conditioni magis con-
gruere videt. Puto certe quod ille meditati-
ones in deuotis magis deo placeat et sibi per-
ficiunt: quas ipse deus per se in animas sanctas infun-
derit. Si igitur o deuote meditationes
amorem christi nunc desiderant: aut nunc eius lau-
dem sonant: bene dispositus es. Meditationes in
quibus maior dulcedinem et suauitatem te in deo
sentis. tibi amplius profuturæ sunt. Medita-
ri vero sine suauitate et dulcedine parum
prodest: nisi in causa quapropter necessitatem dul-
cedo non sentis ut tribulationes aut aduer-
sitates incubentes. Meditationum vero quatuor
sunt species. Aut causalis aut rationalis. aut
expletiva. aut disiunctiva aut copulativa.
Causalis meditatio est de peccatis. Rationalis
de passione primorum. Expletiva de passi-
one christi. Disiunctiva de penis inferni. Co-
pulativa de gaudiis celi. Homo qui prius
multum erat implicitus et deditus peccatis scilicet
terrenis et carnalibus. cum ceperit plene ad deum

querti. Specialiter sua meditatio circa pec-
cata q̄ cōmisit debet versari. seipm cū ma-
gna cōtitione frequēt⁹ & p̄punctione ac-
cusando: & cū lacrimis a deo humiliter ve-
niā petēdo. Apparet hmōi deuoto q̄ pctā
sua sūt ita deformia turpia & abhōiabilia
q̄ vix poterit seipm sustinere. Et licet ea
cōfiteat̄ q̄tūcūq; clare plane & expresse. ad
huc sentit remorsū cōscie. nec reputat se
sufficiēter cōfessū. vix valēs h̄re quiet ē. in-
tīm q̄ nō videat̄ eidē durare posse in talī
labore. Sed cogitet q̄ deus sua magna
mīa pmittit eū talib⁹ āgustis & fatiga-
tionib⁹ laborare. vt magis cōfortet p̄ de-
uotionē & fiduciā amarissie passiōis sue.
ad quā talis deuot⁹ p̄cipue debet recur-
rere. vel aliquo alio modo: p̄out deus
vult et operatur in quorundam cordi-
bus secundum maius et minus. Hec
misericordia dei magna. qui non solum
vult remittere peccatum commissum.
s; et penā in purgatorio debitā et p̄ talē
pena modica remors⁹ cōscie/posset a ma-

gna pena purgatorii liberari. deo misericorditer hoc disponete. Mundet igitur se deuotus igne compunctionis humiliter meditationibus pro peccatis commissis et omissis: ut aptus sit materiam a deo accipere gratiam deuotionis. Post causalem meditationem de peccatis requiritur deuotus meditatio rationalis pro commissis aliorum. Ratio namque exigit o deuote. ut si in meditatione tua causali exardescis contra commissam tua: compassione mouearis erga peccata aliena. Sumus enim unum corpus in christo: et alter alterius membra: quare debemus inuicem copari. Quod si non fecerimus non videmur pertinere ad corpus christi. sed sumus belut membra abscessu quod dolore non sentit. Quapropter meditare rationabili compassione pro aliorum doloribus et peccatis. vel cum videris iusticiam deprimi vel deperire. inuocet affectu igitur et contristari. orare et ingemisce. Post hanc meditationem rationali exurgat deuotus ad meditationem expletiuam. hoc est de christi passione. et eius morte amarissima quam graue impleret corda deuotorum/diabolus expellunt. temptationes debiles

tant gratia
cit dominus
tatis me
.i. dolore
dolore a
Hec inquit
confundit
christi incedit
Cumque me
nulla cor
ad altior
re diuin
tum alicui
memoria
gatur
dat mor
feruam se
uoto ne
illuc be
quod sibi sit
sine. Des
uit et fin
scit. Hoc

t grām pferūt et meritū augmētāt. De
pñis iel⁹ p hieremiā. Recordare paup
s mee et trāsgressiōis ab synthiā & feli
doloris et amaritudis trāsgrediēt⁹ oēs
ore aliū qd si sit dolor sicut dolor me⁹
e inq̄ meditatio dyaboli machiamēta
dit & dñstruit. mētē subleuat. ad amorē
icēdit. clarificat & clarificādo purgat
qz mētē purgatā mūdā hñe qd cepit
a corpe rei ymago ei illudē possit: tūc
altiora meditāda admittit. vt in amo
rituitatis behemēter gloriē. Pzius
ñq̄ ad altiora admittat. Descēdēdū ē
mōziter ad penas inferni a qb⁹ dissi
tura descēdat in ifernū viuēs ne descē
t mōzies. Crist⁹ añq̄ ascēdit pzi⁹ in in
nū scdm aīam descēdit: sic cuilibet de
to necesse ē vt p meditationē descēdat
vt in eternū euadere possit. Meditē
vt sit miser⁹ mōz⁹ sine morte finis sine
e. defect⁹ sine defectu. Qz mōz⁹ ibi vt
& finis sp incipit: et deficere defec⁹ ne
. Mōz⁹ pimit & non extinguit: dolor

cruciat / s; nullaten⁹ pauore fugat flāma
2burit s; nequa^q tenebras discatit. Abi
ignis ad 2solationē nō lucet: s; tñ vt ma
gis torqat ad aliqd lucet. Nam sequaces
suos sicut i tormento reprobi flāma illustrā
te visuri sūt. quorū amore delinquet. Qua
rū⁹ q̄ eorū vitā carnālē 2tra pcepta 2di
toris amauerūt iporū quoq; ituit⁹ eos in
augmētū sue dāpnationis affligat. Hec
meditare xpī deuote vt ab eis in eternū
disiūgaris: et celi gaudiis copuleris. Ab
hac igitur meditatiōe disiūctiua eleuare
ad meditationē celestīū copulatiāz. vt in
eternū scīs euz xpō copuleris. Meditari
de glāia btōz angelorū & scāz alaz i deo
exultatiū: est ipi q̄ deo & dño nro copula
ri disponas igit tales sepi⁹ in corde tuo.
vt nichil nisi gaudiū et desiderīū cōdito
ris tui scīas & ipm q̄tū possibile ē vīato
ri ames et diligas. Hec meditatio vīz cō
tēplatiū ad amorē diuinitatis inducit.
si tñ pri⁹ i pcedētib⁹ se exercere studuerit.
Quē amorē 2cedat nobis ipse amator sa

huc nri dñs nř ief? xps qđ ē bñdict? i f. anñ
Particula scđa qđ accidit deuotōr ē aut
ditas & qđ p desideriu aia scđa ad medita
tionem supernor summe anhelat.

Secundum capitulam.

Auiditas est. qñ. f. deuot? sp cupit
cū supradicta suauitate x̄sari. ita
qđ nichil eū reficere possit. nisi eū qđ amat
pfecte possideat ppter visū gl̄ie quā me
ditādo & qđ in pñti nō p̄t attingere. egre
ditur supra se clamās. sicut cern? Deside
rat ad fon. aquar ita desi. r. Greg. Vla
lentiores nos apud dei aures sacratissi
mas nō faciūt verba nřa: s; desideria Dif
ferre solet ops de?. vt meditatione vota
crefcāt petētiū quatin? eo magis exaudi
antur ad meritum. quo citius non exau
diuntur ad votuz. Quisquis in solo eter
nitatis desiderio auidius per meditatio
nē figitur. nec p̄speritate attollit̄/nec ad
uersitate quassat̄. Et dū nil habet in mū
do qđ appetat: nil est in mūdo qđ p̄time
scat Deuot? ē qđ tali vulnerat? ē caritate

& vere mala salus est cordis qđ dolorem
nescit huius vulneris. Cū deū anhelare tā
avidius p meditationē scām i celesti de-
siderio . & sentire vuln⁹ amoris qđ ceptū
fit aīa salubrior ex vulnere. qđ p²ti⁹ egrota-
bat ex salute . Tūc avidū desiderū scām
est & spūales delicie p meditationē augē-
tur cū dilatione crescūt. Si vero dilatio-
ne deficiūt. desideria scā nō fuerūt. Au-
gētē spūales delicie p desiderū in mēte
dū satiant. Quāto magis earū sapor per-
cipi⁹ eo ampli⁹ cognoscit⁹ qđ audit⁹ amet
Aug⁹ . Qđ dicit apl⁹ sine intermissione
orate. qđ est aliud qđ verū vitā que nulla
nō eterna est. ab illo qđ eā dare sol⁹ p²t sine
intermissione desiderare. Cū hāc a dño
aviditate quadā desideram⁹: tūc sp⁹ ora-
m⁹. Tāto illō qđ valde magnū est capa-
ci⁹ sumim⁹: qđto id qđ fidelius credimus
et speram⁹ firmi⁹: ardētius & avidius de-
sideram⁹ . Ihs²m ergo futurā desideret
ardēter meditādo deuot⁹. & qđto ipatiēti-
us ipam desiderat: tāto patiēti⁹ oīa p²p²

ipſam ſuſtinet. q2 bis deſiderioꝝ ſuſtinet tol-
lerantia laboruꝝ ⁊ doloruꝝ. Et nemo niſi p-
eo qđ delectat ſpōte ſuſcipit ferre qđ cru-
ciat. O qualis eſt hec vita eterne vite cō-
pata. Gregoꝝ. Si 2ſideremꝝ q̄ ⁊ q̄ta no-
bis pmittuntur in celis vileſcūt aio oīa q̄
habētur in terris. Que aut lingua dicere
aut q̄s intellectꝝ capere ſufficit illa ſupne
ciuitatis q̄ta ſint gaudia / āgeloz choꝝis
interelle cū btiffimis ſpiritibꝝ glie cōdito-
ris aſſiſtere pſitē dei vultū cernere / in cir-
cūſcriptū lumē videre. nullo mortis me-
tu affici iꝛruptiōis ppetue munere leta-
ri. Hec in ſcrinio deuoti pectoris / auidā
meditatione ⁊ ſuauit recōdēda ſūt. Vita
enī pſis bi idē ait eterne vite cōpata pō-
dus eſt potiꝝ q̄ ſubſidiū. Nemo vero bi
tā eternā iꝛruptibilē imortalēqꝝ deſide-
rat. niſi eū vite huiꝝ iꝛpaliſ iꝛruptibilis
mortalisqꝝ peniteat. Auiditas ergo deus
toꝝ tali valet 2ſurgere meditatione. O cō-
ſolatoꝝ meꝝ amatoꝝ meꝝ creatoꝝ meꝝ re-
dēptoꝝ meꝝ ſaluatoꝝ meꝝ. qñ venies quē

expecto: Si quā videbo gaudiū meū quod
desidero: Quā venies ut educaſ de domo
dareeris hui⁹ carnis et mūdi te amātem
te cupientē te deſiderantē. ad te ſuſpiran
tē: Quod ſi ſatiabor cum apparuerit glia tua
quā eſurio. Quod ſi inebriabor ab vbertate
domus tue quā ſitio et ad quā ſuſpiro.
Sic ardo ſeti deſiderii puenit facies Dei
ad oēm aīam ad quā eſt: eſt bētur⁹ q̄ oēs
cōſumit rubiginē vicioꝝ ⁊ pparat ei locū
Tūc em̄ ſcit aīa q̄ iuxta eſt dom⁹ quā ſeſe
ſenſerit illo igne ſuccēſam Bernard⁹ ſup
illud modicū ⁊ nō videbitis me. Quod modi
cū ⁊ longū. Pie dñe modicū dicis. q̄ non
videm⁹? Saluū ſit verbū dñi mei. lōgū
eſt. nā mltū valde. Verūtame vtrūq; ve
rū. ⁊ modicū merit⁹ ⁊ lōgū votis Sicut
fides ducit ad cognitionē. ſic deſideriū
auuiditate plenū in ſctā meditatione con
ceptū ad pfectam dilectionē. Et ſicut di
ci nō credideritis nō intelligetis. ſic dici
eā nō abſurde poteſt. ſi nō deſideraueri
tis non perfecte amabitis. qz ſicut aīa p

odiam mundi & sui / proficit in amore dei & pa-
rimis sic per contemptum temporalium & inferiorum crescit
in desiderium eternorum & supernorum ubi pax & quies
gaudium & gloria est omnium electorum per omnia
secula seculorum. Amen.

Particula tertia quod accidit meditatio-
ni est libertas & quod sit libertas ad medita-
tionem suauem et auidam dispositam.

Tercium capitulum.

Libertas est quasi deuotus meditator est
ita expeditur ab omnibus alienis occupa-
tionibus vel affectionibus quod in nullo est
impeditur ad suauem meditationem amplectendam.
Cum spiritus dei agat. Quia ubi spiritus dei ibi liber-
tas dormiendum est ergo deuotus secundum gregorem
ab externis negociis si perfecte deo iterum vo-
luerit deseruire secretis. Cum enim ab externis oc-
cupationibus mens sopitur tunc plenius suauitas
meditationis eternorum agnoscitur. Vigilat non
dormit: quod secretum negociorum est? insolenter
inquiescat. Auris mentis quod intendit deus ad deum in sua
meditatione tamen cogitationum turba dum
perstreperit claudit. Atque in secreto mentis quod to-

miti⁹ curar⁹ tumultuatiōi son⁹ p⁹escit: tā
to āpli⁹ vox dulcissimi iesu nō audit. Uñ
seti⁹ viri q̄ exteriorib⁹ miseriis deseruire
officii necessitate cogūtur studiose sēp ad
cordis secreta refugiūt. ibi cogitationis
itine cacumē ascēdūt & meditatio ab hīc
in celū suauit⁹ euolāt. Op⁹ ē deiq⁹ pfecto
viro. si volare meditādo ad celū sepius
āhelat q⁹ nūq⁹ ab intentione celestiu⁹ aim
relaret & inter multas curas q̄ sine cura
trāseat. nō moze torpēt. s³ p⁹rogatia qua
dā libere mētis / nulli creature inordinā-
ta affectiōe adherēdo. Obsecret tal⁹ sepiissi-
me ac deuotissime deū oīpotētē vt seruet
se a cur⁹ hui⁹ vite ne nimis iplice⁹ a mlti-
tis necessitatib⁹ corpis ne voluptate capt⁹
at⁹ ab vniuersis aīe obstaculis. ne mole-
stis fract⁹ detra⁹at. Nō tm̄ dico ab hīs re-
b⁹ quas toto affectu ābit vanitas hūana
s³ ab hīs quoq⁹ miseriis q̄ aīam maledi-
cto mortalitatis rethiaculo grauāt & re-
tardāt / ne i libertatē sps quoties libuerit
valeat meditādo itroire. Oret insup vt

Detat sibi in amaritudinem ois solatio
carnalis. ab amore & meditatione etnoꝝ
se abstrahes. & ad se intuitu boni cuiusda
delectabilis pñtis male alliciēs: vt nō se
bicat caro & sanguis. i. nō decipiat mūdus
et breuis glia ei⁹: nō se supplātet dyabo
lus & astutia eius. Sed det sibi fortitudi
nē resistēdi. paciētiā tollerādi: & p̄stātiā
pseuerādi. Ut det p oib⁹ mūdi solatio
nib⁹ suauissimā spūs sui meditationē et
solationē: & p amore carnali sui nois i
fūdat amorē. Si o deuote ad hāc mētis
libertatē pueire desideras relinq resigna
oia exteriora ipedimēta et it⁹ meditādo
iesū lucraberis & iuenies. Nec exteriora
solū relinq s; & a ppria volūtate auertē.
Audi itus iesū tibi dicētes. Quō poteris
eē me⁹ & ego tu⁹. nisi fueris oīo a tua p
pria volūate spoliat⁹. Quāto vero te ce
ri⁹ int⁹ spoliaueris. tāto sincer⁹ meli⁹ q
& āpli⁹ me lucraberis et hēbis. Resigna
te sñ exceptiōe & plene i me fiduciā habe.
Sic ad verā mēris libertatē & iocūde fa

milliaritatis iesu pñtia spūale / p glā me
ditatiōis suavis pueies. s. itēgra testimo
niē & imolatiōe tui. qua maria pace fru
ris. Da igit̃ totū pro toto. nichil exēre. ni
chil repete. ita pure inhesitāter i medita
tiōe iesu: & hēbis illū. Eris liber in cor de
& tenebre nō zeulcabūt te. Ad hoc conare
hoc desidera vt ab oī vīlco mūdane zue
latiōis possis expoliari: & nud⁹ nudū iesū
seq. tibi mori & et ēnālē viuē. Sic defici
ent oēs fātālie scāz meditatiōes pturbā
tes: & turbatiōes hīq̃ & cure supflue. Tūc
recedet imoderat⁹ rīoz & iordiat⁹ amor:
succedente amoze vero & sincero xpi iesu
dñi nři qui viuīt & regnat in se. s. Amen.
Explīcit sexta ps oīois Incipit capi
tulum vnicū septime partis.

Quid ē ztēplatōi. & q̃ vnū tñ accidit
cō:ēplatio bz mortificatio. & quō in septē
gradib⁹ zistit mortificatio interioris ho
minis.

Unicum capitulum

Antēplatio quid: Pars oīois cas
tubilo diuini amoris suscepta i me

te & in suauitate laudis angelice. Contem-
platioi quot accidūt: Unū. Quid? Mo-
tificatio tñ. Sūt igit̃ in interiori tria q̃
mortificāda sūt ab hoc mūdo. bz memo-
ria ab oī labētū rez occupatiōe. i. intelle-
ct⁹ ab oī variāz similitudinū ymagina-
tione: & volūtas ab oī inordinata & imo-
derata affectiōe. Moritur aut̃ interior hō
huic mūdo: dū mēs ab oīb⁹ mōtib⁹ & ex-
tiorib⁹ tumultib⁹ libera itra sinū dñi amo-
ris q̃li sepleta ī abscōdito faciei dñi suauit̃
requiescit Ad hāc at̃ ī mobilitatē trāq̃llissie
q̃et⁹ & felicissie obdormitiōis / deuota aīa
lex q̃busdā gradib⁹ ascēdēdo laborās. ī se-
ptiorādē ad optatū q̃et⁹ portū dīno sufful-
ta p̃sidio potit p̃eire. Sūt igit̃ hīi gau-
diis ¶ Prim⁹ ē. oīs t̃rene sollicitudis de-
positio. ¶ Secundus mentis ab omni
specie creata & transitoria perfecta denu-
datio. ¶ Tercius suiipsius ī suo intimo
onimoda reollectio. ¶ Quartus vo-
luntatis sue in diuinam voluntatem to-
talis transformatio. ¶ Quid⁹ suiipsius

pfecti derelictio. **S**ext^o fuit^o plenaria
trāscēſio **S**eptim^o ad diuinā caliginē ſpi
ritalis introductio. **H**ii qđē ſūt feliciffime
mortificatiōis grad^o. De qđ^o moyſi cupi
enti deū vidē d^r. **N**ō me videbit hō & vi
uet. **H**oc ē niſi ſp^s p^rti^o ab hoc mūdo & mā
dana quēſatiōe penit^o trāſtulerit. atq; a
ſenſibilib^o iſtis alienauerit: nō me vide
bit quo mō i hac vita de^o videri p^t. nec i
me viuē pōit niſi p^rti^o ſibi mortif^o. **R**eci
tatis iā breuit^o ſeptē mortificatiōis gradi
b^o: lat^o paululū nō tñ plene p deuotoz
inſtructiōe videam^o. **P**rim^o grad^o mor
tificatiōis hoīs iteriozis grad^o ē: oīs tre
ne ſollicitudinis deſcriptio. **O**pōrtet ei q
p^rimo deuota mēs oēs tre nā ſollicitudi
nē deponat. qua belut grani pōdere ad
deū leuare ſe cupiēs retinet. **U**ñ bñmoy
ſes vocat^o a demonio. in mōtē aſcēdere
volens. ac perſui diuina viſione et al
loquio: ſe p^rius ab imēſis curis & ſollici
tudinib^o quas gerēbat in regine ppli dei
exonerās. ne retro cogitādo reſpiceret. ſe

nō
ſi q
U
ta b
nec
tiō
gita
So
ita
dān
adu
fuer
tern
doz
coz
nē
ne
ctio
qđ
mer
ab
do
Ali

nostris? ait. Habetis aaron & bz bobiscā
si qd natū fuerit q̄stiois referet ad eos.
Ubi sollerter aduertēdū est. q̄ mēs deuota
ut p̄cē vacaret p̄tēplatōt. etiā op? tāte
necessitatis & tā scē & necessarie administra
tiōis sic postposuit: ut nec minutissima co
gitatiōe ei? vellet ipsi? mētem distrahi.
Sciens se ad utrūq; sufficē nō posse. Et
ita p̄p̄t ad oīū cognoscēde veritatē quo
dā mō itermittēdū est. negociū necessarie
administratiōis. Nisi enī mēs ad exteriora
fuerit q̄ insensibilis: ad sēsū nō puenit in
terne dulcedinis. Vñ spōsa in cātictis Ego
dormio & cor meū vigila.. Vigilās etem
corde dormit. q̄ p hoc q̄ spiritalē dulcedi
nē sētīt/ab inquieto ope foris q̄escit. Sed
ne quē piā pturbēt hec q̄ forte ad hāc p̄fe
ctionē puenire nō valet. & sic bonū modicū
q̄d facere potuit q̄. Desperās derelinquat
memisse d; q̄ p̄his op? est de mortificatis
ab hoc mūdo. Multū etei distat in hoc mū
do bñ hīuere. & huic mūdo feliciter mori.
Aliudq; est ex caritate primis laborādo

ministrare. & aliud p̄ p̄tēplatiōis gr̄as fa-
turā iā requirē degustare. ¶ Sc̄b̄s grad⁹
mortificatiōis ē mētis ab oī specie creatā
p̄fecta denudatio. Ut enī cor in deo pura
mēte valeat d̄scere d̄z ab oī sp̄e creatā de-
nudari. Op̄z nāq; ab oī ip̄ressiōe cuiuscū-
q; p̄magis seu similitudinis nudā eē sup̄fi-
ciē mētis: q̄ ip̄ssionē & p̄maginē in se vult
recipē sui creatoris. Sicut tabula cerea
nō suscipit p̄fectā ip̄ssionē nisi p̄zi⁹ qd̄ it⁹
est delect. sic mēs nichil p̄teritorū vel p̄s-
tiū d̄z mēs in se extra deū recipere p̄ p̄ma-
ginationē: vt ip̄e solus inuentat locū q̄ d̄i-
cit. Donec me vt signaculū sup̄ cor t. Moy-
ses enī ascēsur⁹ i mōtē in quo erat de⁹ vt
velut purum & politum speculū diuinas
in se recipet illuatiōes mūdauit cor ab oī
ip̄ressiōe aliena. remouēs se a turbis. et a-
pp̄zio suo fratre. Cū ei mētis ocl̄z ad deū
itēdim⁹. exteriorē ocl̄z q̄ haustas foris se-
sibilitū rerū formas mēti iegerit & medita-
tione & orōne claudam⁹. D̄o nāq; pura
nō p̄t cū eā cuiuscūq; rei fātalīa perturbat.

Quid sit? dñs iel? ut exēplū pfecte oīōis
pōdet/Dimissis tūcibz sūt & aplis. & spēa
lib? scrib? suis secretariis petro iacobo &
iohē appropinquās passiōi sol? ad oīōes
accessit. Quidēs nīmīz hōz mediā & yma
ginatiōes tpe deuotiōis & cōtemplatiōis ma
gis nos impedire posse/ q̄ nobis cōsanguī
tate familiaritate aut amicitia iūcti sunt
eo q̄ eoz affectio magis penetrat cor nō
& arti? mētē carnalē tenet occupatā. Ma
gnūq̄ studio ab oī te carnalibz ppiquorū
solicitudo euacua. ne cū detrimento scie
ntia illorū adūitate fract?āt pspitate exhi
laret? ab āplēru dīderabili tui ferat? & dī
tor? Tercī? mortificatiōis grad? ē suspē
ma et oīomoda recollectio. Diuisio nāq̄
cordis iterit? est ale. qz dū mēs frustrati
in plura decerpitur ipsa sui diminutione
quasi in nichilū redigetur. Flui? qui in
multis riuīs diuiditur a suo alueo exsic
catur. Mens ergo que superiora penetra
re etiam collecta nō sufficit. i. quid agere
pōt diuisa? Reuera nō nisi valde breuis

senſib⁹ videt illū vñā qđ maria p opia
pte elegit. Hoc ſiquidē ſūmū ſctōꝝ ſtudiū
eſt vt ad iſtū ſtatū imutabilitatis quodā
mō etiā in hac vīta ſe cōſcrāt. ⁊ nō eſt: qđ
in 2tēplatiōe ſui creatoris hoc accepturi
ſūt. vt vna ſēp mētis ſtabilitate pſeruant
nulla eos mutabilitas diſſipat: qđ eoz co
gitatio ſibi metipſis ſp indiuiſibilis pſeue
rat. Hoc ergo nūc cū labore conātes acci
pere appetūt: qđ poſtmodū in nrūnē gau
dētes accipiūt. Et ſi qđ in eoz corde hūā
nit⁹ deſluit: mox hoc correctio ſeuera re
ſtrigit: et cū pueriliter qđ cogitatio labilis
virili mox coherſione refrenat. Bonū eſt
enī vt qđ nitiſ indiuiſū cor ⁊ vñtā getere
metē. labiles ⁊ inſtabiles mot⁹ ſp cor ſq
etātes / aliqua meditatiōe vbicūq; fueris
in mēte ptractata ſtudeat cohibere: vt po
te cogitādo vel raminādo aliud de dīna
ſcriptura de celeſti glia . de penis inferni
de iudicio de morte . de xpī paſſiōe eiꝝq;
bñficiis aliis ⁊ hmōi . Quart⁹ grad⁹ eſt
volūtatis ſue i diuinā volūtateꝝ totalis

transformatio. Postq̄ enī mēs in tñ p̄f̄
cerit. ut in seipsā in diuisa state possit ne-
cessariū est. ut mortificatis pp̄lis volū-
tatib⁹ / in oī euētu i bñplacito diuine volū-
tatis solidata / fixa fidei anchora tanq̄
a tranquillissimo portu teneat. Qui diffini-
ta volūtatē hoc approbat qđ deus vult
quasi sopita mēte intra sinū dñi amoris
q̄descit. Diuina volūtas qđā rectitudinis
regla est: ad quā oīs fortitudo nra rectifi-
cādo et regulāda est: oīsq̄ volūtas morti-
ficāda & adnullāda est: q̄ huic eq̄tati volū-
tatīq̄ dñe nō igruiat. Cū autē ex natu-
rali & carnali infirmitate aliqđ volum⁹ qđ
nō expedit aut qđ de⁹ nō vult talis natū-
ralis seu carnal volūtas ad Dei volūta-
tē corrigēda & mortificāda est q̄cti⁹ pos-
sum⁹ & etiā reiciēda: exemplo dñi nři Iesu
xp̄i. q̄ corporalē et naturalē acerbitatē
passiōis phazrescēs dicit. Nē si his trāse-
at a me calix iste. Verūtñ illā volūtatē tā
q̄ naturalē nō expediētē & ad Dei volūta-
tē corrigēdā eē declarās statī subiungit.

Verū tñ nō mea volūtas / sed tua fiat. De
cam⁹ igit̃ celesti p̃fī. p̃t̃ sūmū gaudium
michi est vt impleat̃ volūtas tua. Dicam⁹
quoq; oib⁹ aduersariis n̄ris. Nichil mi
hi nocuistis s; volūtatē p̃fīs mei / michi
q; placitā / & me fecistis: coronāq; patietie
adaurist̃. Ideo i oib⁹ aduersis nobis cō
tingētib⁹ debem⁹ oēm volūtatē n̄rā; pe
nit⁹ abnegare: et ad volūtatē dei q̃ n̄rā;
vult salutē sollicitē p̃federare. Ip̃e ei de⁹
nichil vult at̃ p̃mittit nobis accidere ad
uersitatis: nisi fuerit p̃ bono n̄ro. Quā si di
ligenter attēderem⁹ / de nullo cōtristare
mur / nulli trāsceremur etiā ad horā: s; po
t̃⁹ reputarem⁹ nos obligatos cuiuslib; no
bis iniuriātī. Sic scdm̃ gregoriū lacrima fa
cere de inimicis possum⁹: t̃p̃os inimicos
diligēdo. Nā t̃p̃i sūt n̄ri amici qui nos p̃se
quūtur. Debem⁹ ergo ea q̃ nobis salubria
esse credim⁹ scdm̃ volūtatē eius magna
cum instantia postulare. Et quando lōgo
desiderio ad optinēdū laborauerim⁹ nec
optinuerim⁹. id tñ cū magna gratitudie

acceptare debem⁹ quod post petitionē no-
bis datur. Quis multum contrariū nobis
esse videatur. Nec debem⁹ aliqd finali-
tē & absolute eligere. sed si scōz ipz fiat. Sic
ei volūtate nra oīo abnegata: q̄si spūali-
ter mouētes dicere possumus. P̄t in ma-
nus t. cōmēdo spm̄ meū. ut scz sit tuus et
non meus. Et sic in oībus aduersitatib⁹
in ip̄o secure q̄scem⁹: nullaq; tribulatio
mouere nos poterit. Quia sicut dicit paul⁹
Diligētib⁹ deū oīa coopātur ī bonū. Nec
ip̄is p̄secutorib⁹ nostris erim⁹ molesti cū
videm⁹ eos mīstros eē īnō deū & nos. at-
q; eoz mīsterio p̄fici in nobis volūtatem
dei: & ita eos mag⁹ adiutoresq; p̄secuto-
res reputabim⁹. ¶ Quis⁹ mortificatiōis
grad⁹ ad q̄scēdū ī deo est sūp̄i⁹ plena-
ria derelict⁹ s̄o. Qui q̄dē grad⁹ nō īmerito
supponitur et succedit p̄cedenti. quia cū
volūtas nostra cū dīno beneplacito p̄fē
subordiata in oī euentū hoc solū vult qd
per deū de ipsa disponit. hoc tñ implere
nō pot̄t: q̄ diu aliquid sibi de seīpa reser-

uat. Vñ necesse ē vt totū se derelinquat: & ip-
sotatē i ipso q̄scē cupit. Trib⁹ autē modis
d⁹ se derelinquere: vt tot⁹ sibiip̄i abnega-
t⁹ nullā ex pte tā seip̄ possideat s; amoz
dei aliene iurisdictionis efficiat. P̄tio v; q̄
nō viuat scd; se pp̄tis motib⁹ duct⁹: sed
querelatiōi et vite xp̄i totālē 2format⁹. nō
solum attēdēs q̄d de⁹ p̄cipiat s; q̄d belte
pat⁹ nō tñ ad p̄cepta s; 2silia euāgelica
seruāda. Vñ q̄ vult in xp̄o manere d; si
cū ille āblauit & ipe ābulare & iterū Qui
vult post me ve. abnegz. &c. ¶ Secūdo re-
linquāt pp̄tia cōmoda alienis postponē
do. Nec ē illa magna abnegatio quā apls
asserūt⁹ aiebat. Cū liber esse ex oib⁹ / oim-
nē seruū fecit & iterū Singlī nō q̄ sua sūt
q̄rētes. s; q̄ aliorū. ¶ Tercio relinqt hō se
ip̄s cū absq; alicui⁹ retributiōis intuitu et
gratis i p̄fiti bita dño seruiert. nec soluz
tp̄alia bona p̄ cultu dei reddi sibi nō ex-
git: s; nec vtutes spūales et dona gr̄arū
pp̄t aliq̄d pp̄tū 2modū vel solaciū req̄-
rit. S; p̄ solo deo. vt ipe dator sit & finis

• pp̄t quē bonitur. Multi vero grantē
• bozāt p̄ adipiscēda aliqua suauitate de-
uotionis vel lacrimarū affluētia ut delectē-
tur in eis. q̄b⁹ obtentis utitur eis q̄d̄iū
durāt & ultra laborare cessāt. p̄mo si non
p̄sit eā p̄sequi nolūt ozare aut meditari vel
alīs spūalit̄ se exercere. Quō utiq; nō oz̄ fie-
ri. p̄mo saltē p̄ honore & laude dei debem⁹
vēs vīres extēdere in oīoib⁹ et alijs exer-
citijs. Et si q̄dē aduenierit dulcedo deuo-
tionis affectiōis v̄l p̄pūctiōis: idē gaudē-
re debem⁹ / q̄z sp̄ debem⁹ nos talē habere
Et si nō affuerit. nō min⁹ debem⁹ et ser-
uire. Q̄z forte q̄ in duricia cordis sūt ma-
gis laborādo merznt̄. Et cū q̄ repellunt
magis appropinquāt. ¶ Sext⁹ gradus
mortificatiōis ad q̄lescēdū i deo ē suūpt⁹
plenaria ascēsiō. In sup̄iorib⁹ gradibus
visa est mēs deuota quasi paulatī appro-
pinquare ad mortē spūalē In hoc at̄ gra-
du quasi sepata a corpore sursum ad xp̄m ascē-
dere. Trāscēdere aut̄ aīa seipam b̄z / q̄si p̄
aliquā gr̄a z blitata. in t̄m̄ trahētē gr̄as se

qđ h̄t oblita p̄st̄ id̄ uno s̄ntip̄t̄ i alio quā
dē statū trāsf̄iguratiōis v̄na opatōe trā
st̄p̄t̄ aut trāscēsiō aliquo vocabulo dici
p̄t̄ mēt̄is alienatiō. Quoties aut̄ mēs di
uina aliqđ tractas sentit qđ hūanas v̄
res excedit: nō v̄tiq̄ in se s̄ in deo trahē
te sentit. Trib⁹ aut̄ modis in alienationē
seu trāscēsiōnē mēt̄is abducimur. P̄mo
magnitudine deuotionis mēs sup̄ semet
ip̄as rapit̄. qñ tāto igne celestis desiderii
tāgit̄ / vt int̄iuit amoris flāma sup̄a hūa
nū modū excreseat. que aīam ad similitudī
nē cere liq̄factā / a p̄mo statu penit⁹ resol
uat. & ad instar fumi attenuatā in sup̄na
eleuet. & q̄to alti⁹ ascēdat / tāto fumi simi
tudīe subtilior & miti⁹ crassa reddat̄ do
nec i sup̄nis emissā a se tota deficiat. flā
ma ei sc̄ti amoris q̄ aīam sursum leuat. & a
se paulatim deficē facit ex illo igne nasci
tur. quo ex frequēti desiderio vidēdi deū
aīa succēdit. Quo igne quasi tot⁹ excoct⁹
erat & exhaust⁹ qđ dixit. Sicut ceruus de
siderat ad fō. aquarū ita. &c. Sitiuit aīa

thea ad deū totē bñdū qđ de. **Secundo**
magnitudine admiratiōis sup̄a seip̄am
ducit qđ cōsiderat̄ diuis opatiōib⁹ mēs
fāmīs noīb⁹ & causis suspēsa tanto stu-
pore cōcutit̄. vt a suo statu fūdū exutia-
tur. **Ps.** Delcāsti me dñe ī factura tua & ī
opib⁹ mā. t. exultabo. Quā magnificata
sūt opa t. dñe. nimis pfū. scē sūt cogita-
tiōes t. Vir isipiēs nō cog. & stul. **Ac.** Ter-
cio magnitudie exultatiōis & iocūditatē
mēs hūana sup̄a seip̄am rapit. qđ intia
tēne suauitatē hūdātia potata imo lebri-
ata qđ sit que fuerit penit⁹ obliuiscit̄. & ī
abalienatiōis excessū tripudiū sui nimietas
te trāducit̄. Sicut ei vinū lebriati mētē
euertit ita amoris abundantia amorosā
mentē absorbet vt sui & oīs obliuiscat̄. &
a se rapiat̄ & ī solo deo quē diligit se sētiat̄
Sancti enim et deuoti pertractantes ad-
mirantes et dulciter amplexantes illum
amoris excessum. quo cum esset eiusdem
glorie cum patre sustinuit crucem. bicem
sibi reddere non pfundunt̄ s; passiōis et
ludibz⁹ qđ qbusdā aculeis icitati ferūt̄

strenes i amoris abyssi in pfundo carita
te illi oia & solu qdretes. & quada scia ac
lana isania metis traslati par amare se
reputant. sic amati. Quid namq aliud faci
at/considerata & ta idebita miseratiõe tam
gratuita & sic pbata dilectiõe. ta iopina
ta dignatiõe. ta luicta masuetudine ta stu
pida dulcedie. qd iq huius oib9 consideratis
pia mes faciat. nisi vt se penit9 ab oi ioz
dinato illicitoq amoze bedicet & extra se
mirabiliter rapiat & behemeter ex mundo
ad deu trasmigret huiusq mudo moriat9
Septim9 mortificatiõis grad9 ad qe
scendu in deo est metis deuote i diuinã ca
ligine spiritalis introductio Nepe p9 tre
ne sollicitudinis depositione p9 metis ab
oi specie creata denudatione/post sui inti
ma recollectione/ cu mes seipam a seipa
alienare studuerit/ p volutatis sue idiui
dua trasformatiõe p suiipi9 derelictiõe
& p suiipi9 trascesiõe itroducit in diui
na caliginẽ vt deu videat. Introduci at
qs d2 in diuinaz caliginẽ. q2 qta cuq ho

per propria industria omnia impedimenta postposito
fuerit et mente ad precipiendum spiritualia propaue-
rit. nunquam tamen contemplari supercelestia et divina per
se poterit. nisi per vocatorem et manuductorem gratias
fuerit supernaturalis modum cognitionis ma-
nuducta. Quia nimirum abscondita est hec co-
gnitio ab oculis mortalium nec nisi in dei
lume videri potest. Caligo autem in qua obscurum
quiddam et minus perfecte videri potest designat tempus
etiam tunc quoddam divine claritatis quo se invisibilis
et incomprehensibilis humane menti descendendo
descendat quodammodo suam claritatem obnu-
bilando et intellectum humanum clarificando ut fiat
atque divini luminis capax. Ut autem de hac mate-
ria aliquid ordinatius pertractari possit et side-
randa sunt verba sacre scripture in quibus per ascen-
sionem predictorum graduum legitur moyses in di-
vinam caliginem introductus. Nam ita scriptum est
Septima autem die vix per motus ascensionem
vocavit dominus moysen de medio caliginis
Erat autem spiritus glorie domini quasi ignis ardens super
thronum motus. Ingressusque moyses medium
nebule ascendit in montem et fuit ibi quadragi-
ta die. et xli. noct. In sex quippe diebus quibus

moyſes ſe p̄pauit ad dīnā vīſiōez & allo-
cutōez / ſignificari p̄nt ſex mortificationū
grad⁹ quos ſup̄radixim⁹ i q̄b⁹ hō quaſi
ad p̄fectiōez aſc. d. do laborat vt i die ſe-
ptio ſeriat⁹ i abſcōdito faciei dñi exhi-
rat⁹ dulciē reſeſcat. Notādū etiā q̄ i hac
vīſiōe moyſes nō ſip̄r dicit ſe gl̄iam dei
vidiſſe ſz ſp̄ez hoc eſt ſimilitudinē qz nimir⁹
quātalibz ſe iteſiōe meſ hūana ſe extēde-
rit: adhuc tñ in carne mortali poſita vidē
gl̄iaz dñi ſicut ē nō p̄t. S; q̄cqd eſt qd de
illa i mēte reſpīdet: ſimilitudo ei⁹ ē. nō ip̄a
Cōgrue igit̄ ſp̄ez ſe vidiſſe fateſ i qua q̄ſi
dubie res vident̄. ita tñ vt poſſit agnoſci
ſz min⁹ plene videri & hoc ē illd̄ tēpamē-
tū dīne cognitiōis de quo ſup̄ra dixi. Nā
illa natura imutabilis / ſi ita vt ē / nobis i
hac mortalitate viuētib⁹ appere voluīſz
fulgoze ſuo obſcuraret poti⁹ q̄ illuſtraret
Sp̄es at̄ vel ſimilitudo quā vidiſt moyſes
erat q. ignis. Sed cū in igne ſint duo bz
ſplēdoz & ardor. i. cū ſp̄ez illā moyſes ſplē-
dētē nō deſcribit ſz ardētē. Ubi notādū q̄
ſplēdoz dīn⁹ intellectu p̄cipit: ardor at̄ af-

fectu
ſerte de
ad deu
ſect⁹ h
nobis a
eni ille
calozē
ctu i de
lectu d
lection
p̄t ſer
doz b
niſi p̄
q̄b⁹ id
iterced
occurt
& reuel
ditat
ſum⁹ i
pzi⁹ ab
tur: ita
purga
virtut
minuſ

et tu dicitur quod intellectus noster in presenti statu nichil
recte de deo cognoscit. sed eius cognitio se habet
ad deum sicut oculus noctue ad lucem solis. af-
fectus vero propinquius sentit deum: ideo diuinus
obis ardere dicitur et non splendere. Ignis
enim ille qui cordis nostri interiora per sui amoris
florem accendit. quod aliud quam deus est. Quia affe-
ctu in deo in hac vita descendere possumus. intel-
lectu vero nequaquam: propter ipsum vero intellectus in
operatione. Sicut igitur oculus noster intellectus non
irreuerberata acie intendere in diuinum splen-
dorem ut videat deum in hac vita sicuti est/
sed propter ab omnibus visibilibus similitudinibus
indiget ad cognitionem moriat. i. sic quod
credere quodam morte fantasmatum quod nobis
currit cum de deo cogitare volumus ponit
reuelato aspectu intueatur vadium infallibiliter
satis: sic palatum cordis applicare non pos-
sumus in occultum saporis diuine bonitatis. i. nisi
ab omnibus sensibilibus occupatus ita extigua
sita ut nulla delectatione impediente mundo
regato affectu / toto corde / tota anima / tota
tute sapiat et gustet quod suavis est de-
us in eternum. Amen

ExPLICIT. vii. ps incipit cp3 vnicū octa-
ue ptis ofois. **Q**uid ē lāguor & q̄ vñū
t̄m accidit lāguori bz̄ suspiratio & de. vii
signis p̄ q̄ lāguētes ī amoze vñoscūtur.

Anguor q̄d est? Pars ofois qua
spūaliter facit cōditiōis p̄ votē ī
cognitā/mēs lāguēdo suspirat Lāguor
quot accidūt? vñū. q̄d? Suspiriū t̄m. Vi-
cto supi? De mortificatiōe hoīs istioz̄is vi-
cēdū est mō. De eiusdē hoīs istioz̄is lāguē-
tis suspiratiōe. Suspirat aīa ad deū/ta-
cor ab oi carnalitate sepat̄ & ab oi affectu
illicito purgat̄ & deputat̄ cui sol⁹ de⁹ sa-
pit/cui totū desipit q̄d nō sit ip̄e. In h̄ fi-
gura d̄z de nathā Eccl̄. Surrexit nathā
ppheta quasi adeps sepat⁹ a carne. Per
nathā significat̄ cor dono gr̄e impugnata.
Nathā ei donū gr̄e īsp̄tat̄. Adeps pigue-
do ē intioz̄/iterioza iecōz̄is op̄iēs: p̄ quas
p̄fcē caritatis lāguor designat̄. Hec ē pi-
guedo iebziās cor a mūdo penit⁹ alienās
de qua dicit dñs p̄ pphām. Inebziabo
aiās sacerdotū piguedie. Hic ē nathā. i.
ai⁹ dono celestis dilectiōis impignatus

Adeps appellat⁹ sepat⁹ a carne. i. ab omī
carnis ipedimēto iūnamēto ab oī carnali
& iordinato affectu / a 2 sortio vita & mori
b⁹ carnaliū segregat⁹. Ista āt piguedo ca
ritat⁹ pfecte de qua loquor bz amoris lā
guētis ad diuinā sapiētā prinet: sicut cā
ad effectū. Est ei dilectio dei honorabilis
sapia. i. tā honorabilis sapia qua res sapi
ūt put sūt. Un sapiā a sapozādo dīz vel a
sapē Sapidā sapiāz hz / cui res quas ag
noscit / sapiūt put dñt. qñ. s. mala cipe sūt
ei amara / bona tñalia vilia / bona spūalia
cara. Un dicit ber. Inueisti plane sapiāz
si pzior⁹ vite defleas pctā. si h⁹ scīi deside
rabilia pūpēdas. si etnā btitudinē toto
desiderio cōcupiscas Inueisti sapiāz si tē
bi singla sapiūt put sūt. Attēde tñ q stri
cti⁹ sumit sapiētā p cognitōe suauitat⁹
dine p experiētā hita. Ad quā suauitatē
expimētalē iuitat p s dicēs. Gustate & vi
dete qm suavis ē dñs. Pzīo dicit gustate
p⁹ ea videte. qz expiētā gust⁹ dñi cogni
tionē gñat Et dīz gustate nō comedite / nō
bibite. qz qcqd pōt hō in pñti vita de dñg

bonitate p̄cipē nō est nisi q̄dā p̄gustatio.
Sicut viui clamatores pax viui ad p̄gu-
stādū effect. vt suauitate p̄gustata ad e-
mēdū iuitent. Hūc gustū expt⁹ erat aug⁹
Dicēs i lib²o p̄fessionū Aliqñ iqt̄ introduc-
me iesu ad effectū quēdā iulitatū itroz⁹
nescio in quā dulcedinē / q̄ si p̄ficia^r i me
nescio q̄d erit q̄d vita ista nō erit. S³ reci-
do in his erūptuosis pōderib⁹ & solitus
refozbeoz & multū fleo qz ibi eē valeo sed
nō valeo. miser vtrobiz. Attēde aug. in-
troducū i astem mltū iulitatū & itroz⁹
Ip̄z tñ pōdera erūptuose & corrupte na-
ture ab illo statu felici inultū reuocabāt.
Iste at affect⁹ mltū iulitat⁹ p̄pat lāguo-
ci amoris & vt ita dicā amorē extatico: qz
q̄ lāguet i amore sepi⁹ ē i extasi. Extatic⁹
d² ab extasi. Vñ amor extatic⁹ mētē alte-
nat / & nō siuit cor aliō cogitare nisi circa
rē dīcām & sic lāguē i amore. Sctūs dyo-
nisi⁹ appellat amorē extaticū / illū amorē
q̄ totalit̄ trāffert amātē i vsū & p̄fectū to-
talit̄ trāfferēs. Et notādū q̄ hñōt amorē
extatici multa sūt signa int̄ q̄ tāgā septē

q magis videt amantib⁹ iherere. Primi
signū ē q amozosi mltā recipiūt & pauca
loquūt⁹ aut pfect⁹ ipfecte p hocē quodā
mō scognitā. Tales defectiue locutiōes
pprie sūt amatiū & lāguetiū i amore/ma
rie cū de re amata vñ cū re amata loquūt⁹
Quā inuēs spōsa i cāticis ait Dilect⁹ me
us michi & ego illi. Hic supplēdū ē. Nō ei
Deteriat qd sibi sit dilect⁹ vñ qd ip̄a sit di
lecto Ideo sicut aarō locut⁹ ē p moyse qz
seloquēs erat. sic rō d⁹ loq p affectu & sup
plē qd affect⁹ min⁹ iplē p̄t. Suppleat er
go aarō vba moyse. i. itellect⁹ siue rō vba
ipfecta amozosi & dicat. Dilect⁹ me⁹ mi
chi pgruit & ego illi cōgruo. qz si puritas
si speciositas / si generositas / si fidelitas
attendit⁹ i eo/ oīo cōgruit. i. affert michi &
ego illi. Dia hec h⁹ p naturā: et ego dono
mie sue habeo p grām. Itē scdo mō. Dile
ctus meus michi est oīni laborū dolorū
fatigationum scz p̄ctum siue p̄m̄ium
secundū q ip̄e dicit abrahā. ego sum mer
ces tua magna nimis. Et ego illi sum
sūt oīni laborū dolorū & fatigationū me⁹

moꝛ cum actiōe gr̃az libet̃ pata pꝑt ip̃s
hñdū sustine q̃ noui ip̃s pꝑt me hñdā su-
stinuisse. Itē tercio mō dilect⁹ me⁹ michi
tot⁹. s. vixit & tot⁹ moꝛtu⁹ ē. & ego illi sūt
tota viuā & tota moꝛiar. & hoc ē qđ dicit
apls. Siue moꝛimur dño moꝛimur / siue
viuim⁹ dño viuim⁹. Siue ergo viuim⁹
siue moꝛimur dñi sum⁹ Itē quarto. Dile-
ct⁹ me⁹. &c. s. q̃es labor⁹ & sūma delict⁹
suar⁹ ip̃e ei req̃es mea i sc̃l̃z sc̃l̃i et ego illi
sū sūt q̃es oīz labor⁹ & sūma delict⁹ sua-
rū. Scđz qđ ip̃emet dicit i pūb̃lis. Delicte
mee. &c. & ysa Hec req̃es mea: reficite lassū
Verba lāguētis aīe in amoꝛe q̃q̃ idigēt
suppletīōe imo nīlto āpliori q̃ dictū ē. nō
tñ apđ dilectū necessaria ē ista sup. qđ no-
uit bñ amoꝛis lāguorē itioꝛ apđ quē de-
fectiue & ip̃fecte locutiōes amoꝛis / p̃fectis-
sime sonāt. Scđz signū amoꝛis extatū ē
desiccatio mēbꝛoꝛ. Amozosi ei arefiūt in
mēbꝛis / eo qđ behemēti coꝛdis applicatio-
ne circa rē dilectā ip̃licāt sp̃s: ex quo itio-
rē de siccationē patiūt Sic ex amoꝛe behe-
mēti spūali i amoꝛe lāguētib⁹ arefcit ala

ab ol hūore voluptatis carnalis. Hoc signā
ter exprimit i exodo vbi legē q dñs abstu
lit mare rubrū & exsiccātū ē. Quid mare
rubrū nisi voluptas designat carnalis?
Que recte mare dī. qz qd fāta sūt dul
cedinis pēdat in amaritudine tñat. Ru
brū āt appellat: qz i viciis carnis p̄sistit
& sāguis. p bētū vehemētē & vītē/ amor
vehemēs & affectū desiccās designat. Vñ
sūt aplos qñ i aduētū sp̄s sc̄i q amor ē fa
cti sūt amozosi & i amore lāguētes. fact⁹
ē repēte. &c. i. bēt⁹ vehemēt⁹. Quid ē t̄gē
q bēt⁹ vehemēs abstulit mare. nisi q a
mor dñi⁹ desiccāt i lāguētib⁹ amore oēm
carnis voluptatē/ & oēs carnalē affectū.
Et hoc ē qd valde t̄ret dyabolū. Cū ei lo
ca humētia diligit sicut dī in iob. qz i lo
cis dormit humētib⁹ & loca arida fugiat
sicut dñs i euāg. ābulās p loca iaquosa re
qes nō lucit. pterret affectu desiccato ab
amore carnali. qz nō h̄z vbi possit gressūz
figē i aia. Vñ i h⁹ figura legē i li. iosue. q
reges chanaan timuerūt valde audiētes
q siccastet dñs fluuiū i aduētū filioz isrl

Perflet igitur cor tuum o deuote bēte behē-
mēs dīni amoris ut ī te oīs carnalitatis
hūor deficeat? tēpore īcutiat inimicis tuis
dēmōib⁹. q̄ p reges chanaan pēritos defi-
gnant: ut etiā dyabol⁹ q̄ ī aqua deliciarū
biuit ad siccū possit? moriat. Hic ē q̄ eus-
thobias pīscē q̄ ī aqua ip̄s tuaserat / p quē
dyabol⁹ designat / eū eū ad siccū attrax-
set mortu⁹ ē Ita & tu o deuote lāguēs in
aōre p⁹ hūmōi voluptatū deficcationē dic-
tū ap̄lo Cnpio dissolui & eē cū xp̄o. & cū p-
pheta Hec michi q̄z icolat⁹. &c. ¶ Tercia
signū extaticū aōris ē zcauitas oclorū. Cō-
sueuerūt enī amorozi & amoz se lāguētes
oclos hēre zcauos seu pfūdos. q̄z oculi se
quūf sp̄s sese retrahētē ad locū iestabilē
Sic oclī itiozes aīe itno amoze lāguētes
q̄ sūt intellect⁹ & affect⁹ pfūdaī ī capite. i. ī
torde Totū ei itra ē qd̄ q̄rit totū itra ē qd̄
diligīt. extra nihil cupīt itra nihil fastidit
Itē ī pfūdo capite. i. cordis h̄z oclorū aīa ī
aōze lāguēs ut occltos access⁹ & recess⁹ aīci
sui vidat Accedit ei aī⁹ qñ d: uotōe īcolta
mētē tāgit vadit qñ sēsū dīcedis sue p̄ficiē

Subtrahit Quartū signū licetitas oculorū ea
rētū lacris nisi flet⁹ adueiat ex pte rei de
lecte. Ut nec mors priorū / nec dāpna rep i
amozosis lacrias possit excutē. Sic aīa a
moze lāguēs ad q̄cūq; dāpna q̄ ad eā dile
ctā nō p̄tinēt minue tristat. Nō ei tristat
bit iustū q̄cqd ei acciderit. Accidēs ē iustū
q̄cqd p̄ter p̄ncipalē itēsibez ei aduenit.
Cū ei p̄ncipalis itēsio aīe in amoze lan
guet⁹ sit i amico delectari. q̄cqd p̄ter hoc
accidit eā nō tristat. i. nō ex toto tristat
vel tristē facit. Cōtristari d̄z qd ex toto tri
stat. Sūt aut duo q̄ ab amātib⁹ lacrias
excutere p̄sueuerūt. P̄imū est cātilene a
mozis & musica istrumēta q̄n remoti sūt
a se dilecta. Tunc enī cogūtur rei amate
recozdari. Cantilenas amozis appello cā
ticum ecclesiasticum. Iste cantus o Deo
ta aīa dilectum tuum ad memoriā tuā
reuocet. vt in eius memoriā deuotione li
quescas. Talis amatoz fuit sanctus au
gust. dicēs in lib. cōfractionū flebā vber
tie i hymnis & cāticis suaue sonātis eccle
sie vocib⁹ vehemēter affectus. Cātū isto

teipz studens exercitare & sonet vox tua i an-
tibz xpi. Cōsueuerūt etiā adzoli zponē cā-
tilenas / & cātādo de re amata sp cogitāt /
& cogitādo cātāt Sic tu i cātu tuo de ami-
so tuo lēp cogita & cogitādo cāta vt totz
cāt? ablozbeat i ipō vt dieē possz illō pē.
An te cātatio mea sp. Cōsueuerūt etiā cpe-
thariste cātilenas cōponē de illa qbz do-
na receperūt. Cū ergo de? tot tibi bona tri-
buit: vēcūdū sit tibi nū cātare cū illo q di-
cebat Cātabo dñō nō mūdo. q. b. t. m. Sit
tgr cāt? extior & iterior ad laudē dñi ple-
n? & iteger. i. attēt? & deuot? vt ex amore
cātādo efficiat. āpli? amoros? & amore lā-
guēs & cū aplo psallas spūs psallas & mē-
te spū. i. vocis melodia scōz glo. mēte. i.
mētis itelligētia Sedz qd excutit lacrias
ab amāte ē cū de sepatiōe rei dilecte ptre-
tur. Sic dauid & ionathas i mutua sepa-
patiōe fleuisse legūt. Dauid. āt āpli? fle-
uit qz āpli? amauit. Scriptū ē ei qz oleu-
lātes se mutuo fleuerūt pīt: dñs aut āpli?
Sic tior sepatiōis dilecti ab amore q est
quali alia mors flerū iducit i amāte Iste

aut tior comitat amore languentes & lo cu
piunt dissolui & ee cu xpo i etnu. Ubi nuq
sepabuntur ab ei ineno & eterno amore.
Quitu signu extatui amoris e pullu ior
diat. Dis ei amoros carnalis h; pullu
aut nimis tardu aut nimis frequete & de
loce loc; diuicias appheliões quod h; de
re amata. Tardus e ei pullu amat dū de
spat de te dilectā hñda: veloci dū spatio a te
amata vice amoris deportare. Pullu aut
languens i amore dei affectiões sue sūt. q
veloces sūt et quasi cū mirabili celeritate
appudare vident dū sperāt se psequi dilecti
sua. Tale appheliōne habebat q dicebat.
Cor meū & viscera mea exultant in deū vi
uū. Cor meū dicit. i. cogitatio mea. caro
mea. i. affectio mea exultant. i. extra se
saltant. cōdites spē in deū viuū. Cū at
ata amore languēs pctā sua & piculū suū
piderat: vides meliores & fortiores se ce
cidisse quodāmo cogit lētesce & ille affe
ctiōis pullu q spe psequēdi te dilectā exul
tabat. tiorē pcepto et pideratiōe pctōz &
guine victuoloz lētes efficit. Ideo vbera

spē q̄ adfectus significat q̄d hūmulo
repperit p̄t velocitatē / q̄d turri p̄t tar
ditatē / mo imobilitatē i canticis p̄ant
serpē signū aduersitatis ē p̄fūda cogi
tatio & sollicitudo versa ad interiora. Ita
q̄ talis amorosus gerere videt p̄maginē do
mīcū q̄ enīgulare nō p̄t nisi cū de re ama
ta sit ei mētio. Nūq̄ cū amoroso vel amo
roso loq̄ris de his q̄ iut hoīes sūt q̄ ad re
amatā nō p̄tinēt: hic itelligē p̄t. Si at de
re amata vel q̄ ad re amatā aliquo mō
p̄tineat statim itelligit: i. reuigilat & gerit
p̄maginē: eo q̄ tota itētio & cogitatio sua
fixa est i re amata admirata ei? desiderio
Eodemō aīa amore lāguēs / ad dōba hoīs
scīlārū / ad rūores q̄ ad rem dīcām nō p̄ti
nēt. clausū & tardū h̄ intellectus. Si at de
c̄po vel de hoc q̄ ad c̄p̄ p̄tinet fiat mētio
ibi euigilat ibi intellectū facili p̄bet p̄p̄
ptū circa ip̄s & de p̄dicatores ecclesie q̄rit
i canticis. Nūq̄d quē diligit aīa mea vidi
stis? Hos est amātū libent rūores q̄rē
de amato. Noli ergo o aīa deuota creta
ri nisi tibi fiat mētio de dilecto. Rūmo

res mūdānos tñq̃ fabulas sp̃tinentes de
corde mime recipias dicēs. Narrauerūt me
chi liq̃ fabulatōes s; nō vt lex tua supplē
excitauerūt me. Attēde q̃ dicit fabulatiōes.
Quicq̃d ei ad legē amoris nō ptinet cor
amore lāguēs d; fabulā reputare. Sic ex
ritat⁹ fuit iacob cū de filiis suo ioseph ani
fres de egypto reuertētes fecerūt mētiōē
Audito ei q̃d dictū fuerat ei fili⁹ t. vi. et
ipse dñat in tota terra egypti: statim sedē
ibi q̃ ip̃e quasi de graui lōpno enigilās
nō credebat eis. Septimū signū amoris
extatici est q̃ aīm⁹ tali amore subiect⁹ cū
videt rem rei amate silem quasi insanire
videtur. Eodem modo aīa amore dei lā
guens dū bonitatem et dulcedinez dei in
p̃firi percipit. que perceptio illius future
beatitudinis quasi quādā repñtat yma
ginem incipit alienari quasi insanire/si
cut in petro contigisse legitur q̃ in monte
thabor in transfiguratione xp̃i videns
ymaginez future glorie statim insaniuit
Dicens. Domine bonum est nos hic esse.
Faciamus hic tria tabernacula. Res-

sciebat qd dicebat. Et nesciebat. nā siens
dicit crisostomus. audierat xp̄s i hieꝝ moꝛituz
tū dicebat bonū ē nos hic cē. In hoc autē
excellētia alienatio petri notat. q̄ de sola
sola gutta quā gustauerat inebꝛat. tēta
tabernacula fieri postulabat. In hoc etiā
q̄ nō sibi s; alii voluit tabernacula edifi
cari liberalitas & largitas cordis dina dul
cedine inebꝛat designat. Nō ei dixerat mi
hi vñ. s; tibi vñ moysi vñ & he. vñ
nichil sibi reseruās. In quo caritas q̄ nō
q̄rit q̄ sua sūt demōstrat. Itē vñ nesciebat
qd diceret q̄ ymaginē gl̄iaz quā viderat
verā gl̄iaz estiabat cū sit i p̄sa. Deus nō
vidit deꝝ abs te q̄ p̄pasti expectātibꝝ te.
Illa sūt q̄ expectātibꝝ p̄pauit sūt apta sū
me veritatē cognitio dilectō p̄fca dīne boni
tatis & securitas etne possessiōis q̄ i eo p
rū hēbant. Quā cognitionē etnāle nobis
pcedat q̄ viuūt & regnat deꝝ in s. s. Amen.

Explicit donatus deuotionis de octo
ptibꝝ ofotis. Imp̄ssū p̄ Johēz raitel 2mo
ranteꝝ australi p̄e ecclie sancti pauli.

